

॥ श्रीरघुनाथमुद्रायंत्रालये ॥
लालाशिब्वामल्लाधिकारेमार्गशीर्षमासोमुद्रितस्समाप्तिमगमत्
संवत् १९४१ माघ प्र. १५

ब्र० र०
मार्ग०
॥ १ ॥

णीप्रतिपद्युक्तमार्गेमासिसितेतरा कृष्णाप्रतिपदित्यर्थः गंगायांयदिलभ्येतसूर्यग्रहशतैःसमा मार्गकृष्णाद्वि
तीयायांकृत्याविशेषाभावात् तिथिपत्वेनब्रह्मणोर्चनादिव्रतं द्वितीयामासान्यनिर्णयेभिहितं मार्गतृतीया
मारभ्यसौभाग्यसुंदरीव्रतं कर्णाटेषुप्रसिद्धंतच्चतुर्थीविद्यायांकार्यं नद्वितीयाविद्यायां द्वितीयावेधरहितात्तृती
यायासिताभवेत् चतुर्थीयोगिनीकिंचिच्छुद्धावापियदाभवेदितिकथायामुक्तेः व्रतार्के नारदउवाच भगवंस्ते
प्रजाःसृष्टानानावर्णास्तथागुणाः स्वेदजाश्रंडजाश्चैवउद्भिजाश्चजरायुजाः देवासुराःसगंधर्वाःसयक्षोरगराक्षसाः
एकेसुरूपाः सुभगा वलिनश्चापरेतथा तथान्यदुःखसंयुक्ताः काणामूकाश्चपंगवः दुःशीलादुर्भगादीनाः
परकर्मकराः पराः एतन्मेहदिसंतापसंशयंछेतुमर्हसि ब्रह्मोवाच शृणुवत्सप्रवक्ष्यामित्वंभक्तोसिप्रियोसिमे क
र्मबीजप्ररूढंहिशरीरंपाचभौतिकं येदत्तदानाजायंते सुरूपाःसुखिनोनराः तपः प्रभावाज्जायंते वलिनः सु-
भगास्तथा अदत्तदानाजायंते परकर्मपराः सदा परापवादवक्तारः परद्रव्यापहारिणः हंतारःप्राणिनांचैव
अभक्ष्याणांचभक्षकाः क्रमशोनरकान्भुक्ताजायंतेकुत्सितानराः दरिद्राः पंगवोमूकाः काणाद्यादुर्भगाः कृशाः
नारदैवंस्वकर्मोक्तैर्नरानार्यश्चदुःखिताः नारदउवाच उपायंब्रूहिभगवन्येनकर्मक्षयोभवेत् तपोदानंब्रतंती
र्थं शरीरस्यचशोषणं दुःखसंतापतप्तानां जीवानांतातमेवद ब्रह्मोवाच शृणुनारदयद्ब्रह्मव्रतानामुत्तमंब्रतं स
र्वदुःखप्रशमनं व्याधिरिद्विनाशनं सुखसौभाग्यजननंपुत्रपौत्रप्रदायकं सूरूपदंचसौभाग्यकारणंकामदंतथा
नारीणांचविशेषेणसुखसौभाग्यदायकंवसिष्ठायपुराप्रोक्तमृषीणांचसमागमे कैलासशिखरेरम्येशंकरेणमहात्मना
नारदउवाच कस्मात्प्रोवाचभगवान्कृपाकस्मादजायत एतन्मेब्रूहिभगवन्शंकरोलोकशंकरः ब्रह्मोवाच दृष्ट्वाद्भुतंच
सौभाग्यमरुंधत्याजगत्प्रभुःतथारूपंचशीलंचसौभाग्यमतुलंतथा कृत्वाशिरःप्रकंपंच जहासमृदुशंकरःपृष्ठवान्

॥ ॐ अथमार्गशीर्षमासकृत्यम् ॥ ॐ ॥ वृश्चिकसंक्रमणेपूर्वाःषोडशघटिकाःपुण्यकालः देवीपुराणे
मार्गेरसोत्तमंदद्याद्घृतंपौषेमहाफलं तिलान्माघेमुनिश्रेष्ठसप्तधान्यानिफाल्गुने विचित्राणिचवस्त्राणिचैत्रेदद्याद्
द्विजोत्तमे वैशाखेयवगोधूमान्ज्येष्ठेतोयभृतंघटं आषाढेचंदनंदेयंसकर्पूरंमहाफलं नवनीतंनभोमासिछत्रंप्रौ
ष्ठपदेस्मृतं गुडशर्करस्वर्णाढ्यान्लुड्डुकानाश्विनेमुने दीपदानंमहापुण्यंकार्तिकेयःप्रयच्छति सर्वान्कामान्
वाप्नोतिक्रमेणैतदुदाहृतं व्रतांतेगांशुभांदद्यात्सवत्सांकांस्यदोहनां स्वभावशुद्धेविधिवत्पूजयित्वाद्विजोत्तमे दा
तव्यावीतरागेचकामक्रोधविवर्जिते अयाचकेसदाचारेविनीतेविनयान्विते गोदानाल्लभतेकामान्गोलोकेसुमने
हरान् इतिमार्गमासमारभ्यवर्षमात्रसाध्यं एकवत्सरनिर्वाहंप्रतिवर्षमेकैकमासक्रमेण द्वादशवर्षसाध्यमपि
क्रमेणेदमुदाहृतमिति व्यर्थत्वप्रसंगात् द्वादशवर्षसमाप्तिरिति इतिमार्गादिव्रतं अस्मिन्मासेविष्णुपूजाव्रतं
वाराहे येयजंतिवरारोहेमार्गेमासितुर्वैद्विजाः तान्सर्वाननुगृह्णामिहव्यकव्यपथिस्थितान् यजंतिमामितिशेषः
अत्रदानविशेषोदानसागरे खराश्वाश्वतरीनागान्सकलान्युज्यजाविकान् केशवप्रीणनार्थायमासिमार्गशि
रेनरेः युजीयुगयुक्तोरथइतिदानसागरः अजःछागःअविर्मेघःएतान्मार्गाशिरेदेयानाहुः अवलवणदानं मार्गे
रसोत्तमंदद्यात् रसोत्तमंलवणं विष्णुधर्मोत्तरे लवणंमार्गशीर्षेतुदत्वासौभाग्यमश्नुते अत्रव्रतानि महाभार
ते मार्गशीर्षेतुयोमासमेकभक्तेनसंक्षिपेत् भोजयेद्ब्राह्मणान्भक्त्यामुच्यतेसोथकिल्विषैरिति स्कांदे एकभक्ते
नयोमर्त्योमार्गमासंतुसंक्षिपेत् सतेनकर्मणायुक्तःसुभगोभवतिसदा अथतीर्थविशेषः ग्रहणमुपक्रम्य देवीपु
राणे मार्गशीर्षेतुदेविकेति पद्मपुराणे षष्टितीर्थसहस्राणितिस्रःकोट्योर्धकोटिका आयांतिदेविकातीर्थेमार्ग
शीर्षेनसंशयः क्षालयित्वाघनिचयंप्रयांतिनिजलेखया मार्गकृष्णप्रतिपदायांयोगविशेषउक्तोभविष्योत्तरे रोहि

ब्र० र०
मार्ग०
॥ २ ॥

नामसुदरीं पूजयेत्ततः धात्रीफलददेदध्यैकं कोलं प्राशयेन्निशि नैवेद्यं वटकान् दद्याद्घृतशर्करयान्वितान् कंको
लांबुतदा प्राशयं राज्यसौभाग्यहेतवे घृतेन बोधयेद्दीपं रात्रौ जागरणं सदा सर्वकामप्रदा देवी सर्वदुःखहरा परा सर्वै
श्वर्यप्रदा देवी सर्वपापहरा परा एकापि बहुधात्मानं नामरूपविभेदतः माघमासे तु संप्राप्ते वदर्यादंतधावनम्
प्रातः कुर्वीत नियमं रूपसौभाग्यहेतवे अपराह्णे ततः स्नाता सर्वाभरणभूषिता चूतपुष्पैश्च संपूज्यारूप-
सौभाग्यसुंदरी नारिकेलार्घ्यदानं च नैवेद्यं शण्कुली स्मृतं प्राशनं चैव कस्तूरीरूपसौभाग्यसंयुता पूजये-
त्तरसा सर्वकामसौभाग्यसुंदरीं फाल्गुनस्यासिते पक्षे प्रातर्नियमसंयुता सौभाग्यसुंदरीं विल्वदंतकाष्ठनुकारये-
त् स्नानं कृत्वा तथानारीकांचनारैश्च पूजयेत् नैवेद्यं सक्तवस्तत्र घृतशर्करयान्विताः यक्षकर्मजोलोपो
धूपश्चागुरुसंभवः सर्वासु च तृतीयासु विधिरेष उदाहृतः बीजपूरार्घ्यदानं च प्राशनं च दानोदकम् प्राशनस्य प्रभा-
वेण सर्वान् कामानवाप्नुयात् पारणं च प्रकर्तव्यं सहस्रैश्च वांधवैः चैत्रे मासि प्रकर्तव्या तृतीयापापनाशिनी
प्रयत्नेन च कर्तव्या सुखसौभाग्यसुंदरी दंतकाष्ठं प्रकुर्वीत जंबूवृक्षसमुद्भवम् पूजादमनकैश्चैव ह्यर्घ्यं विल्वफलं स्मृ-
तम् नैवेद्यं मंडकाः प्रोक्ताः शर्कराघृतसंयुताः सुखसौभाग्यासिद्धयर्थं प्राशनं वज्रधारिणः वैशाखस्यासिते पक्षे तृ-
तीयायामुपोषयेत् मालतीदंतकाष्ठं च नियमग्रहणं ततः पतिसौभाग्यदां देवीं सुंदरीं पूजयेत्ततः पद्मैः सितैः सुर-
कैश्च मल्लिकाभिश्च पूजनम् दधिभक्तं सकर्पूरं शर्कराघृतसंयुतम् नैवेद्यं कल्पयेद्देव्या अर्घ्यं चाम्रफलम् भवेत् हेम्नोद-
कं च संप्राशयं पुष्टिसौभाग्यमाप्नुयात् ज्येष्ठे मासि तृतीयायामुपवासपरा भवेत् यूथिकादन्तकाष्ठं च लावण्यशुभगाशि-
नी मल्लिकाकुसुमैः पूज्या यक्षकर्मचर्चितैः लावण्यशुभगां देवीं सुंदरीं पूजयेत्ततः कदलीफलार्घ्यदानं च नैवेद्यं घृत-
पूरिकाः मौक्तिकांबुततः पीत्वा लावण्यशुभगो भवेत् आषाढे च ततो मासि पक्षसौभाग्यसुंदरीम् दन्तकाष्ठं प्रकुर्वीत

करुणं देवं वसिष्ठः स्मितकारणं ईश्वर उवाच अहो ब्रतस्य माहात्म्यं श्रूयतामृषिसत्तमाः पुराजन्मनि शूद्रस्य दास्य
 कर्म करीसदा उच्छिष्टभोजनानित्यमुच्छिष्टशयनासदा कुरूपादुर्भगादीना रूक्ष गद्गदभाषिणी नाम्ना मेघ
 वती ख्याता दुर्दर्शवदना शुभा एकदा पेषणार्थं सागता ब्राह्मणसन्निधौ श्रुतं ब्रतं च नारीणां वाच्यमानं द्विजन्मना
 सौभाग्यसुंदरीनाम तृतीया सर्वकामदा ज्ञानचौरागमेशास्त्रे प्रार्थिते नो मया तथा चीर्णतासां प्रसंगेन मेघवत्या
 पितृव्रतं कुत्सितं चैव नैवेद्यं दत्तं दानं न किंचन हविष्यं च तथा चोच्छिष्टं विहितं पारणेतथा केवलं च ब्रतं चीर्णं श्रद्धापूते
 न चेतसा श्रद्धया धार्यते धर्मो बहुभिर्नार्थराशिभिः ऋषयश्चाक्रिरे धर्मं श्रद्धापूतेन चेतसा तेन कर्मविपाकेन निष-
 धाधिपतेः सुता सुरूपा च सुशीला च सर्वलक्षणसंयुता संपूर्णा वयवाशां ता तस्या देव्याः प्रभावतः उच्छिष्टभोज-
 नाज्जातानिषदानां च योनिषु अदत्तदानात्संजाता तापसी भोगवर्जिता ब्रतप्रभावाज्जायंते सुरूपाश्च पतिव्रताः म-
 हासौभाग्यसंयुक्ता साक्षालक्ष्मीरिवापरा सर्वकामप्रदा देवी नंदिनी वसते गृहे तद्व्रतं चास्य देवर्षे सर्वकामफलप्रदं
 नारद उवाच ब्रतस्यास्य विधिं ब्रूहि कोविधिः किंच पूजनं कस्मिन्मासे प्रकर्तव्यं देवताका प्रकीर्तिता किंपुण्या किंच
 नैवेद्यं ध्यानं कस्य च पूजनं ब्रह्मोवाच ब्रतस्यारंभणं कार्यं मार्गशीर्षे यमाघे द्वितीया वेधरहिता तृतीया यासिता
 भवेत् चतुर्थी योगिनी किंचिच्छुद्धा वापि यदा भवेत् उपवासं प्रकुर्वीत दंतधावनपूर्वकं अपामार्गेण कुर्वीत दंतशुद्धि-
 तदा ब्रती उमे देवि नमस्तुभ्यं शंकरस्यार्द्धहारिणि प्रसीद श्रीमहेशानि करिष्ये ब्रतमुत्तमं सान्निध्यं कुरु मे देवि ब्र-
 ते स्मिन्हरवल्लभे इति नियममंत्रः सौभाग्यसुंदरीनाम वशिनी सा प्रकीर्तिता सर्वकामप्रदा देवी सर्वसत्त्ववशं-
 करी तस्यादर्शनमात्रेण सदा संजायते जगत् द्रोणपुष्पैश्च संपूज्या दाडिमैश्चास्य हेतवे नैवेद्यं मोदकान्दद्यात्क-
 पूर्णं प्राशयेत्ततः वत्सपौषासिते पक्षे तृतीयायां ब्रतं भवेत् मल्लिकादंतकाष्ठं च मत्तकेन च पूजयेत् राज्यसौभाग्यदं-

प्रातश्चाशोकवृक्षजं नियमंचप्रगृहीयात्तृतीयायांप्रयत्नतः विल्वपत्रैः कोमलैश्चपतिसौभाग्यसुंदरीं जंबूफलार्घ्यं
 दानंचनैवेद्यंपायसंस्मृतं सपत्नीनांमुखंनैवसापश्यतिकदाचन श्रावणेमासिसंप्राप्ते तृतीयायामु
 पोषयेत् विभीतदंतकाष्ठंचजातीपुष्पैश्चपूजनं सर्वैश्वर्यंचसौभाग्यसुंदरींपूजयेत्ततः नैवेद्यंशुभ्रकासारं
 धूपदीपादिकंतथा कदलीफलार्घ्यदानंचप्राशनेराजतंपयः गजाश्वरथदार्सीनांहेमरत्नादिवाससां
 ईश्वरींसर्वलोकानां भगवत्याःप्रसादतः मासिभाद्रपदेप्राप्तेपूज्यासौभाग्यसुंदरी दंतकाष्ठंतुकर्तव्यंमातुलिं
 गसमुद्भवं उत्पलैःपूजयेद्देवीमर्ध्यंकर्कटकीफलं नैवेद्यंशोकवर्तित्वंपिवेन्माणिक्यजंपयः कर्पूरागुरुकस्तूरी
 मुखदेशेसुगंधिता आश्वयुज्यासितेपक्षेतृतीयायांब्रतंचरेत् दंतकाष्ठंप्रकर्तव्यंप्लक्षवृक्षसमुद्भवं पूजये
 त्परयाभक्त्यापूज्यासौभाग्यसुंदरी उत्पलैःशतपत्रैश्चपूजाकार्यंप्रयत्नतः नारंगमर्ध्यदानंच कूष्माण्डंवा
 पिकल्पयेत् नैवेद्यंचणकांच्छुभ्रान्धृतशर्करयान्वितान् औदुंबरपयःप्राश्यसुंदरीप्रीयतांमम पुत्रपौत्रसमा
 युक्तासुखसौभाग्यसुंदरी कार्तिकेमासिसंप्राप्तेतृतीयामुपवासतः औदुंबरंदंतकाष्ठंकृत्वाब्रतमुपाचरेत् केतकी
 भिश्चसौभाग्यनाम्नासंयोगसुंदरी निवेदयेदपूपांश्चसुगंधांछालिसंभवान् आक्षौट्चार्घ्यदानेचलवंगंप्राशये
 तुतां सावियोगंनचाप्नोतिपितृमातृसुतादिभिः एवंचीर्णंब्रतेकुर्यादुद्यापनविधिततः सर्वशास्त्रमधीयानंसर्वा
 गमविशारदं आचार्यंप्रार्थयेत्प्रातर्मार्गशीर्षेयथाविधिः चीर्णंब्रतोमहाचार्य्युद्यापनविधिंमम ब्रतवैकल्य
 नाशाययथाशास्त्रसमाहितः सुंदरीमंडलंकार्य्यगौरीतिलकमेवच उमामहेश्वरंदेवंसौवर्णेनतुकारयेत् ब्रतारं
 भेयथाशक्त्याराजतंवापिकारयेत् वित्तशाठ्यंचनकुर्वीतसतिद्रव्येफलार्थिनी वर्षंप्रपूज्यतांमूर्तिमामेवंमंडलेर्चये
 त् सर्वोपहारैर्गंधैश्चपुष्पैर्नानाविधैरपि एकैवसाजगन्माताबहुरूपैर्व्यवस्थिता रूपैर्द्वादशाभिश्चैवपूज्यासौ

॥ ३ ॥

॥ ४ ॥

॥ ५ ॥

ब्र० र०
मार्ग०
॥ ३ ॥

भाग्यसुंदरी ततः पद्मनिभां देवीं रक्तवस्त्रोपशोभितां रक्ताभरणशोभाढ्यां रक्तकुंकुमचर्चितां ध्यात्वा ह्येवं वि-
धां देवीं पूजयेद्वेकमानसा मंदारमालाकुलितालकायैकपालमालांकितशेखराय दिव्यांबरायै च दिगंबराय
नमः शिवायै च नमः शिवाय । इति सर्वोपचारपूजामंत्रः ततः सर्वाणि पुष्पाणि नैवेद्यानि फलानि च अर्घ्यानि
परिकल्प्यानि सर्वकामार्थसिद्धये उमेदेवि नमस्तुभ्यं शंकरस्यार्द्धहारिणि प्रसीद श्रीमहेशानि गृहाणार्घ्य-
नमोस्तुते रात्रौ जागरणं कार्थ्यगीतवादित्रनिस्वनैः ततः प्रभाते विमले स्नात्वा कृत्वा विधानतः कुसुं
भकुसुमैर्होमं किंशुकैर्वापिकारयेत् अष्टोत्तरशतं पूर्णमध्वाज्ययवसैर्युतं तदभावे तु कर्तव्यं शतपत्रै-
र्विधानतः आसुरेण च मंत्रेण पौर्णे मुख्यसमाचरेत् भोजयेच्च प्रयत्नेन च त्वार्घ्यं पौर्णप्रयत्नतः मिष्टान्नेन सप-
त्नीकान्भुक्त्वा वैपरिधापयेत् वस्त्रालंकरणैश्चैव यथाशक्त्या प्रपूजयेत् सौभाग्यवस्त्रं चैकैकनारीणां चैव दापयेत् त-
तो हस्ते प्रदातव्यं कुंकुमलवणंगुडं नारिकेलं जपावल्लिदूर्वासिंदूरकज्जलं मंगलाष्टकमेतद्वैदत्वासौभाग्यमाप्नुया-
त् आचार्यं च सपत्नीकं वस्त्रालंकरणैः शुभैः परिधाप्य यथाशक्त्या मंडलं तत्समर्पयेत् प्रार्थयेच्च ततो देवीं सर्वसौभा-
ग्यसुंदरीं पूजितासि मया देवि सर्वसौभाग्यसुंदरि दत्त्वा मत्प्रार्थितान्कामान्गच्छ देवि यथासुखं । मूर्तिदानां ते आ-
चार्यं प्रार्थयेत् मूर्ती च मंडलं देव्या उपहारांश्च सर्वशः गुरो गृहाण सर्वं त्वंसुंदरी प्रीयतामिति त्वत्प्रसादात्मया चीर्ण-
व्रतमेतत्सुदुर्लभं क्षमस्व विप्रशार्दूलप्रसादसुमुखो भव एवं चीर्णव्रतानारीकृतकृत्या भवेत्सदा येनेदं चकृतं व-
त्ससंप्राप्तं जन्मनः फलं नातः परतरं किंचिद्व्रतं सौभाग्यकारकं देहांते शिवलोके तु भोगान्भुक्त्वा यथेप्सितान् ॥
इति व्रतार्कमार्गकृष्णासौभाग्यसुंदरीतृतीयाव्रतं मार्गकृष्णचतुर्थ्या विशेषव्रतानुक्तेः तिथिपत्वेन गणेशपूजाव्रतं
संकष्टचतुर्थ्या विधिना कार्थ्यम् एवं मार्गशीर्षपंचम्यामापि विशेषकृत्याभावे पक्षद्वयगतासु सर्वासु पंचमीषु तिथिपत्वेन

शेषादयोनागाः पूज्याः उक्तं च शेषादीनां फणीनां च पंचम्यां पूजनं भवेदिति पंचमी सामान्यनिर्णयोक्तं अथ मार्गकृष्ण
 षष्ठादिसर्वासु षष्ठीषु सूर्य षष्ठीव्रतं भविष्योत्तरे ॥ कृष्ण षष्ठां प्रयत्नेन कृत्वानक्तं यथाविधिः मासि मार्गे
 शिरस्यादावं शुमानिति पूजयेत् विधिवत्प्राश्य गोमूत्रमनाहारो निशि स्वपेत् अतिरात्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मान-
 वः पौषेऽप्येवं सहस्रां शुभानुमंतमुशंति च वाजपेयफलं तस्य घृतं प्राश्य लभेन्नरः उशंतिवदंतीत्यर्थः माघे दिवा क-
 रं नाम कृष्ण षष्ठां नियोजयेत् निशि पीत्वा तु गोमूत्रं गोमेधफलमश्नुते मार्ते डं फाल्गुणे मासि पूजयेद्भक्षयेत्तिलान्
 राजसूयस्य यज्ञस्य फलं पुण्यमवाप्नुयात् चैत्रे तु हंसनामानं कृष्ण षष्ठां प्रपूजयेत् शुक्लं पुष्पं नरः प्राश्य हयमेध
 फलं लभेत् वैशाखे कृष्णनामानं कृष्ण षष्ठां प्रपूजयेत् पीत्वा कुशोदकं पुण्यं जितक्रोधो जितेन्द्रियः माहाश्वमेध
 यज्ञस्यैव न तेयफलं लभेत् ज्येष्ठे दिवस्पतिं पूज्य गवां शृगोदकं पिबेत् गवां कोटिप्रदानस्य निखिलं फलमाप्नुयात्
 आषाढे त्वर्कनामानमिष्ट्वा प्राश्य च गोमयं प्रयात्यर्कं सलोकत्वं वर्षाणां च शतं विभो श्रावणे यमनामानं पूजयित्वा
 पयः पिबेत् वर्षाणामयुतं साग्रं मोदते भास्करालये मासि भाद्रपदे षष्ठां भास्करं नाम पूजयेत् प्राशनं पंचगव्यस्य
 सर्वयज्ञफलं लभेत् मासि चाश्वयुजे षष्ठां भगारुख्यं नाम पूजयेत् दूर्वां कुरंसकृत्प्राश्य राजसूयफलं लभेत् कार्ति-
 के मासि षष्ठां तु भगारुख्यं नाम पूजयेत् गोमूत्रमथ प्राणीयादश्वमेधफलं लभेत् वर्षीते भोजयेद्विप्रान्सूर्यभक्तिसम-
 न्वितान् पायसं मधुसंयुक्तमाज्येन सुपरिप्लुतं शक्त्या हिरण्यवासां सिभक्त्या तेभ्यो निवेदयेत् सूर्याय गां च
 कृष्णां च संप्रदद्यात्पयस्विनीं वर्षमेकं च रेदेव नैरं तर्ह्येण योनरः कृष्ण षष्ठां व्रतं भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु सर्व
 पापविनिर्मुक्तः सर्वकामसमन्वितः मोदते सूर्यलोके तु सनरः शाश्वतीः समाः ॥
 इति श्री भविष्योत्तरे मार्गादि कृष्ण षष्ठीव्रतं मार्गकृष्ण सप्तम्यामप्येवं व्रतं कार्यं सप्तम्याः सूर्यदेवतत्वादिति

॥ १ ॥
 ॥ १ ॥
 ॥ १ ॥

ब्र०र०
मार्ग०
॥ ४ ॥

सप्तमीकृत्यं मार्गकृष्णाष्टम्यांकालभैरवोत्पत्तिः तस्यामुपवासादिकार्यं तदुक्तं काशीखण्डे ॥ मार्गशीर्षे
सिताष्टम्यांकालभैरवसन्निधौ उपोष्यजागरं कुर्वन्सर्वपापैः प्रमुच्यते त्रिस्थलीसेतौ कृत्वा चाविविधां पूजां
महासंभारविस्तरैः नरो मार्गासिताष्टम्यां वार्षिकं विघ्नमुत्सृजेत् आविरासीत्तदालोकान्भीषयन्नखिलानपी
तितत्रैवोक्तेः नारदीयेऽपि यत्किंचिदशुभकर्मकृतं मानुष्यजन्मनि तत्सर्वं विलययातिकालभैरवदर्शनादिति
अत्र पूजोपवासजागरणानि प्रधानानि एतेनोपोषणस्यांगभूतमर्घ्यमिह स्मृतं तथा जागरणं रात्रौ पूजायामचतु
ष्टयमिति वचनादुपोषणस्यैव प्राधान्यमिति प्रत्युक्तं वाक्यांतरविरोधेनोपोषणस्यांगभूतमिति तस्योत्तरार्द्धेऽनुपंगात् इ
यं पूर्वविद्धाग्राह्या कृष्णपक्षगतत्वादुद्रव्रतत्वात्कालव्याप्तिलाभाच्च यत्तु कैश्चिन्मध्याह्नस्याविर्भावकालत्वान्मध्या
ह्नव्यापिनी ग्राह्येत्युक्तं तदुक्तं आविर्भावेकालव्यापिन्याः कर्तव्यत्वेनानभिधानात् वस्तुतस्तु आविर्भावोपिन-
मध्याह्न एव मध्ये बहुकृत्याभिधानात् अतः सूर्यश्चास्तमुपागमदित्यभिधानात् अस्यामेवाष्टम्यामनघाष्टमीव्रतं
हेमाद्रौ भविष्ये कृष्णाष्टम्यां मार्गशीर्षे द्वापत्यं दर्भनिर्मितं अनघं चानवद्यं च बहुपुत्रैः समन्वितं स्थापयित्वा शुभे दे-
शे गोमयेनानुलेपिते पूजयेदिति शेषः इदं व्रतं वर्षमात्रं कर्तव्यं इत्यनघाष्टमीव्रतं इयं मार्गकृष्णाष्टमी लक्ष्मीकल्पा
दिः कल्पादिकृत्यश्चाद्वदानाद्यक्षयफलं भवतीत्युक्तेः अस्यामेवाष्टम्यां शैवव्रतारंभो भविष्यपुराणे कृष्णाष्टम्यां प्रय-
त्नेन कृत्वानक्तं प्रयत्नतः मासिमार्गशिरे वीरशंकरं देवमर्चयेत् पत्वा शक्त्या च गोमूत्रमनाहारं निशि स्वपेत् अतिरा
त्रस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् एवं पौषे तु संपूज्य शंभुमीशानमीश्वरं कृष्णाष्टम्यां घृतं प्राश्य वाजपेयफलं लभेत् माघे
महेश्वरं देवं कृष्णाष्टम्यां प्रपूजयेत् निशि पीत्वा च गोमूत्रं गोमेधफलमश्नुते फाल्गुने च महादेवं संपूज्य प्राशयेत्तिलान्
राजसूयस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् चैत्रे च स्थाणुना मानं कृष्णाष्टम्यां प्रपूजयेत् यवांश्च भार्जितान् प्राश्य सोऽश्वमेधफ

लंलभेत् वैशाखेशिवनामानं पूजयित्वा प्रयत्नतः रात्रौ कुशोदकं पीत्वा सर्वमेधफलं लभेत् ज्येष्ठे पशुपतिं पूज्य
गवांश्च गोदकं पिबेत् गवांकोटिप्रदानस्य यत्फलं तदवाप्नुयात् आषाढे चोग्रनामानमिष्ट्वा प्राश्य च गोमयं वर्षा
णाच शतं साग्रं शिवलोके महीयते श्रावणे मासि पूजाकै प्राशयेन्निशि गोरसं गोसवस्य तु यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मा
नवः त्रियं वकं भाद्रपदे कृष्णाष्टम्यां प्रपूजयेत् संप्राश्य विल्वपत्रं च वाजपेयफलं लभेत् मासि चाश्वयुजे प्रोक्तं प्रा
शनं तंदुलोदकं नाम्नो मेशयजे द्ववं पुंडरीकफलं लभेत् मासे तु कार्तिकेष्टम्यामीशानाख्यं प्रपूजयेत् पंचगव्यं सकृ
त्पीत्वा पंचयज्ञफलं लभेत् वर्षांते भोजयेद्विप्रान् शिवभक्तिपरायणान् पायसं मधुसंयुक्तं घृतेन सुपारिप्लुतं निवेदये
त्तुरुद्राय कृष्णांगां सुपयस्विनीं वर्षमेकं तथा कुर्यान्नैरतयेण योनरः कृष्णाष्टमीव्रतं भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु सर्व
पापविनिर्मुक्तः सर्वैश्वर्यसमान्वितः वसेच्छिषपुरे नित्यं न चेहायाति नाकतः ॥ तदेतयोः षष्ठ्यष्टमीसूर्यव्रतयोः कृत्वान
क्तमिति नक्तं व्रतं संकल्प्येत्यर्थः न तु नक्तभोजनानंतरं रात्रावेव पूजेति बोद्धव्यं एवं पौषे पीति प्राशनं तदनंतर
मनाहारत्वं चातिदिश्यते एवं मासांतरेष्वपि विहितद्रव्यविशेषं निशि प्राश्यानाहारः स्वपेत् यत्रापि विशिष्यति
थिर्निशाचनश्रुता तत्रापि मासे कृष्णाष्टम्यां निश्चयेति बोध्यं पूर्वापरपरा मर्शात् तदेतयोर्ब्रतयोः प्रतिमासं प्राशन
फलं गुणरीत्या संवत्सरफलं चाधिकारविशेषणमिति समंजसमिति केचित् अन्येतु तत्प्रयोगमध्ये समानात्तल्लघु
तात्पर्यं कतया प्रकरणप्रयुक्तं द्ययोपजीवने तत्तथास्तु अत्र तु फलश्रुतेरविशेषादधिकारसंबंधे प्रयोगापेक्षत्वे तौल्या
परप्रयुक्त्युपजीवितमिति न गुणफलरीतिः किंतु प्रतिमासं संवत्सरयोः फलश्रुतेरविशेषान्नियोगभेदः इच्छाभे
दाच्चानुष्ठानव्यवस्थेति ॥ इति भविष्योत्तरोक्तं मार्गादिशैवाष्टमीव्रतं मार्गकृष्णनवम्यां
कृत्यविशेषाभावात् सामान्यनिर्णयोक्तं विधेयमिति मार्गकृष्णेकादशी उत्पन्नाख्या महाभारते ॥ अर्जुन

ब्र०२०
मार्ग ०
॥ ५ ॥

उवाच एकादश्युपवासस्य नक्तभक्तस्यैव तथा एकभक्तव्रतस्यापि फलं ब्रूहि जनार्दन श्रीकृष्ण उवाच हे संते चैव
संप्राप्ते मासे मार्गशिरे तथा कृष्णपक्षे तथा पार्थ एकादश्यामुपोषणात् नक्तं चैव तथा ज्ञायदशम्यां नियतः सदा हि
वसस्याष्टमे भागे मंदी भूते दिवाकरे दशम्यां चैकभक्तं च शुचिः शांतो दृढव्रतः ततः प्रभाते संजाते नियमं तु व्रतस्य च
मध्याह्ने च ततः पार्थ स्नानं शुचि समाहितः स्वगृहेष्वधमं स्नानं वा पीकूपेषु मध्यमं उत्तरं पुष्परिण्यां तु नदीनामुत्त
मोत्तमं नदीनां ब्राह्मणं तोयं तडागं क्षत्रियोदकम् वैश्यं कूपगतं तोयं गृहपात्रेषु शूद्रकं क्रोधलोभोपरि
त्यज्य मिथ्यावादं तथैव च ये धर्मनिंदां कुर्वन्ति तेषां संगं परित्यजेत् वर्जयेत्तद्दिने पार्थ निद्राहंकारमैथुनं धर्मशा
स्त्रविनोदेन तद्दिनं गमयेत् सदा केशवपूजयित्वा तु नैवेद्यं भक्तिपूर्वकम् गंधमाल्यं तथा धूपं दीपं चैव प्रदापयेत् स
त्रौ जागरणं कार्थ्यं कथां श्रुत्वा हरेः प्रियां विप्रेभ्यो दक्षिणं दत्त्वा प्रणिपत्य क्षमापयेत् यथाशुक्ला तथा कृष्णाभेदं चै
वनकारयेत् विकल्पं यदि कुर्वीत विष्टायां जायते कृमिः एवं यः कुरुते पार्थ शृणु तस्यापि यत्फलम् वाराणस्यां
स्थितिः पार्थ षष्ठिवर्षसहस्रकैः एकादश्युपवासस्य कलां नार्हति षोडशीं वैधृत्यामपि दानस्य लक्षमेकं तु यत्फलम्
संक्रांतौ यदि दानानि लक्ष संख्यानि पांडव एकादश्युपवासस्य कलां नार्हति षोडशीं प्रभासे चैव यत्पुण्यं
सोमपर्वसहस्रके एकादश्युपवासस्य कलां नार्हति षोडशीं कुरुक्षेत्रे च यत्पुण्यं रविलक्षग्रहे स्मृतं एकाद
श्युपवासस्य कलां नार्हति षोडशीं वैशाखी कार्तिकी माघी स्नाने दाने कृते यदि एकादश्युपवासस्य कलां नार्ह
ति षोडशीं यदि लक्षं गृहे यस्य भुनक्ति च दिने दिने एकादश्युपवासस्य कलां नार्हति षोडशीं गंगासरस्व
ती सूर्यतनया स्नानदानकं एकादश्युपवासस्य कलां नार्हति षोडशीं तद्योगशतदानानि न पूजान च भावना एत
द्भूतसमं पुण्यं न भूतं न भविष्यति गोसहस्रेण यत्पुण्यं वेदवेदांगपारंगे तस्माद्दशगुणं पुण्यं ब्रह्मचारिणि पांडव ब्र

ह्यचारिसहस्रस्यदानंलक्षशताधिकं तस्मादपिसहस्रस्यभूमिदानंमहाफलंभूमेदशगुणाकन्यासर्वस्तोपशोभिता
 कन्यादशगुणाविद्यालभतेनात्रसंशयः विद्यादशगुणंचान्नयोददातिबुभुक्षिते अन्नदानात्परंदानंनभूतंनभविष्यति
 भूमिदानेनतृप्यतिस्वर्गस्थाःपितृदेवताः अन्नाच्छतगुणंपुण्यंगोमेधेचमस्वेकृते गोमेधात्तद्वशगुणमश्वमेधेकृते
 सति अश्वमेधसहस्रेणनरमेधेनतत्फलम् नरमेधसहस्राणिकेदारोदकपानतः केदारमुदकंपीत्वामंत्रपूताश्वये
 नराः तेषांदेहेत्रयोदेवाब्रह्मविष्णुमहेश्वराः केदारमुदकंपीत्वापुनर्जन्मनाविद्यते तथैवैकादशीपुण्यागर्भवा
 सक्षयंकरी एतवमयाख्यातंयत्सुरैरपिदुर्लभम् पुण्यसंख्यांनजानामि यत्त्वंपृच्छसिपाण्डव एतस्यचार्धं
 पुण्यंस्यात् नक्तभोजनतो नघ नक्तस्यचार्धंपुण्यंस्यादेकभक्तेतथैवच तेनराःपुण्यकर्माणोयेतांभक्त्याप्रकुर्वते
 अर्जुनउवाच उत्पन्नासाकथंदेवकथंपुण्याधिकाशुभा कथंदेवपवित्राचकथंदेवतवप्रिया श्रीकृष्णउवाच ॥
 एकादशीयदापार्थभानुवारेप्रजायते अश्वमेधसमंपुण्यंकोटिहत्याविनश्यति पुरासत्ययुगस्यादौमुरोनामासदा
 नवः महाघोरोमहारौद्रःसर्वदेवभयंकरः बलादुत्थापितस्तेननिजस्थानात्पुरंदरः आदित्याद्याग्रहाःसर्वेवा
 युरग्निस्तथैवच नैवप्रतिष्ठितस्तत्रदेवानांकश्चिदर्जुन देवतानिर्जिताःसर्वास्तेनोग्रेणदुरात्मना देवतास्ता
 गताःसर्वायत्रदेवोमहेश्वरः उपायंब्रूहि नोदेवस्वर्गाणामद्यकागतिः ईश्वरउवाच गच्छंतुदेवताःसर्वेयत्रदेवो
 जनार्दनः शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणः ईशस्यवचनंश्रुत्वागताःसर्वेसवासवाः त्रिदशास्तत्रसंतस्थु
 र्यत्रदेवोजनार्दनः तत्रैवसजगन्नाथःप्रसुप्तोजलमध्यगः जलमध्येमहायोगीदेवदेवोजगत्पतिः इंद्रउवाच ॥
 नमस्तेदेवदेवेशमहासुरविमर्दन दैत्यारेपुंडरीकाक्षत्राहि नोमधुसूदन त्रिदशाआगताःसर्वेभयार्ताःपुरुषोत्तम
 रक्षनोदेवदेवेशत्वंगतिःसर्वदेहिनाम् देवाःसर्वेजगन्नाथभयार्तास्त्वांसमागताः शरणंभवदेवेशदेवानांतुभवान्

ब्र० र०
मार्ग०
॥ ६ ॥

गतिः त्वंमातासर्वलोकानां त्वमेव जगतः पिता त्वं सृष्टिस्त्वं स्थितिश्चैव त्वं च संहारकारकः त्वं स्वाहा त्वं स्वधा दे-
ववषट्कारस्त्वमेव च ओंकारो देवदेवेश त्वमेव गरुडध्वज त्वं शिवस्त्वं तथा ब्रह्मा त्वं सूर्यस्त्वं च चंद्रमाः त्वमग्निर्देवदेवेश
वायुराकाशमेव च न त्वयारहितं किंचित् त्रैलोक्ये स चराचरं स्थावरं जंगमं चैव त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितं दानवैर्निर्जिता देवाः
स्वर्गस्थानान् निराकृताः रक्षमां देवदेवेश शरणागतवत्सल इन्द्रस्य वचनं श्रुत्वा हरिर्वचनमब्रवीत् श्रीभगवानुवाच ॥
कीदृशो दानवः शक्रनाम किं कीदृशं बलं किं स्थानं तस्य दैत्यस्य सर्वं ब्रूहि ममाग्रतः ॥ इन्द्र उवाच ॥ सर्वं जानासि योगीश ब्र-
ह्मवंशसमुद्भवः तालजंघस्तु नामासीदप्युग्रो वै महासुरः महाबलः महावीर्यो ब्रह्मवीर्येण गर्वितः तस्य पुत्रोति विख्यातो
मुरो नाम महाबलः पुरीचं पावती नाम तस्यामेव वसत्यसौ पुरंदरमुखा देवाः स्वर्गात्तेन निराकृताः रक्षास्मान् देवदेवेश प्रप-
न्नां गरुडध्वज अन्य इन्द्रः कृतस्तेन चान्यस्तेन हुताशनः स चंद्रग्रहणक्षत्रराश्यादिसहितं च यत् सर्वमन्यत्कृतं तेन स-
त्यं सत्यं गदाधर इति श्रुत्वा वचस्तेषां प्रोवाच गरुडध्वजः हन्मि तं दानवं दुष्टं सर्वदेवभयंकरं त्रिदशैः सहितो देवो ग-
तश्च पावतीं पुरीं दृष्ट्वा देवान्समायातान् गर्जमानो महासुरः असंख्याताः सहस्राणि दिव्यप्रहरणायुधाः असुरास्ता-
डयामासुः पुनर्देवान्बलाधिकाः हन्यमानास्तु ते देवा दुद्रुबुः सर्वतो दिशः ततस्ते निर्गताः सर्वे भयभीता दिशो द-
श हरिस्तमसुरं तत्र तिष्ठतिष्ठेत्युवाच ह चक्रं निरीक्षयामास क्रोधादरुणलोचनः हे दानवदुराचारममबाहू निरीक्षय-
त तस्तदुन्मुखं सर्वे पतिता दानवर्षभाः एकोयं दानवो तिष्ठत्स युयोधसहारिणा युद्धं कृत्वा दानवेन निर्जितो मधुसूदनः
निर्जितो देवदेवेशो बाहुयुद्धमया चत बाहुयुद्धं कृतं तेन दिव्यं वर्षसहस्रकं बाहुयुद्धमभूत्पार्थ सर्वलोकभयंकरं विष्णुः
संत्रासितस्तेन युद्धभूमेर्विनिर्गतः दानवः पृष्ठतश्चापि गतो वदरिकाश्रमे गुहासिंहावतीनाम तत्र सुप्तो जनार्दनः
योजनद्वादशमध्ये एकद्वारे धनं जय तत्र प्रसुप्तो देवेशो भयभीतो जनार्दनः दानवः पृष्ठतो लघ्नः प्रविष्टस्तं महागुहां

प्रसुप्तं सहर्षिं दृष्ट्वा दानवेन्द्रः प्रहर्षितः सुप्तो मया हरिर्दृष्टः प्रविष्टः संकटे कथं मारयामि न संदेहो दानवानां भयंकरं नि-
 र्गता कन्यका तस्य शरीरान्माधवस्य च तेजस्विनी च शोभा दद्यादिव्यप्रहरणायुधा विष्णोस्तेजः समुद्रतामहावल-
 पराक्रमा तया संमोहितो दैत्यो मुरो नामेति पांडव युद्धं कृतं तया तेन दानवेन्द्रेण कांक्षितं सा कन्या युद्धतदा कोपा-
 दारुणलोचना तस्याः कोपेन कौंतेय भस्मीभूतः स दानवः वहवो दानवास्तत्र संबधुः सपरिश्रहाः निहतो दानवे तत्ररणे देव-
 प्रबोधितः पतितं दानवं दृष्ट्वा हरिर्विस्मयमागतः केनायं निहतो दैत्य अत्युग्रो मम वैरकृत् अत्यद्भुतं कृतं कर्म मम कौतूह-
 लं परं न देवो न च गंधर्वो योजयान तु दानवं सविस्मयो हरिर्जातो वागुवाचा शरीरिणी मया विनिहतो दैत्यः सर्व-
 देवभयंकरः देवाश्च भयभीताश्च येन स्वर्गाग्निराकृताः हरिं प्रसुप्तं दृष्ट्वा तु दैत्यान् दृष्ट्वा मदोद्धतान् गताश्च शरणं
 सर्वे दृष्ट्वा दैत्यं निपातितं तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा हरिर्वचनमब्रवीत् निहतो दानवो दृष्टः सर्वदेवभयंकरः अहं च निर्जि-
 तस्तेन कथं सोऽपि निपातितः विष्णोस्तद्वचनं श्रुत्वा वाचा वचनमब्रवीत् एकादशी ह्यहं देवसर्वपापभयंकरी क्षीयमा-
 णं हरिं दृष्ट्वा प्रहृष्टं दानवेश्वरं त्रिलोके पुभयंकुर्यादत्युग्रश्चैष दानवः मया कुपितया देवकिमाश्चर्यं तव प्रभो मम को-
 पेन देवेश त्रिलोकं विलयं व्रजेत् श्रीभगवानुवाच तुष्टो हंतव देवेशिवांछितं च ददामि ते अत्यद्भुतं कृतं भद्रे उपकार-
 स्त्वयानघे निहतं दानवं दृष्ट्वा संतुष्टाः सर्वदेवताः प्रब्राह्मितं वरं भद्रे यत्ते मनसि वर्तते ददाम्यहं न संदेहो यदेवैरपि दु-
 ह्येभ्यः एकादश्युवाच जगत्त्रयेषु देवेश संचरामीह सुव्रत अहं तव प्रिया शक्तिस्तादृशं कुरु मां प्रभो अहं तिथि-
 प्रधानास्यां सर्वविघ्नाविनाशिनी सर्वपापक्षयकरी ह्यायुर्वलविवर्द्धिनी उपोष्य मां च ये भक्तास्तव भक्तिपरायणाः
 सर्वसिद्धिर्भवेत्तेषां यादितुष्टोऽसि मे प्रभो उपवासेन यत्पुण्यं तस्यार्द्धं नक्तभोजनं नक्तं ह्यार्धं न पुण्येन एकभक्तं विशि-
 ष्यते दिवसस्याष्टमे भागे मंदीभूते दिवाकरे इतितं नक्तमित्याहुर्नक्तं निशि भोजनं ददामि वैष्णवं स्थानं कल्प-

ब्र० र०
मार्ग ०
॥ ७ ॥

कोटिशतान्यपि गर्भवासोनभवतितादृशमेफलं प्रभो श्रीभगवानुवाच यत्त्वं वदसि कल्याणितत्सर्वं वै भवि-
ष्यति धर्मार्थकाममोक्षाणां सिद्धिं प्राप्स्यन्ति मानवाः मम भक्ताश्च ये लोकास्तव भक्तास्तथापि च चतुर्धुगेषु विख्या-
तास्त्रिषु लोकेषु वै परं तं च भक्तमहं न्ये एकादश्यां ब्रतो स्थितं मम पूजां करिष्यन्ति एकादश्यां न संशयः सर्वतिथ्यु-
त्तमा च त्वं मत्प्रसादाद्वा विष्यसि एवमुक्ता ततः सा तु तत्रैवांतरधीयत पुरा कैटभके देशे कार्णिकानगरोत्तमे कर्णसेतु-
हिराजर्षिर्न्यवसद्वा द्विमत्प्रजः ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चैवानुमोदितः नहुर्भिक्षं न दारिद्र्यं राजितास्मिन् स्थि-
ते प्रभो राष्ट्रेऽस्य कश्चनापुत्रीविधवा च न विद्यते पुत्रदुःखं पिताकापि न पश्यति च कुत्रचित् एतादृशे महाराजे प्र-
जाः शासति च प्रभो धनहीनो द्विजः कोपि क्षुत्क्षामो विपदांगतः कुटुम्बभरणे शक्तः कृच्छ्रं तदनुवर्तते सुदामानामविप्र-
र्षिर्भार्यासाध्वी च तत्समा भर्तुः शुश्रूषणे सक्ता सदा चारे गृहस्य च रहः पृच्छति भार्तां स्लायती वदनेन सा स्वा-
मिन्पापे कृते पूर्वं धनहीनस्तु जायते धर्महीने धनं नास्ति धनहीने क्रिया न हि तस्मात्केनाप्युपायेन धर्मस्य जननं कुरु-
एतस्मिन्नंतरे पार्थ देवर्षिः समुपागतः दंपती उत्थितौ तत्र मधुपर्काय आदरात् आसने तिष्ठभो स्वामिंस्तं द्विजातरि-
भाषत अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलाः क्रियाः अद्य मे सफलं सर्वं भवतां दर्शनेन च अस्मिन्पुरे तु हे स्वामिन् सर्वे
वै सुखिनो जनाः अहं तु धनहीनस्तु महादुःखेन पीडितः कथयस्व प्रसादेन धनाढ्यो भवितास्मि च धनहीनस्य
लोके स्मिन् वृथा सर्वे मनोरथाः एतच्छ्रुत्वा तु वचनं द्विजं तं नारदो ब्रवीत् ॥ नारद उवाच ॥ मार्गशीर्षासिते प-
क्षे उत्पत्तिर्नामनामतः तदुपोषणमात्रेण धनाढ्यो जायते ध्रुवं तथा पापानि नश्यन्ति एतत्सत्यं वचो मम सर्वसौ-
ख्यकरो नृणां हरिर्वासर उत्तमः गते तु नारदे पश्चाद्ब्रतं कृत्वा प्रयत्नतः स्वयमेव श्रिया तस्मिन् ब्रवात्सीद्द्विजमंदिरे भोगा-
न्सविपुलान् भुक्त्वा गतो वै हरिः सन्निधौ एतस्मात्कारणात् पार्थ कर्तव्यो हरिर्वासरः अंतरं नैव कर्तव्यं समस्तव्रतकारिभिः

तिथिरेकाभवेत्सर्वा पक्षयोरुभयोःसमा अत ऊर्ध्वपद्यपंचकमंकितवैष्णवदुष्टैः क्षिप्तं विष्णुधर्मोक्तत्रिरुष्टशयात्र
स्याविरोधादतोनुमीयते एकादशयुदयेस्वलपान्त्रतेचैवत्रयोदशी मध्येचद्वादशीपूर्णात्रिरुष्टशासाहरिप्रिया एकामु
पोष्यलभतेसहस्रैकादशीफलं सहस्रगुणितदानादेकादश्यास्तुपारणे अष्टम्येकादशीषष्ठीतृतीयाचचतुर्दशी पूर्व
विद्वानकर्तव्याकर्तव्यापरसंयुता एकांतूपोषयेत्तांतुद्वादशीविष्णुवल्लभां दशमीवेधसंयुक्ताहंतिपुण्यंपुराकृतं एका
दशीअहोरात्रप्रभातेघटिकाभवेत् सकलापरिकर्तव्याउपोष्याद्वादशीयुता एवंविधामयाप्रोक्तापक्षयोरुभयोरपि
एकादश्यांप्रकुर्वति उपवासंनसंशयः तेयांतिपरमंस्थानंयत्रास्तेगरुडध्वजः धन्यास्तेमानवालोकेविष्णुभक्ति
परायणाः एकादश्यास्तुमाहात्म्यं ब्रतकालेतुयःपठेत् गोसहस्रफलंतरुयपुण्यंभवतिभारत दिवावायदि
वारादौ यःशृणोतीहभक्तितः कुलकोटिसमायुक्तोविष्णुलोकेवसेद्ध्रुवं एकादश्याश्चमाहात्म्यंपठ्यमानंशृ
णोतियः ब्रह्महत्यादिपापानिनश्यंतेनात्रसंशयःविष्णुनामसमंनस्तिगीतायाश्चधनंजय एकादशीसमं
नास्ति सर्वपापप्रणाशनम् ॥

इति श्रीभविष्योत्तरेमार्गकृष्णोत्पन्नैकादशीव्रतमाहात्म्यम् ॥

अस्यामेवमार्गकृष्णैकादश्यांवैतरिणीव्रतम् ॥ हेमाद्रौभविष्ये शरतल्पगतंभीष्मंपर्यपृच्छद्युधिष्ठिरः ब्रतेनयेन
पुण्येनयमलोकोनदृश्यते नारीवापुरुषौवापियमनैवचपश्यति तत्समाचक्ष्वधर्मज्ञपितामहकृपांकुरु भीष्मउवाच
एकादशींवैतरिणींतांकृत्वातुसुखीभवेत् यमलोकंनपश्येच्चशोकंचैवनपश्यति युधिष्ठिरउवाच केनतातविधाने-
नकर्तव्यासामहाफला पितामहसमाख्याहितत्रदानंममप्रभो भीष्मउवाच एकादशीतिथिःकृष्णामार्गशीर्ष-

ब्र० र०
मार्ग०
॥ ८ ॥

गताभवेत् तामासाद्य नरः सम्यग्गृहीत्वानियमं शुचिः एकादशीमार्गकृष्णानाम्नावैतरणीशुभा साव्रतेन सदा
कार्यावर्षेन क्तोपवासिना मध्याह्ने तु नरः स्नात्वा नित्यानिर्वर्त्य सत्क्रियाः रात्रौ सुरभिमादाय कृष्णां सर्वां यथावि-
धि पूर्वास्यासाविधातव्या कृष्णा गौर्भूतलेशुभे अग्रपादौ समारभ्य पश्चात्पादद्वयावधि गोपुच्छं तु समासाद्य कुर्यात्
द्वापितृतर्पणं पितापितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः मातापितामहीचैव तथैव प्रपितामही मातामहस्तत्पिता-
चप्रमातामहकादयः ते सर्वे मे प्रगृह्णंतु गोपुच्छोदकतर्पणं पितामाताचभार्याचभागिनीदुहितापतिः पितृष्वसा
मातृष्वसासप्तगोत्राणितर्पयेत् ततः पूजाप्रकर्तव्या शास्त्रदृष्टाविधानतः गांचैव श्रद्धया युक्तश्चंदनेनानुलेपयेत्
गंधतोयेन चरणौ शृंगे प्रक्षाल्य भक्तिः ततो नुपूजयेद्भक्त्या पुष्पगंधानुलेपनैः मंत्रैः पुराणसंप्रोक्तैर्यथास्थानं
यथाविधि ॥ अथ गोपूजा गोअग्रपादाभ्यां नमः इत्यादिपूजाक्रमो गोदानप्रयोगे ज्ञेयः ॥ स्थानेष्वेते
पुपाद्यादीन् प्राक्षिपेच्छुद्धमानसः पश्चात्प्रदापयेद्भूपं गोधूपः प्रतिगृह्यतां असिपत्रादिकंधोरं नदीं वै
तरिणीं तथा प्रसादात्ते तरिण्यामि गोमातस्ते नमो नमः सुखेन तीर्थते यस्माद् नदीवैतरिणीध्रुवं यस्मादे
कादशीं कृत्वा तस्माद्वैतरिणी स्मृता आनंदकृत्स्नं लोके देवानां च सदा प्रिया गौस्त्वं पाहि जगन्नाथे दीपो यं प्रतिगृह्यतां
आच्छादनं गवेदद्यात्सम्यक् शुद्धं सुनिर्मलं सुरभी वस्त्रदानेन प्रीयतां परमेश्वरः मार्गशीर्षादिके भक्त्या यावत्मासतु चष्ट
यं अन्यमासचतुष्कंहियावकाशनमेव नैवेद्यं हि मया दत्तं सुरभिः प्रतिगृह्यतां द्वितीयं गुरवे दद्यात्तृतीयं स्वयमेव च
यावन्मासं प्रकुर्वीति मासद्वादशकं व्रतं उद्यापनं ततः कुर्यात्पुण्यं संवत्सरे तथा शय्यां सतूलिकां कृत्वा दंपत्याः परिधा-
नकं सवस्त्रा कृष्णवर्णा तु धेनुः कार्या पयास्विनी सौवर्णा सुरभिकृत्वा स्थापयेत्तूलकोपरि ततस्तां पूजयेन्मंत्रैः पू-
र्वोक्तैर्भक्तिसंयुतः ततस्तां गुरवे दद्यात्सर्वे दत्त्वा क्षमापयेत् यमद्वारे महाघोररे घोरावैतरिणी नदी तां तर्तुं कामोद

स्यामितुभ्यं वैतरिणीतुगां नारीवापुरुषोवापित्रतस्यास्य प्रभावतः राज्यं बहुविधं भुक्त्वा स्वर्गलोके महीयते भारोलो
 हस्यदातव्यः कार्पासो द्रोणसंयुतः वैतरिण्याः समाप्त्यर्थं ब्राह्मणाय कुटुंबिने ॥
 इति भविष्योत्तरे मार्गकृष्णैकादशपावैतरिणीव्रतम् ॥
 मार्गकृष्णैकादश्यां कृत्या विशेषाभावाद् हरिदेवत्यादुभयोर्देवतं हरिरित्युक्तेरेकादशी कृत्यमेवात्र कार्यम् ॥
 मार्गकृष्णत्रयोदश्यात्तुभयपक्षगतत्रयोदशी प्रदोषव्रतवत् प्रदोषव्रतं कार्यम् मार्गकृष्णचतुर्दश्यां देवि-
 कातीर्थ्यावतार उक्तः पाद्मे देविका माहात्म्ये मार्गशीर्षे कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां दिनोदये अष्टादशे द्वापरांते प्रा-
 दूभुता महानदीति ॥ अतो स्यां चतुर्दश्यां देविकायात्रा कार्या शुद्धिक्षेत्रे हरिद्वारे पुष्पकाम्ने द्वतीर्थयोः
 इंद्रघाटं समारभ्या मरतीर्थं महाफलं प्रभासे संगमांते च स्नात्वा संपूज्य शंकरं दत्त्वा दानान्यनेकानि यत्फलं ल-
 भते नरः तत्फलं कोटिगुणितं पूजनाद्देविकातटे अत्र दत्तानि दानानि फल्गुमात्राण्यपि क्वचित् सर्वाण्यक्षयतांयां
 तिकल्पकोटिशतेष्वपि अन्यपात्रेषु यद्वत् तदनंतं फलं स्मृतं कदाचित्तस्य चांतस्या देविकातीरवासिने विप्र-
 वर्ध्याय यद्वत्ततस्यांतं नैव विद्यते सुवर्णवसनं शय्यां गावोन्नं रजतमहीं पुस्तकं मंदिरं गेहं दासी दासांश्च भूषणं दे-
 विकायाः कथां चापि दत्त्वा क्षय्यं फलं लभे दित्यादि प्रतिपुराणेषु सविशेषमुक्तमत्र विस्तरभयात् सूचितमेव मार्गामायां
 पितृपूजोक्तानारदीये मार्गामायां पितृपूजा श्राद्धैर्ब्राह्मणभोजनैः ब्रह्मचर्यादिनियमैर्जपहोमार्चनादिभिरिति अ-
 स्यैव मार्गामायां गौरीतपोव्रतं सूतसंहितायां तथा च हेमाद्रौ कालिकापुराणे महातपापरं नाम धेयं गौरीतपोव्रतं
 सूत उवाच इंद्राणी प्रांजलिर्भूत्वा स्वपतिं वाक्यमब्रवीत् एकं व्रतं समाचक्ष्व पुत्रपौत्रसुखप्रदं इति वाक्यं तदा श्रुत्वा
 ह्युवाच वचनं वृषः शृणु चार्धं गिसकलं यन्मया सुकृतं कृतं बृहस्पतेस्तु जनकः पृष्ठः प्राहांगिराः सुधीः तद्व्रतं कथयाम्य

ब्र० र०
मार्ग०
॥ ९ ॥

द्यसद्यः सुखकरं परं पतिपुत्रसुखावाप्तिर्जायते जगति स्थिता गौरी प्रीत्यर्थमेवादौ स्त्रीभिर्यत्क्रियते तपः गौरी तप
इति रूपातं तस्मात्तद्व्रतमुत्तमं तस्मात्स्त्रीभिस्तपोभिश्च तपोपणीया शिवप्रिया आदौ मार्गशिरे मासि ह्यमावास्यां शु
भे दिने गृह्णीयान्नियमं तत्र दंतधावनपूर्वकं उपवासस्य नक्तस्य गौरी शप्रीतये मुदा ईशा द्वागहरे देविकरिष्ये हं व्रतं
तव पतिपुत्रसुखावाप्तिदेहि देवि नमोस्तुते इति नियममंत्रः ततो मध्याह्नसमये स्नात्वा नद्यादिके व्रती सूर्यायाध्यं
ततो दद्याद्वा गौरीं महेश्वरं अहे देव व्रतमिदं कर्तुमिच्छामि शाश्वतं तवाज्ञायामहादेव तत्र निर्वहणं कुरु उक्तैव नियमं
गृह्यत्वर्घ्याण्येव तुषोडश गृहमागत्य पूजार्थमुपहारान्प्रकल्पयेत् शिवालये ततो गत्वा शिवं संपूजयेत् सुधीः गौरीमभ्यर्च
येत् पश्चाद्विधिना येन तच्छृणु पार्वती तु ततः पादौ जान्वोर्हैमवतीति च जघयोर्विकेत्येवं गुह्यगिरि शवल्लभे नाभिं गं
भीरनाभीति चापणेत्युदरं पुनः महादेवीति हृदयं कंठे श्रीकंठकामिनी मुखं षण्मुखमातेति ललाटे लोकमोहिनी मैनि
का कुक्षिरत्नेति शिरस्यभ्यर्चयेत् ततः दक्षिणे गणपः पूज्यो वामे स्कंदस्स वाहनः धूपदीपादि नैवेद्यं नत्वा कृत्वा प्रदक्षिण
फलेनाध्यं ततो दद्याद्वात्वा देवीं महेश्वरीं कृत्वा ताम्भयपात्रं मृण्मयं च सुभाजनं अष्टतंतु मयीं वर्तितस्मिन्पात्र
निवेशयेत् घृतेनापूर्य्य गव्येन तत्पात्रं विमलेन च दीपं प्रज्वालयेत् पश्चाद्वावत्सूर्योतरे स्थितः एवं संक्षिप्य
तां रात्रिं जागेर्यसमन्वितां ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय पूजयेद् द्विजदंपतीं कुर्प्यादौर्भाग्यदलिनीं यांकाचिद्यामिनीं तदा
एकां तेन गुडान्नाद्यैः पूर्णा पूर्णफलप्रदां ऋतूद्भवैर्फलैश्चैव पूषिकाफललड्डुकैः सौभाग्याष्टकसंयुक्तं पात्रं कुर्प्याच्च
धातुजं तस्योपरि गंतदीपं भ्रामयेन्निशि नामभिः सुवासिनीवचो ग्राह्यं दीपं सूर्याय दर्शयेत् यावत्कलकलाश
ब्दं कुर्वत्येव ककाः ककाः तावत्पुरस्तात्कर्तव्यमिदमेवादरात्प्रभो उत्तिष्ठते च दिनगाविहंगाश्चारुलोचने तदा कर्ण
नमात्रेण सौभाग्यं व्रजति स्त्रियः अतएतद्व्रते नारी पश्चादुत्थापयेच्च तान् तिथिमेकां समाप्यैवं दंपतीभोज्यशक्तिः

परिधाय्याप्यलंकृत्य वासोभिर्भूषणांजनैः माल्यैः सुगंधैर्विविधैः फलैः सिंदूरकुंकुमैः संतोष्य समनुज्ञा
प्यस्वयं भुंजीत बंधुभिः एवं द्वितीये वर्षे च प्रतिपत्प्रभृतिश्चरेत् वर्षे वर्षे क्रमादेवं द्वितीयादिषु वाचरेत् एवं षोड
शवर्षाणि कृत्वा चैव तु वत्सरं पश्चादुद्यापनं कुर्याद्व्रतसंपूर्तिहेतवे मार्गशीर्षे प्यसंप्राप्ते मासि गौरीश्वरप्रिये पौ
र्णमास्यां दिने रम्ये निमग्न्य दृष्टपतीन् मध्याह्नेष्टदले पद्मे मौनीनारीः समर्चयेत् यथोक्तेन विधानेन पुष्पधूपा
दिभिस्तथा सौहालिकाभिः कासारैः पूपापूपैश्च भामिनि पायसेन घृतनापिशर्करामोदकैस्तथा पूरयि
त्वाष्टसंख्याकान्धानुमृण्मयसंयुतान् दंपतीभोजयित्वा नुतेभ्यो दद्याद्यथाविधि अलंकृत्य यथाशक्त्या गौरीमे प्रीय
तामिति गुरवे दक्षिणोपतां गौरीकनकनिर्मितां दद्याद्देतुं सवयसां सवत्सांच सदक्षिणां अन्यान्य
पियथाशक्ति दद्याद्दानानि भामिनी यद्यदिष्टतमं लोके तत्तद्देयं द्विजन्मने चापल्यमायुषो ज्ञात्वा संपत्स्व
पि च सुंदरी षोडशाब्दे व्रतमिदं कुर्याद्वर्षेण भक्तिः गौरीतपोव्रतमिदं याकरोतीह भामिनी वाल्येयौ
वनकाले वा वाद्वे केवाहरप्रिया क्षम्याः सौभाग्यमतुलं धनधान्यसुतान्वितं क्षम्याः अपराधादिति शेषः
भवेदव्याहृतैश्चर्यैर्भर्तृसौख्यं न संशयः दुर्लभं मानुषं जन्मतत्रापि द्विजजन्मतासदाचारपरत्वं च तत्रापि च विशिष्यते
एवं वारत्रयं यास्त्री कुरुते व्रतमुत्तमं मातः पित्रोः प्रियं चापि प्राप्नुयाच्छुद्धवंशतां निर्मलं जन्मनो वापि मनसश्चा
पि संपदः लभतेशुभतेजश्च पतिपुत्रसमन्विता इह भोगान् यथाकामं भुक्त्वा स्वर्गं गवाप्नुयात् इत्यंगिरो वचन
माद्यपुराणप्रोक्तं गौरीतपोव्रतमिदं विदधेयथेच्छं तस्य प्रभाववशतः सुलभं हिराज्यं सौख्यं च सर्वमतुलं पतिपुत्रयुक्तं
इति सूतसंहितायां गौरीतपोव्रतं इदमेव महाव्रतापरनामधेयं कालिकापुराणे ॥
तिलादुवाच ॥ महाव्रतमथो वक्ष्ये नरो हतितत्पदं सुरासुरमुनीनां तु दुर्लभं तद्विधिं शृणु पर्वण्याश्च युजस्यां

ब्र० र०
मार्ग०
॥१०॥

तेपायसंचघृताप्लुतं नक्तंभुजीतशुद्धात्माउदनंचैक्षवान्वितं आश्वयुज्यश्चांद्रोमासः सकार्तिकस्तस्यांतेच
द्रकार्तिकमासस्यांतेमार्गामायामित्यर्थः ऐक्षवमिक्षुरसः शवर्धयेतेशुचिभूत्वाविल्वजंदंतधावनं ॥ भुक्त्वाचैतन्म
हादेवंनत्वाभक्तियुतोव्रती अहं देवव्रतमिदं कर्तुमिच्छामिशाश्वतं तवाज्ञायामहादेवतत्रनिर्वहणंकुरु उक्तैवंनियमं
गृह्णन्वर्षाण्येवतुषोडश तिथिःप्रतिपदाद्यास्तुपारयिष्याम्यनुत्तमाः ततोमार्गशिरेमासिप्रतिपद्यपरेहानिउपावसेद्गुरुं
पृष्ठामहादेवंस्मरन्मुहुःमहादेवंस्मरन्विप्रान्नमस्योच्छन्नविग्रहान् षोडशाष्टौतदर्द्धवादांपत्यांश्चनिमंत्रयेत् आमंत्र्य
चगृहंगत्वामहादेवंस्मरन्क्षितौ शुचिवस्त्रास्तृतांतस्तुनिराहारोनिशिस्वपेत् अथोदयेसहस्रांशोःस्नात्वाचादायदी
पकान् नैवेद्यस्नापनाद्यंचादायगच्छेच्छिवाल्यं स्नापयेत्पंचगव्येनघृतेनतदनंतरं मधुनाथतथादध्नाभूयश्चपयसात
थारसेनचाथखंडेनफलैश्चस्नपयेत्पुनःतिलांबुनातथास्नाप्यपश्चादुष्णेनवारिणा लेपयेदथतंपश्चात्कर्पूरागुरुचंदनैः
एवंसंपूज्यतंभक्त्याहेमंन्यस्यव्रजेद्वहं हैमंसुवर्णपुष्पं नानाफलैश्चसंपूज्यदद्यान्नैवेद्यमेवाहि गृहेगत्वायथा
न्यायंहिरण्यरेतसंविभुं जातवेदसमादायतर्पयेत्तिलसर्पिषा व्रतिनश्चतथाचार्यामिथुनानिचभोजयेत् हेम
वस्त्रादिदानानिनियथाशक्त्यातुदापयेत् आरभ्यैवंगिधिकुर्याद्दरिद्रोवाथवेश्वरः वित्तसामार्थ्यतश्चैवप्रतिमासं
तुकारयेत् एवंविसृज्यतान्सर्वान्सार्द्धेवंधुजनैःस्वयं पीत्वादौपंचगव्यंतुहष्टोभुंजीतवाग्यतः यत्किंचिदेतदुद्दिष्टं
हादेवमुदीरयेत् द्वितीयेन्देद्वितीयांतूपवसेत्कार्तिकावधि आददीततिथिंचैकांमार्गमासेततःपरं पूर्ववत्संत्य
जेत्पौषेप्रत्यन्देचैवमाचरेत् दर्शेनक्तंप्रतिपद्युपवासइतिप्रथमवर्षे प्रतिपदिनक्तंद्वितीयायामुपवासइतिद्वितीये
तृतीयेन्देतुद्वितीयायानक्तं तृतीयायामुपवासः एवंशेषेषुवर्षेषु कृत्वैवंपोडशेपूर्णेपूर्णमास्यांसमापयेत् कार्ति
क्यामुदयइत्यर्थः पूर्ववद्देवमभ्यर्च्यकृशरान्नंसमर्पयेत् महादेवायगांदद्याद्दक्षितायद्विजायच हेमगृगीकांस्य

ब्र० र०
मार्ग०
॥११॥

द्याधरैः किन्नरैश्च ऋषिकन्याभिरेव च रुक्मिण्यां भयाच्चैव सीतया चाप्यहल्यया रोहिण्यादमयंत्या च तारया चान
सूयया एताभिश्चरितं पूर्वव्रतं सर्वव्रतोत्तमं सौभाग्यारोग्यफलदं दारिद्र्यव्याधिनाशनं मर्त्यलोके स्त्रियोयाश्च दुर्भ
गारूपवर्जिताः अपुत्रानिर्द्वेनाश्चैव सर्वसौभाग्यवर्जिताः तासां हितार्थं पार्वत्या उमा माहेश्वरं व्रतं अवतारितं तथा पाथ
तथा सत्यधमाः स्त्रियः पूर्वमार्गं शिरेमासि नारीधर्मपरायणा शुक्लपक्षे तृतीयायां सोपवासाजितेन्द्रिया स्नात्वा संपूज्य ल
लितां हरकायां द्वेवासिनीं पुनः प्रभातसमये स्नानं चाकृत्रिमेजले ततो देवांस्तर्पयित्वा इदं वाक्यमुदरियेत् नमस्ते दे
वदेवेश उमा देहाद्वहारक महादेवि नमस्तेस्तु हरकायाद्वहारिणि हृदिकृत्वा शिवं देवं जपेज्जाप्यं गृहं गतः पूजयेद्देवमी
शानं पुष्पैः कालोद्भवैस्ततः वामपार्श्वे उमां देवीं दक्षिणेन महेश्वरं धूपं च गुग्गुलुं चापि दत्त्वा दीपं घृतान्वितं नैवेद्यं
च यथाशक्त्या घृतपक्वं निवेदयेत् कारयेद्देवदेवं तु तिलाज्येन तु संस्कृतं पंचगव्यं ततः प्राश्य आत्मकायविशोधनं
एवं द्वादशमासं तु पूजयित्वा महेश्वरौ उद्यापनं ततः कुर्यात्प्रहृष्टेनांतरात्मना शिवं रौप्यमयं कृत्वा उमां हेममयीं तथा
आरूढौ वृषभे रौप्ये सर्वालंकारभूषितौ चंदनैः शिवमभ्यर्च्य कुंकुमेन च पार्वतीं अर्चयेत् कुसुमैः पश्चात्सुगंधैश्च
मनोरमैः वेष्टयेच्छुक्लवस्त्रेण शिवं रक्तेन पार्वतीं पश्चाद्भूपददेन्नारीभक्तिभावेन भाविता भोजयेच्छिवभक्तांश्च
ब्राह्मणान्वेदपारगान् भुक्तेभ्यो दक्षिणा देया भक्ताशाठ्यविवर्जिता ततः प्रदक्षिणी कृत्य इदमुच्चारयेद्देवः उमा
माहेश्वरौ देवौ सर्वलोकपितामहौ व्रतेनानेन सुप्रीतौ भवेतां मम सर्वदा एव मुक्ताजितक्रोधे ब्रह्मणे वेदपारगे व्रतनि
वेदयेद्भक्त्या तारके गुणशालिनि तारके व्रतोपदेष्टृत्वादिति विशेषणं इदं कृत्वा व्रतं नारी महेशां पितृमानसा प्रया
ति परमं स्थानं यत्र देवो महेश्वरः शिवलोके वसेत्तावद्यावादिद्वाश्चतुर्दश अप्सरोभिः परिवृता किन्नरीभिस्तथैव च
यदा मानुष्यमायाति जायते दिमले कुले रूपयौवनसंपन्नावहुपुत्रपातिव्रता धनधान्यसमायुक्ते सुवर्णमणिघटिते

यावज्जीवंगृहे रम्येतिष्ठत्यव्याहतेन्द्रिया वियोगं नैव सा पश्येद्भर्तृमित्रसुतादिकैः मृताशिवपुरं याति शिवगौरीप्र-
सादतः हेमीमुमाप्रतिकृतिरजतमहेशरौप्ये सुशुद्धवृषभेशुभमालयवंतौ संपूज्य रक्तसितवस्त्रयुगावगूढौ नारीभ-
वत्यविधवासुतसौख्ययुक्ता ॥

॥ इति श्रीभविष्योत्तरे शिवगौरीव्रतं अथास्यामेव भविष्योत्तरपुराणोक्तमवियोगव्रतम् ॥
युधिष्ठिर उवाच इहा वियोगमासाद्य भर्तृबंधुजनैः सह वदनारीनरश्रेष्ठ यजेद्येन शिवालयं विधवाच परलोकेन-
भूयोपि वियुज्यते सुखसंदोहसौभाग्य युक्ता भवति भाभिनीत्यादि एवं कालीपुराणे पीदमतम् अथा-
स्य प्रयोगः मार्गशुक्लद्वितीयायां चंद्रदर्शने कृत्वा चांद्रायार्घ्यदानं विधाय नक्तं विधाय शिवालयंगत्वा
आचम्य देवदेव महादेव पार्वत्या सहितप्रभो नमस्तेस्तु व्रतं देवसान्निध्यं कुरु मे सदेति नमस्कृत्वा गृहमागता उत्त-
राशागतमष्टांगुलमौदुंबरं विल्वकाष्ठं वा दंतधावनं प्राङ्मुखी भूत्वा भक्षयेत् द्वितीयायां रात्रौ भूमौ स्वपेत् तृतीया-
यां ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय पंचगव्यसर्वौषधिजलैः स्नात्वा अहते शुक्लवाससी परिधाय शालिपिष्टमये स्त्रीपुंसोः
प्रतिमे विधाय वेणुमये पात्रे संस्थाप्य षोडशोपचारपूजां कुर्यात् तत्रादौ देशकालौ संकीर्त्य ओमद्याहं सर्व-
पापक्षयपूर्वक भर्तृवियोगवैधव्यपुत्रपौत्रादि सुखसिद्धिद्वारा श्रीउमामहेश्वरप्रीत्यर्थं मवियोगव्रतं करिष्ये
पूजासंभारं दिवा परिकल्प्य सोपवासापाखंडालापवर्जितातिष्ठेत् । ततो दिनांते स्नात्वा शुक्लां वरा तत्पैष्टपुत्तिकाद्वयं
पूजयेत् उमंदारमालाकुलितालकायैकपालमालांकितशेखराय दिव्यां वरायै च दिगं वराय नमः शिवायै च नमः
शिवायेति मंत्रेण षोडशोपचारपूजां गौरीव्रतविधिना पूजयेत् ततः सपत्नीकमार्च्यं संपूज्य रात्रौ कथागीतवादित्रा-
दिभिर्जागरणं कुर्यात् प्रभाते स्नात्वा गौरीमहेश्वरपूजां विधाय यथाशक्ति द्विजामिथुनानि गौरीशप्रीतये संपू-

ब्र० र०
मार्ग०
॥१२॥

ज्यभोजयेत् ॥ आचार्यस्तुगौरीश्वरप्रतिमे ॥ कृतस्वस्त्ययनोगाधेजलेक्षिपेत् ॥ ततो ब्रतफलभूयस्त्वायान्यानपिशिव
भक्तादीन्दक्षिणान्नदानादिभिः ॥ परितोष्यस्वयंमिष्टान्नादिभुंजीत ॥ तत्रप्रतिमासं नाम पूजाप्रकारो यथा मार्गशी
र्षेशंकरायनमः गौर्यै नमः पौषे गौरीशायनमः पार्वत्यै नमः माघे भवायनमः भवान्यै नमः फाल्गुने महा
देवायनमः उमायै नमः चैत्रे त्रिलोचनायनमः ललितायै नमः वैशाखे स्थाणवे नमः लोलनेत्रायै नमः ज्येष्ठे
रुद्रायनमः रुद्रायै नमः आषाढे पशुनाथायनमः सत्यायै नमः श्रावणे श्रीकंठायनमः सुभगायै नमः भाद्र
पदे भीमायनमः कालरात्र्यै नमः आश्विने शिवायनमः गंगायै नमः कार्तिके ईशानायनमः शिवायै नमः
इति प्रतिमासं पूजानामानि ॥ अथ पुष्पाणि ॥ नीलोत्पलं रक्तोत्पलं करवीरं विल्वपत्रं किंशुकं कुञ्ज
मल्लिकां पाटलां कुंदं चंपकं तगरं द्रोणं मालतीं क्रमेणार्पयेत् ॥ वर्षाति उद्यापनं ॥ तत्र ब्रतदि
ने पंचगव्यप्राशनं ॥ सर्वतोभद्रलिंगतोभद्रं वा विधाय ॥ आचार्यादिवरणं ॥ सर्वतोभद्रमंडलादिपूजा ॥ अग्नि
स्थापनं अन्वाधानं कृत्वा होमं कुर्यात् ॥ राजतीमुद्राद्वयं हैमी गौरीशप्रतिमे संपूज्य सौवर्णं पंकजं निवेद्य वितानं ध्व
जं च निवेद्य दीपवस्त्रयुग्मं च निवेदेयेत् ॥ नीराजनं कृत्वा रात्रौ जागरणं विधाय चतुरस्रत्रिकोणं च भूषणद्वयं
चतुष्पाष्टिमौक्तिकप्रवालान्वितं गौरीशप्रीत्यर्थं सपुष्परगाणि दद्यात् ॥ अशक्त्या तन्मौल्यं देयं ॥ एतत्सर्वमाचा
र्याय दत्त्वा ब्रतिनां विप्राणामिथुनानि संपूज्य हिरण्यशय्यागोदानादि दत्त्वा चत्वार्यष्टौ वा कुंभान्सोपानह
स्तयुतान् दद्यादिति ॥ ॥ एवमेव कालीपुराणोक्तमप्यवियोगब्रतम् ॥ तृणविंदुरुवाच येनावियोगमासाद्य
ब्रतेन नियमेन च सदानारीसुतैश्चैव ब्रजेद्येन पदं चतत् विधवापरलोके तु भर्त्रा तु न वियुज्यते सुखेनापि सदा ब्रह्मन्वद
येन धनेन च ॥ तिलादुवाच उमया चरितं यच्च भवान्याललिता ब्रतं ॥ वाल्ये हि मवतो जन्म्यादक्षकोपाद्विमुक्तया

महासौभाग्यसंदोहं दृष्ट्वा देव्या महात्मना अरुंधत्या वसिष्ठेन कथितं तद्रतं शृणु वसिष्ठ उवाच अरुंधति शृणु ज्वेदं
सुखसौभाग्यवर्द्धनं अवैधव्यप्रदं स्त्रीणामवियोगव्रतं शृणु मार्गशीर्षे सिते पक्षे स्नाता शुक्लां वरप्रिया दृष्ट्वा चंद्रद्वि
तीयायां नक्तं भुंजीत वाग्यता आचम्य च शुचिर्भूत्वा दंडवत् शंकरं नमेत् मुदान्वितानमस्कृत्य विज्ञाप्य परमेश्वरं
उदुंबरमयं काष्ठं ग्राह्यमष्टांगुलं शुभं उत्तराशागतं माग्नं सत्तचं निर्ब्रणं दंडं वाग्यता प्राङ्मुखी भूत्वा भक्षयेदंतधा
वनं द्वितीयायां ततः स्वप्याद्रूमौ तद्गतमानसा तृतीयायां समुत्थाय मुहूर्ते ब्रह्मणः शुभे कृतकार्या च सुस्नाता शु
क्लमाल्यां वरा ततः शालिपिष्ठमये कृत्वा स्त्रीपुंसोः प्रतिमेशुभे वेणुपात्रे तु संस्थाप्य पूजयेद्भक्तितत्परा उपवासं च कुर्वी
त सर्वभोगविवर्जितं पाखंडादिभिरालापं कृतस्नानाविवर्जतेत् ततो निशायां सुश्रोणि कृतपूजा कृतोत्सवा कृत्वा वा
दित्रनिर्घोषं जागरंतत्र कारयेत् विधिवत् पूजयित्वा तु पैष्ठं तत्पुत्रिकाद्विकं सुप्रभाते द्विजाग्रयांश्च पूजयित्वा प्रदापयेत्
यथा शक्त्या महाभागे वित्तशाढ्यं विवर्जयेत् उमामाहेश्वरं ह्येतत्कल्पयित्वा स्वचेतसि ब्राह्मणोऽपि जले गाधे पैष्ठं
तन्मिथुनं क्षिपेत् एवं कृतस्वस्त्ययना मिथुनानि तु भोजयेत् शिवभक्त्या द्विजान् भोज्यमिष्टान्नेन स्वशक्तिः प्रतिमा
संप्रकुर्वीत विधानेन सुसंयुतं मार्गशीर्षे पुनर्मासिकार्तिकं ते समुद्यपेत् नामानिते प्रवक्ष्यामि प्रतिमासं क्रमेण तु
पूजाजपनिमित्तं च सिद्ध्यर्थं चिंतितस्य च शंकरं मार्गशीर्षे तु नामगौर्या समान्वितं गौरीशं पार्वतीं चैव पुष्पमा
सतु पूजयेत् भवंचैव भवानीं शमाघमासे प्रपूजयेत् फाल्गुणे तु महादेवमु मया साहितं यजेत् ॥ चैत्रे त्रिलो
चनं देवं ललितां च प्रपूजयेत् स्थाणुं वैशाखमासे तु लोलनेत्रा समान्वितं रुद्राण्यामहितं रुद्रं ज्योष्ठे मासि यजे
त वै आषाढे पशुनाथं च सत्यासादं शुचिस्मिते श्रीकण्ठश्रावणे देवं सुभगां परमेश्वरीं भीमं भाद्रपदे तद्वत्काल
सरूपा समान्वितं शिवमाश्वयुजे मासि गंगया सहितं यजेत् ईशानं कार्तिके मासि शिवा देवीयुतं विभुं प्रति

ब्र०२०
मार्ग०
॥१३॥

मासं विना नाम्ना व्रता सिद्धिर्न विद्यते प्रतिमासं तु पुष्पाणि यानि पूजासु योजयेत् तानि ते संप्रवक्ष्यामि सद्यः प्रीति
कराणि वै आदौ नीलोत्पलं योज्यं तदभावे पराण्यपि पवित्राणि सुगंधीनि योजयेद्भक्तितोर्चने करवीरं विल्वपत्रं
किंशुकं कुञ्जमल्लिकां पाटलाकुंदं चंपकं तगरद्रोणमालतीः भक्त्या योज्यानि रंभोरुदेवस्य प्रियकाम्यया तथा च पंचगव्य
स्य प्राशनं प्रतिमासकं न चान्यत्पावनं किंचित्पंचगव्यात्परं स्मृतं एवं व्रतं कृतं भद्रैः शिवभक्तिसमान्विता वत्सरांते वि
तानं च ध्वजं किंकिणिमालिनं दीपं च वस्त्रयुग्मं च सिवे भक्त्या निवेदयेत् स्नापयित्वा विलिप्त्वा च सौवर्णमूर्तिपंकजं यथा
विभवतो देयं देवदेवस्य तुष्टये रौप्यचरूपपुगलं देवस्य पुरतो न्यसेत् बहुप्रकारं नैवेद्यं गीतवाद्यसमन्वितं कुर्यात्त्रीराज
नं शंभोस्ततो गच्छेत्स्वकं गृहं चतुरस्रं महादेवयुग्माच्चैव त्रिकोणं कांध्यात्वाचार्या यतद्युग्मं मौक्तिकादियुतं ददेत् कार्ष्णि
कैकप्रमाणं च शातकुंभमयं शुभं उमामहेश्वरं चैव कारयित्वा सुशोभनं मौक्तिकानि चतुःषष्टिस्तावंतोऽपि प्रवालकाः ताव
ति पुष्परागाणि तास्रपात्रोपरि न्यसेत् वस्त्रेण वेष्टयित्वा तु गंधपुष्पैः समर्चयेत् एतत्सर्वं सारयुक्तमाचार्या यनिवेदये
त् व्रतिनां ब्राह्मणानां तु मिथुनानामथापि वा अशक्त्या निष्क्रयं दद्याद्वित्तशाय विवर्जिता दत्त्वा हि रण्यवासांसि प्राणि
पत्यक्षमापयेत् चत्वारिंशत्तथाष्टौ च कुंभान्छत्रमुपानहौ सहिरण्याक्षतान्सर्वान्दद्यात्पुष्पोदकान्वितान् दी
नां वधधिरादीनां तद्दिने चानेवारितं कल्पयेदन्नपानं च सुमिष्टं रुच्यमात्मनः न्यूनाधिकं न कर्तव्यं स्वस्ववित्तानुसारतः
संपूजयेत्कल्पनया यदि वित्तं न विद्यते अवियोगकरं चैतद्रूपसौभाग्यवित्तदं आयुः पुत्रप्रदं काम्यांशं कलोकप्रदायकं
इति कालिकापुराणोक्तमवियोगव्रतम् * मार्गशुक्लतृतीयायामारभ्य भविष्योत्तरोत्तरं भाव्रतम् ॥ मार्गशीर्षशुभे मा
सि तृतीयायां नराधिप शुक्लायां प्रातरुत्थाय दंतधावनपूर्वकं उपवासस्य नियमं गृहीयाद्भक्तिभावितः सौभाग्या
र्थं पुराचीर्णं रंभयाराजसत्तम तेन रंभा तृतीये यं परं सौभाग्यवर्द्धनीति इयं पूर्वाग्राह्या वृहत्तपास्तथारंभा

सावित्रीवटपैतकी कृष्णाष्टमीचभूताचकर्त्तव्यासंमुखीतिथीतिस्कांदात् रंभातृतीयांवक्ष्यामिसर्वपापप्रणाशि
 नीम् सुखसौभाग्यफलदांसर्वामयनितारणीम् सर्वदुःखहरांपुण्यांपुत्रपौत्रप्रदांतथा सपत्नीदर्पदलनीरूपैश्वर्यक
 रीशुभां शंकरेणपुरारूपातांपार्वत्यैप्रियकाम्यया तामिमांशृणुभूपालभूतानांपरमंहितम् मार्गशीर्षेशुभेमासितृती
 यायानराधिप शुक्लायांप्रातरुत्थायदंतधावनपूर्वकं उपवासस्यनियमंगृहीयाद्भक्तिभाविता देविसंवत्सरंयावतृतीया
 यामुपोषिताप्रतिमासंकरिष्यामिपारणंचापरेहनि तदविघ्नेनमेयातुसमाप्तिं ब्रतमुत्तमम् शरणंत्वांप्रपन्नास्मिदौ
 भाग्यादुद्धरस्वमाम् एवंसंकल्प्यविधिवत्कौंतेयकृतानिश्चया भक्त्यानारीध्यानपरास्नानंकृत्वाजितेंद्रिया नद्यां
 तडागेवाप्यांवागृहेवानियतेंद्रिया पूजयेत्पार्वतीनाम्नारात्रौप्राश्यकुशोदकम् प्रभातेभोजयेद्विप्रांश्छिवभक्तान्वि
 शेषतःसहिरण्यंचलवणंदद्यात्तेषांचदक्षिणाम् गौरिणीश्चयथाशक्त्याभोजयेत्प्रयताःसतीःअनेनाधिना राजन्या
 कुर्यात्पार्वतीब्रतम् साकुलानांशतंसाग्रंतारयेन्नात्रसंशयः इहलोकेसुखंभुक्त्वाशिवलोकेमहीयत पौषेमासितृ
 तीयायांगिरिजांनामपूजयेत् गोमूत्रंप्राशयेद्वात्रौप्रभातेभोजयेद्द्विजान् हिरण्यंजीरकंचैवस्वशक्त्यादापयेत्ततः
 शक्रलोकेवसेत्कल्पंततःशिवपुरंब्रजेत् माघमासेतृतीयायांसुदेवींनामपूजयेत् गोमयंप्राशयेद्वात्रौस्वपेद्वात्रौ
 यतव्रता सहिरण्यंकुसुंभंतुदिवादद्याद्द्विजातये विष्णुलोकेचिरंस्थित्वाप्राप्नोतिशिवमंदिरं गौरीतिफाल्गुणे
 नामगोक्षीरंप्राशयेन्निशि प्रभातेभोजयेद्विप्रान्यथाशक्त्यासुवासिनीः कुस्तुम्बुरून्सकनकांस्तेभ्योदत्वाविसर्जयेत्
 वाजपेयातिरात्राणीफलंप्राप्त्वादिवंब्रजेत् चैत्रेमासिविशालाक्षींपूजयेद्भक्तितत्परा दधिप्राश्यस्वपेत्प्रातर्दद्याद्देमसकुं
 कुमं शुभसौभाग्यसंपन्नामृताशिवपुरंब्रजेत् वैशाखस्यतृतीयायांश्रीमुखींनामपूजयेत् घृतंचप्राशयेद्वात्रौपुनर्दद्याद्
 द्विजातये कनकंशर्करांचैवपूजयित्वाक्षमापयेत् सर्वान्कामानवाप्नोतिमृताशिवपुरंब्रजेत् ज्येष्ठेनारायणींनामपूज

ब्र०२०
मार्ग०
॥१४॥

येत्कुसुमैः शुभैः प्राशयेत्लवणं रात्रौ ततश्चैकानि शिस्वपेत् शिवभक्तान् द्विजान् प्रातर्भोजयित्वा यथेप्सितं सुवासिनीर्य
थाशस्त्याभक्षभोज्यैश्च भोजयेत् तांबूलं कनकंदद्यात् प्रणिपत्य क्षमापयेत् अंतकाले सुखं याति यत्र देवो महेश्वरः आ
षाढे माधवीनाम प्राशयेत् तिलोदकम् प्रभाते भोजयेद् द्विप्रान्हे मधुपुष्पगुण्डं ददेत् सर्वसंपत्सुखं भुक्त्वा देवांश्चानुचरी भवेत्
श्रावणे तु श्रियं पूज्यपिवेद् द्वौ शृंगजं जलम् प्रभाते ब्राह्मणान् भोज्यदद्याद् द्वे मतिलैः सह भोगान् भुक्त्वा महीपृष्ठे गोलोकमधि
गच्छति अथ भाद्रपदे मासि सुभद्रां नाम पूजयेत् विल्वपत्रं च संप्राशयेत् स्वपेतं ब्रह्मचारिणी प्रभाते विप्रमुख्याय दद्याद् द्वि
फलैः सह सर्वलोकेश्वरी भूत्वा भुक्त्वा भोगान् नेकधा प्राप्नोति ब्रह्मसदनं ब्रतस्यास्य प्रभावतः आश्विनस्य तृतीयायां पूज
यित्वा शिवप्रियाम् प्राशयेत् तंदुलं प्रातस्तथा विप्रांश्च भोजयेत् दक्षिणाचात्र देया तु चंदनं च सकांचनम् सर्वयज्ञफलं
प्राप्य गौरीलोके महीयते पद्मोद्भवा कार्तिके च पंचगव्यां पिवेत् त्रिंशो वादित्रैर्जीगरं कृत्वा प्रभाते भोजयेत् तदा उमाम
हेश्वरं हेमं समाप्ते कारयेच्छुभम् ॥ उमामहेश्वरस्वरूपं विष्णुधर्मोत्तरेभिहितं ॥ वामार्धे पार्वती कार्या शिवः कार्यश्चतुर्भु
जः अक्षमाला त्रिशूलं च डमरुं चांवरं दधत् एकवक्त्रस्त्रिनेत्रश्च वामे च दधिता तनुः यथा विभवसारेण वितानं पंच
वर्णकम् शय्याचात्र चिनिर्दिष्टा सर्वोपस्करसंयुता सवत्सांशीलसंपन्नांगां च दद्यात्पयस्विनीम् आसनं मृदुलं दद्यात्
श्वेतछत्रं कमंडलुम् पादुकोपानहौ दिव्ये वस्त्रयुग्मं च पांडुरम् पीतं यज्ञोपवीतं च पट्टसूत्रसमुद्भवम् शंखशुक्ति
समोपेतं दर्पणं च समुज्ज्वलम् रक्तचकटकंदेयं स्त्रियाश्च परिधानकं उमामहेश्वरः स्थाप्य आसने तास्रजे नृप पूजां
विरचयेद्भक्त्या ध्यायमाना महेश्वरम् नानाविधैः सुगंधैश्च पत्रैः पुष्पैः फलैस्तथा घृतपक्वैश्च नैवेद्यैर्दीपमालाविभू
षितैः कूष्माण्डैर्नारिकेलैश्च दाडिमैर्वीजपूरकैः जीरकैर्लवणैश्चैव कुसुमैः कुसुमैस्तथा रसपात्रैः सुमिष्टैश्च गतिवा
द्यैरनेकधा पूजयेद्देवदेवेशं सपत्नीकं क्षमापयेत् ततो द्विजं समाहूय वेदवेदांगपारगम् वेदध्वानि समायुक्तमुवेश्य

शुभासने सपत्नीकं नृपश्रेष्ठदिव्यचंदनचर्चितम् परिधाय्यस्वलंकृत्य सर्वतस्मै निवेदयेत् एवं कृते फलं
यत्स्यान्न तच्छक्यं मये रितुम् सर्वोक्तफलसंयुक्ता सर्वदेवैः सुपूजिता जाता जाता महाकल्पे सर्वाङ्कामानवाप्नु
यात् तदंतेशिवसायुज्यं नारी प्राप्नोत्यसंशयम् पुरुषो वानृपश्रेष्ठशिवभक्तश्च सुव्रतः सोपितत्फलमाप्नो-
ति नान्यथा शिवभाषितम् सौभाग्यार्थं पुराचीर्णं भयाराजसत्तम तेन रंभा तृतीये यं परं सौभाग्यदायिनी सोहं
स एव भूतेशो गौरी सेवी न संशयः इति मत्वा महाभाग शरणं ब्रजपार्वतीम् एषा हि माद्रिदुहितुर्दयिता तृतीयारं
भाभिधानमभवद्भुवितकृतेति संप्राशनैरुचिरनामयुतामुपोष्य प्राप्नोति वाञ्छितफलान्यवलावहूनि ॥

इति रंभा तृतीयाव्रतम् मार्गशुक्लचतुर्थ्या हरिगणपतिव्रतं वर्षचतुष्टयसाध्यमिदमुक्तम् ॥
नारदीये मार्गशुक्लचतुर्थ्या तु वर्षया वन्मुनीश्वर क्षपयेदेकभक्तेन न केनाथ द्वितीयकं अयाचितो पवासाभ्यां तृ-
तीयकचतुर्थके एवं क्रमेण विधिवच्चत्वार्यवदानि मानवः समाप्य च ततश्चांते कृतस्नानो महाव्रती कारयेत्स्वर्णघ-
टितं भूभागे मौषकरं अशक्तौ वर्णकैरेवरं शुभ्रं सपुत्रकं तस्योपरि घटं स्थाप्य ताम्रपात्रेण संयुतं पूरयेत्तुलैः शु-
भ्रेस्तस्योपरि गणेश्वरं श्रीमूषकरं थारूढं गणेशं स्थापयेदिह न्यसेद्वस्त्रयुगाच्छत्रं गंधाद्यैः पूजयेच्च तं नैवेद्यं मो-
दकैः कल्प्यं गणेशः प्रीयतामिति जागरं गीतं नृत्याद्यैः पुराणाख्यानकैश्चरेत् प्रभाते विमले स्नात्वा होमं कृत्वा
विधानतः तिलव्रीहियवश्चेतसर्षपाज्यैः सखंडकैः गणो गणाधिपश्चैव कूष्माण्डास्त्रिपुरांतकः लंबोदरैकदंतौ च रु-
क्मदंडश्च विघ्नपः ब्रह्मायमोथवरुणः सोमसूर्यहुताशनः गंधमाली परमेष्ठीत्येवं षोडशनामभिः प्रणवाद्यैर्न
मोतैश्च प्रत्येकं दहने हुनेत् वक्रतुंडैति डेंतेन चर्मांतेनाष्टयुक्शतं ततो व्याहृतिभिः शक्त्या हुत्वा पूर्णाहुतिं चरेत् दि

ब्र० र०
मार्ग०
॥१५॥

कपालान्पूजयित्वाथब्राह्मणान्भोजयेत्ततः चतुर्विंशतिसंख्याकान्मोदकैः पायसेनच सवत्सांगांततोदद्यादाचार्यायसदाक्षिणां अन्येभ्योपियथाशक्तिभूयसींचततोददेत् प्रणम्यदक्षिणीकृत्यविसृज्यचद्विजोत्तमान् वंधुभिः सहभुंजीतस्वयंचप्रीतमानसः एतद्व्रतंनरःकृत्वाभुक्ताभोगानिहोत्तमान् सायुज्यंलभतेविष्णोर्गणेशस्यप्रसादतःकेचिद्वरिव्रतंनामप्रादुरेतस्यनारद विधानमेतदेवापिफलंचापीहतत्समम् ॥

इतिनारदीयेपूर्वभागेतुर्यपादेहरिगणपतिव्रतं अथभविष्यपुराणोक्तंगणेशचतुर्थीव्रतम्
ब्रह्मोवाच गणेशःपूजितःकुर्प्याच्चतुर्थींसर्वकर्मसु अविघ्नंसुरलोकेचगतिमिष्टांप्रयच्छति कर्मस्वविदुषोविघ्नं कुर्प्याच्चैवनसंशयः अविदुषांकर्मकालेस्मरणमकुर्वतांतैरप्यवश्यंस्मर्तव्यःपूज्यश्च पूजामंत्राःस्वसंज्ञाभिरंगमंत्राश्चकीर्तिताः अभ्यर्च्याभिलिखेत्पद्मंकुंकुमेनाष्टपत्रकं कुंकुमस्याप्यभावेतुरक्तचंदनमिष्यते अथतत्पद्ममध्यस्थःकर्तव्यःसतिथीश्वरः तिथीश्वरोत्रगणेशः गंधपूष्पोपहारैश्चयथाशक्तिप्रपूजयेत् चत्वारःकारकाःकार्य्याभक्ष्यभोज्यसमन्विताः तंडुलैस्तुषशालीयैःपद्मरागैश्चसंयुताः चतुष्कोणेषुतान्कृत्वाफलानिविविधानिच गंधमाल्यादिकंसर्वतथैवंविनिवेदयेत् पूजायावित्तसाठयेनकृतापिनफलप्रदा आज्यधारासमिद्धिश्चदधिक्षीरान्नमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलदोहोमःकृतःशांतेनचेतसा ॥ नृसिंहपुराणोपि ॥ सूतउवाच चतुर्थींतुनभुंजीतस्नात्वा नद्यांनृपोत्तम रक्तांबरधरोभूत्वारक्तगंधानुलेपनः रक्तवस्त्रागणाधीशंविनायकमथार्चयेत् रक्तचंदनलेप्येनस्नानपूर्वविधानतः विलिप्यरक्तगंधेनरक्तपुष्पैरथार्चयेत् ततोस्मैचागुरुंधूपमाज्ययुक्तंसचंदनं नैवेद्यंचैवहारिद्रंगुडखंडसमन्वितं एवंसंवत्सरंपूज्यंविनायकमथोस्तुवन् नमस्कृत्वामहादेवंस्तोप्येहंतंविनायकं महागणपतिंशूरमूर्जितं

जयवर्धनं एकदंतं द्विदंतं च चतुर्दंतं चतुर्भुजं त्र्यक्षं त्रिशूलहस्तं चरकनेत्रं वरप्रदं त्र्यां विकेयं शंकुकर्णप्रचंडं दंडना
 यकं आरक्तदंदिनं चैव वह्निवक्रं हुतप्रियं अनर्चितो विघ्नकरः सर्वकार्येषु यो नृणां तं नमामि गणाध्यक्षं भीममुग्रमुमा
 सुतं मदमतं विरूपाक्षं भववक्रसमुद्रवं सूर्यकोटिप्रतीकाशं भिन्नां जनसमप्रभं बुधंसुनिश्चलं शांतं नमस्यामि विनायकं
 नमोस्तु ब्रह्मरूपाय विष्णुरूपाय ते नमः नमोस्तु गजरूपाय गणानां पतये नमः मत्तमंदररूपाय नमः कैलासवासिने
 नमो विघ्नविनाशाय नमस्ते ब्रह्मचारिणे भक्तस्तुताय देवाय नमस्तुभ्यं विनायक त्वया पुरा वै सर्वेषां देवानां कार्या सिद्धये
 गजरूपं समास्थाय त्रासिताः सर्वदानवाः ऋषीणां देवतानां च कृताः सर्वे मनोरथाः ततस्त्वं तु सुरैः
 सर्वैः पूज्यसे त्वं भवात्मज त्वामाराध्य गणाध्यक्षं सर्वज्ञं कामरूपिणं कामार्थरक्तकुसुमैरक्तचंदनवारिभिः
 रक्तांबरधरो भूत्वा चतुर्थ्यामर्चयेज्जपेत् त्रिकालमेककालं वा नियतो नियताशनः राजानं राजपुत्रं च राजमंत्रि
 णमेव च राज्यं वा सर्वविघ्नेशवशीकुर्यात् स राष्ट्रकं अविघ्नं तपसामय कुरु विघ्नविनाशक मया त्वं संस्तुतो भक्त्या पू
 जितश्च विशेषतः यत्फलं सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु यत्फलं तत्फलं सर्वमाप्नोति स्तुत्वा देवं विनायकं विषमं न भवेत्तस्य
 न स गच्छेत्पराभवं न च विघ्नो भवेत्तस्य जातो जातिस्मरो भवेत् यद्दं पठति स्तोत्रं षड्भिर्मासैर्वरं लभेत् संवत्सरेण
 सिद्धिं च लभते नात्र संशयः

इति नृसिंहपुराणे गणेशस्तोत्रं ॥ * ॥ अस्यामेव मार्गशुक्लचतुर्थ्यां कृष्णचतुर्थ्यां व्रतम् ॥
 स्कंद उवाच केन भोगानवाप्नोति निर्विघ्नं पुरसूदन पुत्रपौत्रांस्तथारोग्यं व्रतेनाप्नोति शंकर ईश्वर उवाच पुरा देवा
 सुरे युद्धे असुरैर्निर्जितारणे शक्राद्या देवताः सर्वा स्त्रिपुरावासीभिर्जिताः तदा विवर्णवदनास्ते सर्वे मासु पागताः त्रा
 हित्रा हि वदंतस्ते मया प्याश्वासितास्तदा विघ्नैरुपहतानां च तदादिष्टं व्रतं मया तत्कृतं तैस्तदास्कंदतेषां तुष्टो गणा

ब्र०र०
मार्ग०
॥१६॥

धिपः गणेशेन तु पुष्टेन विघ्नानां संक्षयः कृतः स्कंद उवाच विधिना केन देवेश ब्रतमेतन्महाफलं कृतं भवति देवेश तन्मे ब्रू
हिवृषध्वज ईश्वर उवाच मार्गशीर्ष शुभे मासि शुक्लपक्षे तु षण्मुख चतुर्थ्यां नियमं गृह्या विघ्नेशं पूजयन् ततः पुष्पैर्ग
धैश्च नैवेद्यैर्लङ्घुकैश्च सुसंस्कृतैः पललोडैरकैश्चैव तथा सौहालिकैः शुभैः पललं तिलपिष्टं उडेरकाः पि
ष्टादिमया वर्तुलाकाराः पूजयित्वा विधानेन प्रार्थयेत्तत्र मानवः त्वत्प्रसादेन देवेश ब्रतं वर्षचतुष्टयं निर्विघ्नेन तु मे
या तु प्रमाणं षण्मुख ॥ प्रमाणं समाप्तिं प्रमाणं हेतुमर्यादाशास्त्रे यत्ता प्रमातृष्वित्यभिधानकोशात् संसारं
वदुस्तारं सर्वविघ्नसमाकुलं तस्माद्दीनं जगन्नाथ त्राहि मां गणनायक एवं प्रार्थय गणाध्यक्षं भुंजीयाद्वाग्यतस्त
तः एवं क्रमेण संपूज्य एकभक्तो नरोत्तमः गणेशं मनसा ध्यायंस्ततो रात्रौ स्वपेद्बुधः एवं संवत्सरयावच्चतुर्थीं प्रति
षण्मुख ततो मार्गशिरे मासि विधानेन पूजनं नक्ता शीघ्रं भवेत्तद्व्यावत्संवत्सरं पुनः मार्गशीर्षे पुनः
प्राप्ते तथैवायाचिती भवेत् अयाचितेनाब्दे मेकं ततो मार्गशिरे पुनः आरभ्योपवसेदब्दे मेकं तद्वच्च पूजनं एवं
क्रमेण विधिवच्चत्वार्यब्दानि मानवः समाप्य च ततो ह्यंते जलस्नातो महाव्रती कारयेद्दमघटितं स्वशक्त्या सुवरथं
शुभं आसुरथं गणेशं कारयेद्दणैः शुभैररविंदं सुपत्रकं तस्योपरि घटं स्थाप्य ताम्रपात्रेण संयुतम् पूजये
च्छुभ्रशालेयैस्तंडुलैरेव षण्मुख तस्योपरि न्यसेद्देवं वा सोभिर्वैष्णवसुव्रतः पूजयेत्पुष्पधूपाद्यैर्नैवेद्यैर्विविधैस्तथा
मोदकैश्च ततः शुभैः पक्वान्निर्घृतपाचितैः नैवेद्यं कल्पयेत्तत्र गणेशः प्रीयतामिति जागरं कारयेद्विद्वान्गीतवादित्र
निस्वनैः पुराणारूपा नकैश्चैव तारात्रिंक्षपयेद्बुधः प्रभाते विमले स्नातो होमकर्माणिकारयेत् तिलव्रीहियवैश्चै
व तथा सिद्धार्थकैः शुभैः होमश्चैतैर्मन्त्रैः कार्यः उंगणाय स्वाहा गणाधिपतये स्वाहा मेघवर्णाय स्वाहा कूष्मांडाय
स्वाहा त्रिपुरांतकाय स्वाहा एकदंताय स्वाहा रुक्मदंष्ट्राय स्वाहा विघ्नेश्वराय स्वाहा ब्रह्मणे स्वाहा इंद्राय

स्वाहा यमायस्वाहा सोमायस्वाहा सूर्यायस्वाहा गणेशायस्वाहा अष्टोत्तरशतं हुत्वा ततो व्याहृतिभिर्हुनेत्याव
 च्छत्त्या महावा होततो होमः समाप्यते ततस्तु पूजयेद्विद्वानाचार्यं भक्तिभावतः वस्त्रैराभरणैर्दिव्यैः पूजयित्वा क्षमाप
 येत् तत्पत्नीं पुरुषो भक्त्या वस्त्रैराभरणैरपि शय्यां दद्यात्ततस्तस्मै सोपधानां सगंडुकां गांसवत्सां ततो दद्यात्सर्वालं
 कारभूषितां प्रीयतां गणनाथो वदति मंत्रमुदीरयेत् ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या चतुरो वैकमेव वा तेभ्यस्तु करकान्दद्यात्ति
 लपात्रसमन्वितान् अनेन विधिना यस्तु करोति ब्रतमुत्तमं न विघ्नैरभिभूयेत गणनाथप्रसादतः यं करोति समारंभं नि
 विघ्नं तत्फलप्रदं पूर्वतथा कृतं सर्वैरिन्द्राद्यैस्त्रिदशैर्विभो रुद्रेण ब्रह्मणा चैव विष्णुना च कृतं पुरा अन्ये श्रौव उमा पुत्रराजभि
 र्वहुभिः कृतं एतदेव ब्रतं चीर्णमानुषैर्भूतले सुत अनेन क्रियमाणेन न विघ्नैरभिभूयते स्वर्गलोकात्परिभ्रष्टस्ततो याति प
 रांगतिम् इति स्कंदपुराणे कृतं सोद्यापनं कृच्छ्रचतुर्थी व्रतम् अस्यामेव वर्षचतुष्टयसाध्यं सर्वार्थसाधकं
 वरचतुर्थी व्रतम् स्कंदपुराणे चतुर्थ्या मार्गशीर्षे शुक्लपक्षे नरोत्तमैः प्रारभ्यं प्रतिमासं चतुर्थ्या गणनायकं सं
 पूज्या विधिना कुर्त्यादेकभक्तं समाहितैः अक्षारलवणं त्वेवं पूर्णं संवत्सरे ततः द्वितीये वत्सरे नक्तं प्रतिमासं चतुर्थी
 के कुर्याद्भिषेकं मभ्यर्च्य तृतीये याचितं तथा एवमेव प्रकुर्वीत चतुर्थे स्यादुपोषणं ततश्चतुर्थे संपूर्णं तदुद्यापनमा
 चरेत् इदं वरचतुर्थ्याख्यं ब्रतं सर्वार्थसाधकमिति ॥ इदं स्कंदपुराणे कृतं वरचतुर्थी व्रतं अत्र प्रथमवर्षे एकभक्तं
 त्स्वरूपं तु हि नार्द्धसमय इत्यादिना पूर्वमेवोक्तं यत्तु केनचिदुक्तं भोजनं तु विधिप्राप्तं द्वात्रिंशद्द्रासा इति फलितोर्थ
 इति तु तुच्छभिक्षुकस्यैकभक्ते कदाचित्स्वल्पभिक्षा प्राप्ता वेतन्नियमस्या संभवाद्द्वचनाभावाच्च स्वल्पभिक्षावत एको न त्रि
 शद्द्रासा सादना संभवाच्च नन्वष्टौ ग्रासामुनेर्भक्ष्याः षोडशारण्यवासिनः द्वात्रिंशतं गृहस्थानाममितं ब्रह्मचारिण
 इति वचनमस्तीति चेत्सत्यं एतद्वचनस्य परिगृहीनियतसायं प्रातरनुष्ठेयप्राणाग्निहोत्रविषयत्वात् एतद्वच

ब्र० र०
मार्ग०
॥१७॥

नस्यतद्विषयत्वं च वौधायनसूत्रे स्पष्टम् ग्रासलक्षणम् कुकुटांडसमाग्रासो यथा वामुखमाविशेदिति यावदेव ग्र
सितुं शक्यमिति याज्ञवल्क्यधर्मप्रतिश्रयैरुक्तं तस्मान्न्यूनं ग्रासत्रयेण त्वितिसग्रासत्रये शब्दो न्यूनत्वोपलक्षणार्थ
इति मार्गशुक्लचतुर्थी ब्रूतानि ॥ अथ मार्गशुक्लपंचम्यानां गृहपूजा क्ता स्कांदे ॥

शुक्लमार्गशिरे पुण्याश्रावणे याचपंचमी स्नाने दाने बहु फलानां गलोकप्रदायिनी इयं चोत्तरा ग्राह्या पंचमी नागपू
जायां कार्या षष्ठी समन्विता तस्यां तु तुषिनागाः पूजनीया गृहांगणे नारदीये मार्गशुक्ले तु पंचम्यानां गानिष्ठा
विधानतः नागेभ्यस्त्वभयं लब्ध्वा मोदते सह वाधवैः इयं श्रीपंचमी अत्र श्रीपंचमी व्रतं कार्यं श्रीपंचमी व्रतकथा
युधिष्ठिर उवाच कथं सा प्राप्य तेलक्ष्मीर्दुर्लभा या नरैरपि दानेन तपसा वापि व्रतेनापि वदस्व तत् जपहोमनमस्का
रैः संस्कारैर्वा पृथग्विधैः एतद्वदयदु श्रेष्ठं सर्ववित्त्वं मतो मम श्रीकृष्ण उवाच भृगोः ख्यात्यां समुत्पन्ना पूर्वं श्रीः श्रूयते शुभा
वासुदेवाय दत्ता च मुनिना सा समृद्धये वासुदेवो पितां प्राप्य पीनोन्नतपयोधरां पद्मपत्रविशालाक्षीं पूर्णचंद्रनिभाननां
भाभासितदिगंतां तां साक्षाद्भानोः प्रभामिव नितं वाडं वरवतीं मत्तमां तं गंगामिनीम् रेभे सह तयाराजन् विभ्रमोद्भ्रांत
वित्तया सा च विष्णुं जगज्जिष्णुं पतिं श्रीजगतां पतिं प्राप्ता कृतार्थमात्मानं मेने मानय शोधरा नष्टकष्टं जगत्सर्वं भ
गवद्धारितं मया लक्ष्म्या च पालितं सर्वं सद्दृष्ट्येव महितं सुभिक्षं क्षेममारोग्यक्रमानंदमनामयं हूयते ब्राह्मणैर्वह्नी
भुज्यते त्रिदशैर्दिवि चतुर्वर्ण्यसमाकीर्णं पाल्यते पार्थिवैरपि विरोचनादिभिः सर्वैर्दृष्ट्वैव लवत्तरैः तपस्तप्तमथार
व्यमर्थमाश्रित्य संयतैः सोमसंस्था हविः संस्थापाकसंस्थादिभिर्मखैः सदाचारैः समारव्यं यष्टमक्लिष्टकारिभिः
एवं धर्मप्रधानैस्तु देवैर्दाररतात्मभिः जगदासीत्समाक्रांतं विक्रमेण वलेन च लक्ष्मीविलासप्रभवो देवीनां च महामदः

शीलसत्यं च शौचं च सद्यो लीनमभूद्गृहे सत्यशौचविहीनांस्तान्देवान्संस्त्यज्य चंचला जगाम दानवकुलं
 कुलदेवानुरागतः लक्ष्मीप्रभावमदतः पुनरुद्धतमानसैः व्यवहर्तुं समारब्धमन्यायेन मदोद्धतैः वयं देवाव
 यं यज्ञावयं विप्रावयं जगत् ब्रह्मविष्ण्वीशशक्राद्यावयं सर्वे दिवौकसः अहंकारविमूढांस्तान् ज्ञात्वा दानवसत्तमान्
 सागरे संविवेशाथ भ्रांतचित्ता भृगोः सुता क्षीराब्धिमध्ये गतया लक्ष्म्या क्षीणार्थं संचयं निरानंदं गतश्रीकमभवद्भुवनत्र
 यं गतश्रीकमथात्मानं मत्वाथ बलसूदनः पप्रच्छांगिरसं विप्रब्रूहि किंचिद्भूतं मम येन संप्राप्यते लक्ष्मीलब्धान
 चलते पुनः निश्चलापि सुहृन्मित्रभोग्या भवति सामुने न सा श्रीरपि मंतव्याया कन्यापाल्यते गृहे परार्थया सुह
 निमित्रभृत्यैर्नैवोपभुज्यते सुहृद्वधुजनाः सर्वे यां भुजंति सदा शुभाः शक्रस्यैतद्वचः श्रुत्वा बृहस्पतिरुदारधीः कथ
 यामास संचिंत्य शुभं श्रीपंचमीव्रतं यत्पुरा कस्यचिन्नोक्तं व्रतानामुत्तमं व्रतं तदिदं कथयामास सरहस्यमशेषतः त
 च्छ्रुत्वा कर्तुमारब्धं शुभं तदमरैः सह देवदानवगंधर्वैर्यक्षैरक्षीणकल्मषैः सिद्धैः प्रसिद्धचरितैर्विष्णुना प्रभुविष्णुना
 ब्राह्मणैर्ब्रह्मतत्त्वज्ञैः समर्थैः पार्थिवैः सह कैश्चित्सात्विकभावेन राजसेनापरैरपि तामसेनतथा कैश्चित्कृतं व्रतमिदं
 तथा व्रते समाप्तभूयिष्ठे निष्ठया परया प्रभो देवानां दानवानां च बुद्धिरासीदथोद्यता निर्मथ्य भुजवीर्येण सागरं स
 रितां पतिसमाहरामोह्य मृतं हिताय त्रिदिवौकसां इत्थं ते समयं कृत्वाममं धुर्वरुणालयं मंथानं मंदरं कृत्वानेत्रं कृत्वा तु
 वासुकिं मथ्यमानजलाज्जातं चंद्रः शीतांशुरुज्ज्वलः अनंतरं समुत्पन्ना लक्ष्मीः क्षीराब्धिमध्ये गा तया च लोकि
 ताः सर्वे दैत्यदानवसत्तमाः आलोक्य तान् जगामा शुविष्णोर्वज्रः स्थलं शुभं विधिना विष्णुना चीर्णं व्रतं तेनाब्धिसंकया
 शरीरस्थावभूवास्याविभ्रमोद्गांतलोचना किंच राजसभावेन शक्रेणैतत्कृतं यतः ततस्त्रिभुवनैश्चर्य्यं प्राप्तं तेन महर्द्धिमत्
 तमसा धृतचित्तैस्तु संचीर्णं दैत्यदानवैः तेन तेषामर्थैश्चर्य्यं दृष्टं नष्टमभूत्किल एवं स श्रीकमभवत्स देवासुरमानुषं जगच्च ज

ब्र०२०
मार्ग०
॥१८॥

गतांश्रेष्ठव्रतस्यास्यप्रभावतःयुधिष्ठिरउवाचकथमेतद्व्रतंकृष्णक्रियतेमनुजैःकदा प्रारभ्यतेप्राप्यतेचसर्वमेवजनार्दन
श्रीकृष्णउवाच यदिद्वेणपुराचीर्णं श्रीवियुक्तेनपार्थिव श्रीसमृद्धिकरंताद्विशृणुश्रीपंचमीव्रतं मार्गशीर्षेसितेपक्षे
पंचम्यापन्नगोत्सवे उपवासस्यनियमंकुर्यात्पद्माहदिस्मरन् स्वर्णरौप्यांयथाशक्तयाताम्रांमृत्काष्ठजामथ चित्रपट्ट
गतादेवीलक्ष्मीक्षमापालकारयेत् पद्मासनांपद्महस्तांलक्ष्मीपद्मदलेक्षणां दिग्गजैर्द्रैःस्नाप्पमानां कांचनैःकलशो
त्तमैः ततोयामत्रयेजातेनिम्नगायांगृहेथवा स्नानंकुर्यादसंभ्रांतःशक्तवच्चोपचारतः देवान्पितृंश्चसंतर्प्यततोदेवगृ
हंब्रजेत्तत्रस्थांपूजयेद्देवीपुष्पैस्तत्कालसंभवैः चपलायैपुनःपादौ चंचलायैचजानुनी कटिकमलवासिन्यै नाभि
रूपात्यैनमोनमः स्तनौमन्मथवासिन्यैललितायैभुजद्वयं उत्कंठितायैकंठचमाधव्यैमुखपंकजं नमःश्रियेशिरः
पूज्यदद्यान्निवेद्यमादरात् फलानिचयथालाभंविरूढंधान्यसंचयं ततःसुवासिनीःपूज्याःकुसुमैःकुंकुमेनच भो
जयेन्मधुरान्नेनप्रणिपत्यविसर्जयेत् ततस्तुतंडुलप्रस्थंघृतपात्रेणसंयुतं ब्राह्मणायप्रदातव्यंसाश्रीमैप्रीयता
मिति एनविष्णुनासहवर्ततेइतिसाविष्णुसहिताश्रीरित्यर्थः निवर्त्येतदशेषेणततोभुंजीतवाग्यतः मासानु
मासंकर्तव्यंविधिनानेनभारत श्रीलक्ष्मीःकमलासंपत्पद्मानारायणीप्रिया तथाधृतिःस्मृतिस्तुष्टिःपुष्टिःसिद्धिः
क्षमाक्रमात् मासानुमासंराजेंद्रप्रीयतामितिकीर्तयेत् ततोद्वादशकेमासिसंप्राप्तेपंचमीदिने वस्त्रमंडपि
काकृत्वापुष्पगंधादिवासितां शय्यायांस्थापयेत्लक्ष्मींसर्वोपस्करसंयुतां सौभाग्याष्टकसंयुक्तांश्वेतपट्टावृतस्तनीं
समधान्यसमोपेतारसधान्यसमन्विता पादुकोपानहच्छत्रभाजनासनसत्कृतां देवींसंपूज्यविधिवद्ब्राह्मणायकुटु
बिने व्यासायवेदविदुषेयस्मैवारोचतेस्वयं व्यासायव्यासप्रणीतपुराणशास्त्रज्ञाय ॥ सोपस्करांसवस्त्रांचधेनुंदत्त्वा
क्षमापयेत् क्षीराब्धिमथनोद्धूतेविष्णोर्वक्षस्थलालये सर्वकामप्रदेदेविऋद्धियच्छनमोस्तुते ततः सुवा

सिनीः पूज्यवस्त्रैराभरणैः शुभैः भोजयित्वा स्वयंपश्चाद्भुंजीत सहवंधुभिः य एवं कुरुते पार्थ भक्त्या श्रीपंचमी
 व्रतं तस्य श्रीभवने भातिकुलानामेकविंशतिं नारीया कुरुते यातु प्राप्यानुज्ञां स्वभर्तृतः सुभगादर्शनी
 याचवहुपुत्राचजायते यः पंचमीव्रतमिदं दयितं मुरारे भक्त्या समाचरति पूज्य भृगोस्तनूजां राज्यं श्रियं स भुवि
 भठ्यजनोपभोग्यां भुक्त्वा प्रयाति भुवनं मधुसूदनस्य ॥
 इति भविष्योत्तरोक्तं श्रीपंचमीव्रतम् मार्गशुक्लषष्ठां मल्लारिपूजोक्ता
 सा चोत्तरविद्वायां कार्या पण्मुन्योरितियुगमवाक्यात् तदुक्तं ब्रह्मांडपुराणे मल्लारिमाहात्म्ये मार्गशीर्षे विशेषेण प्र
 तिपक्षाष्टिकांतरे पूजार्चनं कृतं भक्त्या तदक्षय्यमसंशयं धनधान्याश्वधेन्वादिदासीदासगृहादिकं मल्लारिप्रतियेदेयं
 विशेषात् मार्गशीर्षके चंपाषष्ठांस्कंदषष्ठांतथा सर्वेषु पर्वसु चैत्रेश्रावणपौषेषु प्रीतो मल्लारिरर्चितः अत्र चंपाषष्ठी
 योगः मासिमार्गशिरे शुक्लषष्ठी च ध्रुवसंयुता रविवारेण संयुक्ता संचपेति प्रकीर्तिता इयमेव स्कंदषष्ठी तदुक्तं नार
 दीये मार्गशीर्षे शुक्लषष्ठां निहतस्तारकोमुरः स्कंदेन सत्कृतिः प्राप्ता ब्रह्माद्यैः परिकल्पिता ततोऽस्यां पूजयेत् स्कंदं
 गंधपुष्पाक्षतैः फलैः वस्त्रैराभरणैर्वापि नैवेद्यैर्विविधैस्तथा रविवारेण संयुक्ता तथा शतभिषान्विता यदित्वेसासमु
 दिष्टा चंपाह्वा मुनिसत्तम तस्यां विश्वेश्वरो देवो द्रष्टव्यः पापनाशनः पूजनीयो वंदनीयः स्मर्तव्यः सौख्यमिच्छता स्नान
 दानादिकं चात्र सर्वमक्षय्यमुच्यते इति ॥ इमां षष्ठीमारभ्य वर्षपर्यंतं राजतं स्कंदं विधाय संपूज्य च विप्राय दद्यात् तत्र मं
 त्रः सेनाविनायकस्कंदमहासेनमहाबल हरो मां शिजपदुक्रगंगागर्भनमोस्तुते भविष्योत्तरे ॥ श्रीकृष्ण उवाच येयं मा
 र्गशिरे मासि शुक्लषष्ठी च भारत पुण्यापापहरा धन्या शिवाशांता गुहाप्रिया स्नानदानादिकं कर्म तस्यामक्षय्यमुच्यते
 येस्यां पश्यंति गांगेयं दक्षिणपथमास्थितं गांगेयं स्कंदं ब्रह्महत्यादिपापैस्तमुच्यंते नात्र संशयः तस्मादस्यां सोपवा

ब्र० र०
मार्ग०
॥१९॥

सः कुमारस्वर्णसंभवं राजतं वामहाराजमृण्मयं वापिकारयेत् अपराह्णे ततः स्नात्वा समाचम्य यतव्रती पद्मासन
स्थो गांगेयं ध्यायं स्तिष्ठेत्समाहितः ब्राह्मणस्तुततो विद्वान् गृहीत्वा करकं नवं पातयेत्तस्य शिरसि धारां वैदक्षिणामुखः
चंद्रमंडलसंभूता भवभूतिपवित्रता गंगा कुमारधारेयं पातिता तवमस्तके एवं स्नात्वा समभ्यर्च्य भास्करं भुवनाधिपं पु
ष्पपूजार्पणात्पश्चात् पूजयेत्कृतिकासुतं देवसेनापते स्कंदकार्तिकेयं भवोद्भव अपारगुणगांगेयशक्तिहस्तनमोस्तुते
एभिर्नामपदैस्तुत्वानैवेद्यं तु निवेदयेत् फलानि दक्षिणात्यानि चंदनं मलयोद्भवं पार्श्वस्थौ पूजयेच्छागकुक्कुटौ स्वामिवल्ल
भौ सकलापं मयूरं च प्रत्यक्षं हेमजंतया चंद्रकाराजितं पार्श्वे संपूज्य स्कंदवल्लभं ब्रीहिभिः सयवैर्होमः कार्यः साज्यै
स्तिलैस्ततः एवं निर्वर्त्य विधिवत्फलमेकं युधिष्ठिर भक्षयित्वा स्वपेद्भूमौ स्वामिनंदर्भसंस्तरे नारिकेलं मातु-
लिंगं नारंगं पनसं तथा जंबीरं दाडिमं द्राक्षां हृद्यान्यत्र फलानि च श्रीफलामलकं तद्वत्त्रयसंकदलं फलं क्रमादेतानि-
मासेषु भक्षयेन्नियतो व्रती अभावे खलु कालोत्थं फलमद्यादतं द्रितः प्रत्यक्षो हेमघटितच्छागो वा कुक्कुटो वा प्रात-
र्दद्याद्द्विजायोच्चैः सेनानी प्रीयतामिति सेनानीः शरसंभूतः क्रौंचारिः षण्मुखो गुहः गांगेयः कार्तिकेयश्च स्वामी-
वालग्रहाग्रणीः छागप्रियः शक्तिधरः कुमारो द्वादशस्मृताः प्रीयतामिति सर्वेषु मायेषु परिकीर्तयेत् ब्राह्मणा
न्भोजयित्वा दौषश्चाद्रुं जीतवाग्यतः एवं संवत्सरस्यांते कार्तिके मासि शोभने कार्तिकेयं समभ्यर्च्य वा सोमिर्भूषणै
स्तथा प्रतिमासं समाश्रित्य सर्वदेवमाचरेत् संवत्सरविधिं कृत्वा पूजाहोमपुरःसरम् दद्याद्दिप्रायराजेंद्रवाच
कायविशेषतः विज्ञाविप्राः स्मृता दिव्या भौमाश्चान्ये द्विजातयः पारितोस्मिन् व्रते पार्थ तीर्णः स्याद्भवसागरः
एवं यः कुरुते भक्त्या नरो योषिदथापिया संप्राप्येह शुभान् कामान् गच्छतीं द्रसलोकतां सदैव पूजनीयस्तु कार्ति
केयो महीपते कार्तिकेयादृतेनान्यो राज्ञा पूज्यः प्रचक्षते संग्रामं गच्छमानो यः पूजयेत्कृतिकासुतं स सर्वजयति-

वीरोयथेद्रोदानवात्रणे तस्मात्सर्वप्रयत्नेन पूजयेच्छंकरात्मजं पूजयानस्तुतं भक्त्या सर्वान्कामानवाप्नुयात् यस्तु
 षष्ठां नरः पूजां कुर्व्याद्भरतसत्तम सर्वपापविनिर्मुक्तो गंगेयस्य पदं व्रजेत् त्रिः कृत्वा दक्षिणां वा सोदत्वा श्रद्धासमन्वि-
 तः प्रणमेद्देवदेवं यः स गच्छेच्छिवमंदिरं ॥ यः पूजयेच्छरवनोद्भवमादिदेवं शंभोः सुतं सदयितं गिरिजात्मजं च स्वर्गे नि-
 र्गलसुखान्यनुभूय भूयः सेनापतिर्भवति पांडुधुरंधरो सौ ॥

इति भविष्योत्तरे मार्गशुक्ले कार्तिकेय षष्ठीव्रतं स्कंदपुराणे च पाषष्ठीव्रतम् ॥
 स्कंद उवाच प्राप्तराज्यं तुराजानं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरं कदाचिदागतो द्रुपदुर्वासा मुनिसत्तमः तं प्रच्छमहाति जाधर्मसूनुः
 कृताजलिः तद्व्रतं श्रोतुमिच्छामि कर्तुं च मुनिसत्तम दुर्वासा उवाच शृणुराजन्महाभाग व्रतानामुत्तमं व्रतं अस्तीह यच्चापि
 मात्रं सर्वकामांस्तु पूरयेत् भविष्योत्तरे श्रीकृष्ण उवाच शृणु पांडव यत्नेन फलं षष्ठीशुभा तथा यामुपोष्य नरः पा-
 पाद्विमुक्तः स्वर्गभाग भवेत् मार्गशीर्षे शुभे मासि पंचम्यां नियतव्रतः षष्ठीमुपोष्य कमलं कारयित्वा सकांचनं शर्करा-
 संयुतं दद्याद्ब्राह्मणाय कुटुंबिने रूपं च कांचनं कृत्वा फलस्यैकस्य धर्मवित् दद्यात्प्रातः कृतस्नातो भानुर्मे प्रीयतामिति
 भक्त्या तु विप्रान्संपूज्य सप्तम्यां क्षीरभोजनं कृत्वा कुर्व्यात्फलत्यागं यदा स्यात्कृष्णसप्तमी एतामुपोष्य विधिवदनेनै-
 व क्रमेण तु तद्वद्देम फलं दत्त्वा सुवर्णं कमलं तथा रक्तचंदनपुष्पैश्च रक्तवस्त्रसमन्वितं भानुरर्को रविर्ब्रध्नः सूर्यः श-
 क्रो हरिः शिवः श्रीमान्विभावसुस्वष्टा वरुणः प्रीयतामिति व्रतांते विप्रमिथुनं पूजयेत्स्त्रिग्विभूषणैः शर्कराकल-
 शं दद्याद्द्वैमं पद्यं फलान्वितं यथा वै सफलाः कामा स्वद्रक्तानां सदारवेः तथानंतफलावाप्तिरस्तु जन्मनि जन्मनि इ-
 मामनंतफलदां फलं षष्ठीं करोति यः सर्वपापविनिर्मुक्तः सूर्यलोके महीयते सुरापानादिकं किंचिद्यदत्रामुत्र वा कृतं त-

ब्र०र०
मार्ग०
॥२०॥

त्सर्वनाशमायातिसूर्यलोकंसगच्छति भूतान्भव्यांश्चपुरुषांस्तारयेदेकविंशतिं शृणुयाद्वापठेद्वापिसोपिकल्याण
भागभवेत् हैमफलंसकमलंससितंसितायांपष्टीमुपोष्यविधिवद्द्विजपुंगवाय दत्त्वासुरासुरशिरोमणिघृष्टपादंभानुं
प्रणम्यफलसिद्धिमुपैतिमर्त्यः॥

इतिभविष्योत्तरेफलपष्टीव्रतम् ॥ मार्गशुक्लसप्तम्यामित्रसप्तमीव्रतम् ॥
नारदीये मार्गस्यासितसप्तम्यामित्रव्रतमुदाहृतं यद्विष्णोर्दक्षिणंनेत्रंतदेवाकृतिमानिह अदित्यांकश्यपा
जातोमित्रोनामादिवाकरः अतोस्यांपूजनंतस्ययथोक्तविधिनाद्विज कृत्वाद्विजान्भोजयित्वासप्तैवमधुरा
दिना सुवर्णंदक्षिणांदत्त्वाविसृज्याश्रीतवैस्वयं उपोष्यभानुंत्रिसंभ्यंसमभ्यर्च्यधराशयः क्षीरासिक्तान्नसंवहं-
मोदकंप्रस्थसम्मितं द्विजायदत्त्वाभोज्यानिसप्ताश्वत्थप्रदक्षिणाः पृथग्गावःसुवर्णैवाविसृज्याश्रीतवस्वयं अभ
यारुण्यंव्रतंचैतत्सर्वस्याभयदंस्मृतं मार्तंडारुण्यंव्रतंनाम कथयंतिद्विजाः परे एकमेवेतिचप्रोक्तमेकदैवंतथाबुधैः ॥
इयंपूर्वाकार्या एताःपूर्वयुताग्राह्या इतिवचनात् कृत्यतत्त्वाणवेपि अदितेःकश्यपाजातोमित्रोनामादिवाकरः
मार्गशीर्षस्यमासस्यशुक्लपक्षेशुभेतिथौ सप्तम्यांतेनसाख्यातालोकेस्मिन्मित्रसप्तमी तत्रोपवासःकर्तव्योभ-
क्ष्याण्यथफलानिचेति ॥ अस्यविधिर्निर्णयामृते ॥ तत्रपूर्वदिनेउपोष्यकृतवपनः स्नात्वा रविं सर्वोपचारैःसंपू-
ज्यब्राह्मणान्भोजयेत्ततः स्वयंमधुप्लुतमिष्टान्नंभुंजति ॥ तदुक्तंब्रह्मपुराणे ॥ यद्विष्णोर्दक्षिणंनेत्रंतदेवाकृतिमत्पु-
नः अदित्यांकश्यपाजातोमित्रोनामादिवाकरः सप्तम्यांतेनसाख्यातालोकेस्मिन्मित्रसप्तमी षष्ठ्यांतुसप्तपनं-
कार्यंतस्मैमित्रायभानवे तत्रोपवासःकर्तव्योभक्ष्याण्यथफलानिच रात्रौजागरणंकार्यंगीतनृत्यपुरस्कृतं सप्त-
म्यांवपनंकार्यंस्नात्वासंपूजयेद्रविं नानाकुसुमसंभारैर्भक्ष्यैःपिष्टमयैःशुभैः मधुनासंप्रभूतेनहोमोजाप्यंसमाधिना

ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्दीनानाथांश्चमानवान् अष्टम्यां संविभुज्याथ तथा च नटवर्तकान् दिनद्वये च भोक्तव्यं मिष्टान्नं-
 मधुना प्लुतं ॥ दिनद्वयेन सप्तम्यामष्टम्यांच ॥ अत्र मित्ररविरूपं वीरमित्रोदये शूलं वामकरे तस्य दाक्षिणे सोम एव च
 मित्रनामा त्रिनयनः कुशेशयविभूषितः विष्णुधर्मोत्तरे विशेषः मार्गशीर्षस्य मासस्य शुक्लपक्षे नराधिप सोपवा-
 सस्तु सप्तम्यामित्यादि ततः कमलैरविं रक्तचंदनपुष्पैश्च संपूज्य वटकैः पूरणेन पूजयेदिति प्रकारांत-
 रेण मित्रसप्तमीव्रतं अस्यामेव काश्यां लोला कया नोक्ता काशीखंडे ॥ मार्गशीर्षस्य सप्तम्यां षष्ठ्यां वारविवासरे
 विधाय वार्षिकीयात्रां नरः पापादिमुच्यते इति ॥ इयं मार्गशुक्लसप्तमी त्रितयसप्तमी सत्कुलजन्मारोग्यधनप्रद-
 त्वात् तत्र कृत्य हेमाद्रौ यो मार्गशीर्षे सितसप्तमीदिने हस्तर्क्षयोगे जगतः प्रसूतिं संपूज्य भानुविधिना पवासी
 स्रग्गंधधूपान्नफलोपहारैरिति एवं सवत्सरं संपूज्य तदंते घृतसुवर्णादिकंदद्यादिति त्रितयसप्तमी इयमेव नंदास-
 प्तमी भविष्यत्पुराणे यातुमार्गशिरे नासि शुक्लपक्षे च सप्तमी नंदासाकथिता वीरसर्वानंदकरी शुभेति अत्रा-
 पिसूर्यपूजादि पूर्ववत्कार्यमिति मार्गशुक्लसप्तमीव्रतानि अत्र कालभैरवयात्रोक्ता नारदीये मार्गशीर्षसि-
 ताष्टम्यां कालभैरवसन्निधौ उपोष्य जागरं कृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते यत्किंचिदशुभं कर्म कृतं मानुषजन्मनि तत्स-
 वैविलयं याति कालभैरवदर्शनादिति ॥ कृष्णाष्टम्यां कालभैरवजयंती व्रतं ॥ शिवरहस्ये कालाष्टमीति विज्ञेया का-
 र्तिकस्यासिताष्टमी दर्शा तमासाभिप्रायेणैव कार्तिककृष्णाष्टमी तस्यामुपोषणं कार्यं तथा जागरणं निशि भैरव-
 स्य तु कर्तव्या पूजायामचतुष्टये कार्यं शिवकया लापैर्निशि जागरणं सदा जागरं चोपवासं च कृत्वा कालाष्टमीदिने
 प्रयतः पापनिर्मुक्तः शैवो भवति शोभन इति रात्रौ यामचतुष्टये जागरणं शिवपूजादि काशीवासिनां नित्यं ॥ यो देवि
 भैरवाष्टम्यामुपवासं प्रयत्नतः न करिष्यति मोहेन यास्यत्येव हि यातनामिति शिवरहस्यवचनात् काशीखंडेऽपि

मार्गशीर्षासिताष्टम्यांकालभैरवसन्निधौ - उपोष्यजागरं कुर्वन्नन्हापापैः प्रमुच्यते यत्किंचिदशुभं कर्म कृतं मानुषज
न्मनि तत्सर्वं विलययातिकालभैरवदर्शनात् अनेकजन्मनियुतैर्यत्कृतं जंतुभिस्त्वघं सर्वं विलयमायातिकालभैरव
जागरात् तच्च दर्शनं स्नात्वा कर्तव्यमित्युक्तं तत्रैव तीर्थकालोदके स्नात्वा कृत्वा च पितृतर्पणम् विलोक्य कालरा
जानं निरयादुद्धरेत्पितृन् कृत्वा च विविधां पूजां महासंभारविस्तरैः नरो मार्गासिताष्टम्यां वार्षिकं विघ्नमुत्सृजेदि
ति उपोष्यजागरं कुर्वन् सर्वपापैः प्रमुच्यत इति च उपोषणांगत्वेनार्घ्यदानं कार्यमित्युक्तं शिवरहस्ये उपो
षणान्यासभूतमर्घ्यदानमिदं स्मृतं अर्घ्यमंत्रा अपितत्रैव भैरवार्घ्यगृहाणेदं भीमरूपाव्ययानघ अनेनार्घ्य
प्रदानेन तुष्टो भवा शिवप्रिय सहस्राक्षिशिरोवाहो सहस्रचरणोजर गृहाणा र्घ्यं भैरवेदं सपुष्पं परमेश्वर पुष्पां
जलिगृहाणेशवरदोभवभैरव पुनरर्घ्यगृहाणेशसपुष्पं यातनापह अत्र पूजोपवासजागरणानि प्रधानानि फल
संवधात् अस्मिन्ब्रते उपवासजागरणयोः प्रधानयोरहोरात्रसाध्यत्वेनाहोरात्रयुताऽष्टमी ग्राह्या अहोरात्रव्रतं यच्चे
ति स्मृतेः यदा तु पूर्वदिने सायान्हेतदुत्तरस्मिन्नापि प्रदोषेतुल्या तदापि पूर्वैव कृष्णपक्षगतत्वात् तत्कालस्यापिला
भाच्च रुद्रब्रतेषु सर्वेषु कर्तव्यासंमुखीतिथिरिति ब्रह्मवैवर्ताच्च दिनद्वयं शतोरात्रिव्याप्ता उत्तरैव तत्रैव भैरवोत्पत्तेः
प्रदोषकालीनत्वादितिकेचित्तत्र शिवरहस्ये मध्यान्हे भैरवोत्पत्तिश्रवणात् तथाच तत्रैव नित्ययात्रादिकं कृत्वा
मध्यान्हे संस्थितेरवावित्युपक्रम्य ब्रह्मणोरुद्रेजाते उक्तं तदोग्ररूपादनघान्मतः श्रीकालभैरवः आविरासीत् तदा
लोकान्भीषयन्नखिलानपीति तस्मान्मध्यान्हव्यापिनी ग्राह्येत्यपरे अन्ये त्वेतदपि नाद्रियते आविर्भावका
लिन्याः कर्तव्यत्वेनानभिधानात् आविर्भावोपिमध्यान्ह एव शिवरहस्ये मध्यान्होत्तरं कृत्तिवासोश्वरं प्राप्नुदेवा
विल्वादिसाधना इत्यादिनामध्ये बहुकृत्याभिधानात् अंतःसूर्योप्यस्तमुपागमदित्यभिधानाच्च तिथ्यर्केचसिं

धुकारज्येष्ठैरुक्तं भैरवसन्निधावित्युक्तेर्जागरणोपवासादिकं काश्यामेव कर्तव्यमिति तत्प्रमाणाभावादुपेक्ष्यमिति
तदोपादेयं मार्गशीर्षासिताष्टम्यामित्युत्पत्तिवाक्ये कालभैरवसन्निधावित्यस्योपात्तत्वेनाविवक्षितत्वे प्रमाणाभावात्
यत्तु निर्णयसिंधौ मार्गकृष्णाष्टमी कालाष्टमीत्युक्तं तद्रभसात् कालाष्टमीभाद्रकृष्णाष्टमीति हेमाद्रुक्तेः
तल्लक्षणमपि तत्रैव भाद्रकृष्णाष्टमी निर्णये द्रष्टव्यं इति कालभैरवाष्टमीव्रतानिर्णयः ॥ मार्गशुक्लनवमीनंदिनीनवमी
नारदीयेपि मार्गेशुक्लनवमीनंदिनीपरिकीर्तिता तस्यामुपोषितो विष्णुं जगदंबां प्रपूजयेत् गंधाद्यैः सोश्वमे
धस्य फलभाङ्गनात्र संशयः मदनरत्ने भविष्ये मासिमार्गशिरैर्विरशुक्लपक्षेतुया भवेत् सानंदिनीमहापुण्या नवमी
परिकीर्तिता यस्तस्यां पूजयेद्देवीं त्रिरात्रोपोषितो नरः सोश्वमेधमवाप्येह विष्णुलोके महीयते ॥

इति मार्गशुक्लनवमी अथ मार्गशुक्लदशम्यां व्रतविशेषाभावादत्र दशमीमात्रे
सर्वदानुष्ठेयमारोग्यदशमीव्रतं गरुडपुराणे सनत्कुमार उवाच अथ त्वं शृणु देवर्षे दशमीव्रतमुत्तमं सर्वरोगार्तिशम
नं सर्वपुष्टिप्रदं शुभं व्रतमेतन्महाबुद्धे कार्यमारोग्यमिच्छता सर्वदा कार्यमेतद्विलिप्सताचिरजीवितं उपवास
श्च कर्तव्यो नवम्यामपि सुव्रत दशम्यां च कृतस्नानो मंगलाय तनं हरिं देवामिंदिरयासां द्विन्यायेच्च जगतां पतिं वै न ते य
भुजासक्तं वनमालाविभूषितं शंखचक्रगदापद्मशाङ्गसिं धरमच्युतं फलैश्च मधुरैः पुष्पैः पायसेन समर्चयेत् अ
ग्रतः स्थापयेत्कुम्भं तीर्थतोयेन पूरितं तस्मिन्नावाहयेत्पंचचक्रादीन्यायुधानि च चक्रगदामुशलधनुः खड्गानीति
हेमाद्रिः पूजयेद्रक्तपुष्पैस्तु गुडान्नेन समाहितः द्रोणमात्रतिलैरक्तं कारयेदजिनोपरि तस्मिन्नष्टदलं पद्मं मौर्वर्णं हि
निधाय च मनःषष्ठाणीन्द्रियाणि प्राणबुद्धिदलेष्वथ कर्णिकायां तथा कालं क्रमेणैवं समर्चयेत् मनःश्रोत्रं च त्वक्
क्षुर्जिह्वा घ्राण प्राणबुद्धिरिति क्रमात् अनामयानिति षष्ठु प्राणश्च चिरसंस्थितः अनाकुला च मे बुद्धिः सर्वे स्युर्निरुपद्रवाः

मनसाकर्मणावाचामयाजन्मानिजन्मानि संचितक्षयत्वेनः कालात्माभगवान्हरिः एवंसंप्रार्थ्यगुरवेसदक्षिण मु
पस्करं दत्त्वाविप्रान्भोजयित्वा आचार्यःकुम्भवारिणा साधकंस्नापयेच्छिष्योऽगुर्वनुज्ञापुरः स्सरं बांधवैः सह
भुक्तातुनियमानुत्सृजेत्पुनः एवंकृतेक्षिप्रमारोग्यंभवति ॥ इतिगरुडपुराणोक्तमारोग्यदशमीव्रतं ॥ नारदीये
मार्गशुक्लदशम्यांतुचरेदारोग्यकत्रतम् गंधाद्यैरर्चयेद्विप्रान्णन्तश्चरणोदकं पीत्वाचदक्षिणांदत्त्वाविसृजे
देकभोजनः एतत्कृत्वाव्रतंविप्रत्रस्यामेवपदार्थदशमीव्रतारंभेविष्णोर्धर्मोत्तरे ॥ मार्गशीर्षादधारभ्ययावत्संवत्स
रंभवेत् गंधमाल्यनमस्कारैर्धूपदीपान्नसंपदा दिगीशपूजनंकार्यंतथैवेन्द्रादयोदश वत्सरांतेद्विजेंद्रायगांप्रदद्यात्प
यस्विनीं पदार्थसिद्धिमाप्नोतियात्राकालेवणिग्जनः वाणिज्यकामस्यनरस्यशस्तं राज्ञस्तथोर्वीविजिगीषतश्च
विद्यार्थिनोवैरिपुनाशनार्थंहितंपदार्थव्रतमेतदुक्तम् ॥

इतिपदार्थदशमीव्रतम् ॥ मार्गशुक्लैकादशीमोक्षदा ॥ नारदीये
मार्गशुक्लैकादशीवैमोक्षदांसमुपोष्यवै द्वादश्यांप्रातरभ्यर्चदंनंतंविश्वरूपिणं सर्वैरेवोपचारैस्तुविप्रान्संभोज्य
वैव्रती विसृज्यदक्षिणांदत्त्वास्वयंभुंजीतिबांधवैः एवंकृत्वाव्रतंविप्रभुक्ताभोगानिहेप्सितान् दशपूर्वान्दशप
रान्समुद्धृत्यहारिंव्रजेत् ॥ अथब्रह्मांडपुराणोक्तंमार्गशीर्षशुक्लैकादशीव्रतं युधिष्ठिरउवाच वंदेविष्णुंप्रभुं
साक्षालोकत्रयसुखप्रदं विश्वेशंविश्वकर्तारंपुराणपुरुषोत्तमम् १ वदमेदेवदेवेशसंशयोस्तिमहान्मम लोका
नांचहितार्थायपापानांक्षयकारणम् २ मार्गशीर्षेसितेपक्षेद्वादशीचैवकाभवेत् किंनामकोविधिस्तस्याकोदेवस्त
स्यपूज्यते ३ एतदाचक्ष्वमेस्वामिन्विस्तरेणयथातथं श्रीकृष्णउवाच साधुस्त्वंचैवभोराजन्साधुतेविमलयशः
कथयिष्यामिराजेंद्रहरिवासरमुत्तमं उत्पन्नावासितेपक्षेद्वादशीममवल्लभा ५ मार्गशीर्षसमुत्पत्तिर्ममदेहसमुद्भवा

मुरस्यचवधार्थायउत्पन्नाराजवल्लभा कथिताचमयासावैत्वदग्रेराजसत्तम पूर्वमेकादशीराजन्त्रैलोक्येस
 चराचरे ७ मार्गशीर्षासितेपक्षउत्पत्तिरितिनामतः अतःपरंप्रवक्ष्यामिमार्गशीर्षेसितेतुया ॥ ८ ॥ यस्याः
 श्रवणमात्रेणवाजपेयफलंलभेत् प्रसिद्धामोक्षनाम्नीतिसर्वपापहरापरा ॥ ९ ॥ देवदामोदरंचैवपूजयेच्चप्र
 यत्नतः तुलस्यामंजरीभिश्चधूपैर्दीपैःप्रयत्नतः ॥ १० ॥ तत्रापिपूजनंचैवगीतैर्नृत्यैस्तथापरैः शृणुराजं
 द्रवक्ष्यामिकथांपौराणिकींशुभां ॥ ११ ॥ अधोयोनिगताःसर्वेपितृमातृसुतास्तथा अस्याःपुण्यप्रभावेणस्वर्ग-
 यांतिनसंशयः १२ एतस्याःकरणादस्यामहिमानंशृणुष्वतत् पुरातुनगरेरम्येकोशलेष्ववसन्नृपः १३ वैखा.
 नसेतिराजार्धः पुत्रवत्पालयन्प्रजाः द्विजाश्चन्यवसंस्तत्रचतुर्वेदपरायणाः १४ ऋद्धिमंतस्तुवैतस्यवैखानस्य-
 महात्मनः एवंसराज्यंकुर्वाणोरात्रौस्वप्नमपश्यत १५ ददर्शपितरंस्वतुअधोयोनिगतंनृपः हठादृष्ट्वातुतंतत्रवि-
 स्मयोत्फुल्ललोचनः १६ कथयामासवृत्तांतंद्विजाग्रेस्वप्नसंभवं राजोवाच मयातुस्वपितादृष्टोनरकेथगतोद्वि-
 जाः १७ तारयस्वेतिमांतातअधोयोनिगतंत्वितः इतिब्रुवाणः सतदामयादृष्टःपितास्वयं तदाप्रभृतिभोवि-
 प्राणांगशर्मलभामहे एतद्राज्यसुखंमह्यनसुखायमतंतथा १८ अश्वगजारथाःसर्वेमामेतेरोचयंतिन कोशो-
 पिनसुखायैतिनकिंचित्सुखदंसम २० नदारानसुतामह्यरोचयंतिद्विजोत्तमाः किंकरोमिकगच्छामिशरीरमेतु-
 दह्यते दानंन्रतंतपोयोगंयेनवैममपूर्वजाः मोक्षयांतिचयेनैवतदेवकथयंतुमे किंतस्यजीवितंलोकेसुपुत्रस्यव-
 लीयसः पितातुयस्यनरकेतस्यजन्मनिरर्थकम् २३ ब्राह्मणाऊचुः पर्वतस्यमुनेरत्रआश्रमोनिकटेनृप गम्य
 ताराजशार्दूलभूतंभठयंविजानतः २४ तेषांश्रुत्वाततोवाक्यंवैखानोराजसत्तमः जगामतत्रयत्रासावाश्रमेपर्व

ब्र०२०
मार्ग०
॥२३॥

तोमुनिः २५ ब्राह्मणैर्वेष्टितस्तत्रपूजाभिश्चसमंततः आश्रमोविपुलस्तस्यमुनिभिःसनिषेवितः २६ ऋग्वेदै
श्रयजुर्वेदैःसामाथर्वणकोविदैः वेष्टितोमुनिभिस्तत्रद्वितीयद्वयपद्मजः २७ दृष्ट्वातुमुनिशार्दूलंराजावैखानसस्तदा
जगामचावनीमूर्द्धादण्डवत्प्रणिपत्यच २८ पप्रच्छकुशलं तत्रसप्तस्वंगेष्वसौमुनिःराज्येनिष्कटकत्वंचराजसौर्य
समन्वितं २९ राजोवाच तवप्रसादाद्भोविप्रकुशलंत्वंगसप्तके भवनेष्वनुकूलत्वंकोशलेष्वप्यविघ्नता ३० म
यास्वप्नेष्वद्यदृष्टेजनकोदुर्गतिंगतः केनापिब्रतदानेनमोक्षोभवतितस्यैव ३१ एवंमेसंशयोब्रह्मन्हृदोलांसमुपा
गतः एतच्छ्रुत्वानृपवचः पर्वतोमुनिसत्तमः ३२ ध्यानास्तिमितनेत्रोसौभूतंभव्यंविचिंतयत् मुहूर्तमेकंध्यात्वा
चप्रत्युवाचनृपोत्तमं ३३ मुनिरुवाच जानेहंतस्यराजेंद्रपितुस्तेपूर्वकर्मणः तवाद्यजन्मानिपिताक्षत्रियस्सुसमा
हितः ३४ कामासक्तेनकस्याश्चिदुभयभंगःकृतःस्त्रियः त्रायस्वमेतिजल्पत्याक्रुतुदानान्नराधिप ३५ तेनैवतव
पित्रावैभवंतदुदानकं कर्मणातेनसततंनरकेपतितस्त्वयं ३६ राजोवाच केनैवब्रतदानेनमोक्षस्तस्यमहामु
ने निरयात्पापसंस्थानात्तन्ममाचक्ष्वपृच्छतः ३७ मुनिरुवाच मार्गशीर्षेसितेपक्षेमोक्षानामेतिनामतःसर्वे
स्तुतद्व्रतंकृत्वापित्रेपुण्यंप्रदीयतां ३८ तस्याःपुण्यप्रभावेणमोक्षस्तस्यभविष्यति मुनेर्वाक्यंततःश्रुत्वानृप स्वगृह
मागतः ३९ आग्रहायणिकःकृच्छ्रात्प्राप्तोभरतसत्तम अंतःपुरचरैःसर्वैःपुत्रदारैस्तथानृपः ४० व्रतंकृत्वावि
धानेनपुण्यंदत्तंनृपायतत् तस्मिन्दत्तेतदातत्रबुष्पवृष्टिरभूद्विवः ४१ वैखानसपितातत्रगतःस्वर्गेस्तुतो गणैः रा
जानमंतरिक्षाच्चविमलोप्यभ्यभाषत ४२ स्वास्तिस्वस्तीतिपुत्रत्वमित्युक्त्वासदिवंगतः एवंयःकुरुतेराजन्मोक्षा
मेकादशीमिमां ४३ तस्यपापंक्षयंयातिमृतोमोक्षमवाप्नुयात् नातःपरतराकाचिमोक्षदादिमलाशुभा ४४ पुण्य
संख्यांतुराजेंद्रनजानेहंपरंतप पठनाच्छ्रवणात्तस्यावाजपेयफलंलभेत् चिंतामणिसमाहोषास्वर्गमोक्षप्रदायिनी ४५

इति ब्रह्मांडपुराणे मार्गशीर्षशुक्लपक्षे मोक्षैकादशीमाहात्म्यं समाप्तम् ॥
 अस्यामेवैकादश्यां बह्निपुराणोक्तं सुनामद्वादशीव्रतं हेमाद्रौ अंवरीष उवाच कथं सुनामभिर्देवोद्वादश्यां मुनि
 सत्तम पूजितः केशवो मर्त्यैर्मुक्तिकामफलार्थिभिः वसिष्ठ उवाच शृणुष्वैकमना भूपसुनामद्वादशीं शुभां सर्वपापहरां
 स्वर्ग्यां भुक्तिमुक्तिप्रदायिकां मनसापिचिकीर्षतिद्वादशीं येन शोभते तस्मात् तेऽपि घोरं न परयंति पुनः संसारसागरं आद्यं
 सर्वव्रतानां तु वैष्णवानां नृपोत्तम नरैः स्त्रीभिश्च कर्तव्यं विष्णोस्तुष्टिकरं परं मार्गशीर्षे शुभे मासि शुक्लपक्षे धृतं
 व्रतः प्रथमं च वगृह्णीयाद्वादशीं विधिनानरः मनोवाक्कायचेष्टाभिः सुविशुद्धोजितेन्द्रियः दशम्यां नियतं स्नात्वा-
 प्राणिपत्यजनार्दनं हविष्यान्नकृताहारः शुचिर्भूत्वा भवेद्भ्रती उपलिप्ते शुचौ देशे भक्षयेदंतधावनं उपोष्ये-
 कादशीं सम्यक् पूजयित्वा जनार्दनं सुनामद्वादशीं देवमहं भोक्ष्ये परे हनि एवं संकल्प्य नियमं प्रणम्य गरुडध्वजं
 दशम्यामेकभक्ताशींसंयतः संवसेन्निशि एकादश्यां ततः प्रातरे कचित्तः समाहितः पूर्वसंपूजयेत्सूर्यं ततो देवं प्रपू-
 जयेत् देवं विष्णुं नमस्ते देवदेवेश नमस्ते भक्तवत्सल भास्कराय नमस्तुभ्यं रवेर्कायभानवे नमः सूर्याय-
 देवाय नमस्ते सप्तसप्तये एकरमौहिनमस्तुभ्यं एकचक्ररथाय च ज्योतिषां पतये नित्यं सर्वतेजोहराय च दिवा-
 करनमस्तेस्तु प्रभाकरनमोस्तु ते एवं संपूज्य विधिवत्पुष्पधूपानुलेपनैः दीपैर्वस्त्रैः सुनैर्वैद्यैस्ततो विष्णुगृहं व्रजेत्
 नैवेद्यं हस्येदद्यात्फलमोदकफाणितैः गीतवाद्यैर्हरिं हृष्टः प्रणम्य च मुहुर्मुहुः एवं पूजां हरेः कृत्वा द्विजं ज्ञानप्रदायकं
 पूजयेदंतरं नास्ति विप्रकेशवयोरपि ततो ब्रह्मसमालभ्य चंदनेन नवघटं स्रग्विणंतो यपूर्णं च न्यसेद्देवस्य सन्निधौ
 सुनीलं मौक्तिकारुच्यं च वज्रं तं सुवर्णकं न्यस्य गर्भे सुवस्त्रं तु पूजयेत्तत्र केशवं यस्य रोम्णि स्थिता मेघाः सर्वे सवि-
 षपन्नगाः सागराः कुक्षिदेशस्थाः स्तोत्राया तु जगत्पतिः वनरूपातिरसो दिव्यः सर्वगंधेषु चोत्तमः धृतेन देवसं-

मिश्रोधूपोयं प्रतिगृह्यतां केशवः केशिहादुष्टकंसदैत्यनिपूदनः सर्वकामप्रदो देवः समेपापं वयपोहतु एवमभ्य-
र्च्य देवेशं प्रणिपत्य क्षमापयेत् द्वादश्यां गंधतोयेन स्नापयित्वेह माधवं सर्वपापविनिर्मुक्तो वैष्णवी लभते तनूं कृता-
भिषेकः पुण्यात्मा सम्यगभ्यर्च्य केशवं नवसूतां तथा धेनुं ब्राह्मणायोपपादयेत् केशवः प्रीयतां देवः के-
शिहंता महाद्युतिः स तु मे भगवान्प्रीत इष्टान् कामान्प्रयच्छतु एवं प्रदक्षिणं कृत्वा शृणु तस्यापि यत्फलं त्रिशदब्दकं
तं पापं हित्वा स त्रिविधं नरः षष्टिवर्षसहस्राणि स्वर्गे मोदति देववत् यदा कालादिहायाति स धर्मव्रतवान् भवेत् अ-
भावादथ धेनुनां तन्मात्रां कल्पयेत्ततः तत्फलं हि विनिर्दिष्टं यथा शक्त्या तु दक्षिणा भक्तैर्यवफलमाप्नोति भक्तिरेवा-
त्रकारणं पौषे चैव तु मासे च कुर्यादेवं नरोत्तमः समाहितमना भूत्वारसधेनुप्रदायकः आपो नारा इति प्रोक्ता आ-
पो वै नरसूतवः अयं न तस्य तत्प्रोक्तं तेन नारायणः स्मृतः नारायणः प्रीयतां मे देव देवो नरः सदा इष्टकामप्रदो नित्यं
समेपापं वयपोहतु ततः प्रदक्षिणं कृत्वा ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः एवं हि क्रियमाणस्य तस्य पुण्यफलं शृणु षष्टिवर्षक-
तं पापं स्वल्पं वा यदि वा बहु हित्वा स्वर्गं समाप्नोति वर्षाणामयुतं शुभं माघस्यैव तु मासस्य द्वादशीं शुक्लपक्षतः यः
क्षिपेद्दिशुचिर्भूत्वा एकचित्तः समाहितः स्नापयेत्पूजयेन्नित्यं ब्राह्मणानां च तर्पणे प्रदाने नृपशार्दूल इमं मंत्रमुदीरयेत्
मालक्ष्मीश्च पुरात्रेयी भगिनी शशिनो नुजा धनस्त्वमसितस्यास्तु सर्वकामदमाधव प्रीयतां देव देवो मे मधुकैटभ-
सूदनः कंसहा केशिहंता च मम पापं वयपोहतु एवं यः कुरुते नित्यं तस्य पुण्यफलं शृणु यावजन्म कृतं पापं हित्वा-
सर्वमशेषतः दिव्यवर्षसहस्राणि स्वर्गे वसति षोडश गुडधेनुप्रदो माघे इहायातः सदा सुखी भवेद्राजानिरातंकः स
वैश्वर्यसमन्वितः तत्र विष्णुपरो भूत्वा क्रमान्मोक्षमवाप्नुयात् फाल्गुना मलपक्षस्य द्वादश्यां नित्यतः शुचिः पूजयित्वा
विधानेन गंधपुष्पादिना हरिं तिलधेनुं ततो दद्याद्दृषं वापि सुभक्तिः मंत्रेणानेन राजेंद्र गोविंदः प्रीयतामिति गवां भक्तो

सिगोस्वामीगोवासोगोकालयः सर्वकामप्रदो नित्यं समेपापं व्यपोहतु ततः प्रदक्षिणीकृत्य शृणु पुण्यं यथा तथा वली
वर्दसहस्राणां दशानां धुरवाहिनां दत्तैस्तत्फलमाप्नोति द्वादश्यां यद्भवेन्तृप दिव्यवर्षसहस्राणि स्वर्गेतिष्ठति देववत्
चैत्रस्य द्वादशीं शुक्लां समुपोष्य नृपोत्तम स्नात्वा संपूजयेद्विष्णुं जगतोत्तरचारिणं पूर्वोक्तविधिना स्नात्वा गो
मूत्रैर्गोमयेन वा स्नापयित्वा मृतश्चैव पंचभिर्गंधसंयुतैः जलैः पश्चात्प्रपूज्यैव गंधधूपविलेपनैः पूष्पवासोभि
रेवं हि मंत्रेणानेन बुद्धिमान् व्यापकस्त्वं हि भगवान् साधूनां रक्षणाय च दुर्घृतांश्च विनिर्जेतुमसि विप्र रतो ह
रिः विष्णुर्भवतु मे प्रीतो जिष्णुर्देवः सनातनः सर्वपापविनाशाय विष्णुर्मे प्रीयतामिति मधुधेनोरभावाच्च श
क्तितः पात्रमेव च दत्त्वा यत्फलमाप्नोति तदिहैकमनाः शृणु पात्रं मधुयुतं पूर्वमिह जन्मनिसांप्रतं वर्तते सक
लं हि त्वास्वर्गलोके महीयते वैशाखस्य तु मासस्य पूजयेन्मधुसूदनं मासस्य द्वादश्यां प्रकरणात् पूर्वोक्तवि
धिनाराजन्सौवर्णमधुसूदनं जलकुंभे तु संस्थाप्य मंत्रेणानेन पूजयेत् एकार्णवे जले धातुर्हता वेदाः पुराहरे मधुना
निहतः सोपितेनासिमधुसूदनः घृतधेनुमथो दत्त्वा ब्राह्मणान् भोजयेत्ततः ततः प्रदक्षिणाः कुर्याद्विप्रं दत्त्वा तथैव गां
एवं तु क्रियमाणस्य तस्य पुण्यफलं शृणु कपिलायाः सहस्रस्य सम्यग्दत्तस्य पुष्करे यत्फलं तदवाप्नोति भक्तियुक्तो
न संशयः यावदिंद्रो वसेत्स्वर्गे तावदेव सतिष्ठति ज्येष्ठस्यैव तु मासस्य शुक्लपक्षे तु द्वादशीं पूजयेद्विधिवद्भक्त्या स
मुपोष्या त्रिविक्रमं जलधेनुमथो दत्त्वा विप्राय नियतः शुचिः यज्ञभागभुजो दैत्यान् सान्निहत्य क्रमैस्त्रिभिः त्रैलोक्यमाह
तंतस्मात्तेनासित्वं त्रिविक्रमं त्रिविक्रमं त्रिलोकेशं प्रीणयामि त्रिविक्रमं ततः प्रदक्षिणं कृत्वा ब्राह्मणेभ्यश्च दक्षिणां दत्त्वा
संभोजयेत्तांस्तु शृणु तस्यापि यत्फलं वाजपेयस्य यज्ञस्य सम्यगिष्टस्य पार्थिव तत्फलं लभते मर्त्यः परत्र च मुखी भवेत्
वामं ननु तथा षोढ समुपोष्य प्रयत्नतः उद्दिश्येति शेषः द्वादश्यां नियताहारो वामं न तत्र पूजयेत् हिताय सर्वदेवाना

ब्र० र०
मार्ग०
॥२५॥

मादित्यः कामदोयथा तथात्वं भवमे देवो मनो बलिबंधनः तिलधेनुं ततो दद्यात् धामनः प्रीयतामिति तदभावात्तथा
पात्रं यथा शक्त्या सदक्षिणां पात्रं तिलपात्रं पूर्वजन्मकृतं पापमिह जन्मकृतं च यत् तत्सर्वं विनिहत्या शुपरत्रैव शुभा
निच श्रावणस्य तु मासस्य द्वादश्यां शुक्लपक्षतः यः क्षिपेन्नियतो भूत्वा समुपोष्य जनार्दनं स सर्वयेद्यथा शक्तिपूर्वो
क्तविधिना ततः धेनुं सर्वगुणोपेतां ब्राह्मणाय निवेदयेत् मंत्रेणानेन राजेंद्रपुराणविहितेन च समासाद्य यतो लक्ष्मीं
लोकेभ्यः क्षीरसागरे स्वपिति श्रावणे मासि श्रीधरोसि जगत्पते श्रावणे श्रीधरो देवः श्रीवत्सः श्रीनिकेतनः प्रीय
तां हि श्रियः कांतो गतिमिष्टां ददातु मे गवां दश सहस्रेण पात्रदत्तेन यत्फलं सकलं लभते मर्त्यो भक्तियुक्तो न संशयः
स्वर्गे सुविपुला भोगान् भुनक्ति सुरराडिव तेनैव विधिनाराजन्मासे भाद्रपदे तथा समुपोष्य नरो भक्त्या हृषीकेशं प्रपूज
येत् मुक्ताधेनुं ततो दद्याद्यथा विभवविस्तरात् हृषीकाणां द्रियाण्याहुस्तेषां मीशो जगत्पतिः करोति कर्तृभूतो सौह
र्षीकेशो भवास्ततः देवदेवं हृषीकेशं भूतेषु प्रभवाप्ययं प्रीण्यामि सुसंप्रीतो मम पापं व्यपोहतु एवं प्रदक्षिणं कृत्वा
शृणु तस्यापि यत्फलं इह जन्मकृतं पापं पूर्वजन्मकृतं च यत् सर्वं तद्गस्मात्कृत्वा विष्णुलोके महीयते द्वादश्यां
समुपोष्यैवंपद्मनाभं तथा श्विने पूजयेद्विधिवद्भक्त्या गंधधूपविलेपनैः गंधधेनुं ततो दद्यात्कर्पूरागुरुचंदनैः कुंकुमेन
हिराजेंद्रवित्तशाठ्यं विवर्जयेत् एकार्णवे गते तोये स्वपतो यस्य वेधसः निवासाया भवन्नाभ्यां पद्मनाभो सिंहे च्युत
प्रीयतां पद्मनाभो मे दुष्कृतं चोपशम्यतु इत्युक्ता तं समभ्यर्च्य दद्याद्देनुं द्विजातये इत्येवं क्रियमाणस्य तस्य पुण्यम
तः शृणु सप्तजन्मकृतं पापं स्वल्पं वा यदि वा बहु दग्ध्वा तत्सकलं भूपविष्णुलोकं स गच्छति कार्तिकस्य तु मासस्य ए
कादश्यामुपोषितः प्रसन्नबोधयेद्वात्रौ श्रद्धाभाक्तिसमान्वितः नृत्यैर्गीतैस्तथा वाद्यैर्ऋग्यजुः साममंगलैः वीणाप
णवशब्दैश्च पुराणश्रवणेन च वासुदेवकथाभिश्च स्तोत्रैरन्यैश्च वैष्णवैः सुभाषितैरिंद्रजालैर्भूमिशोभाभिरेव च

पुष्पैर्धूपैश्च नैवेद्येर्दपिवृक्षैश्च शोभनैः ॥ होमैर्भक्ष्यैरूपैश्च ॥ फलैः शार्कैश्च पायसैः ॥ इक्षोर्विकारैर्मधुना द्राक्षाक्षा-
 टैः सदा डिमैः ॥ अक्षोटं मदन फलाकारं स्निग्धं मधुरफलं ॥ अस्रोत इति प्रसिद्धं ॥ कुठेरकस्य मंजर्या मालत्या लव-
 णेन च ॥ कुठेरकार्जकः ॥ हृद्याभ्यांश्चेतरक्ताभ्यां चंदनाभ्यां च सर्वदा ॥ कुंकुमालक्तकाभ्यां च रक्तसूत्रैः सकं-
 कणैः ॥ तथानानाविधैः पुष्पैः ॥ द्रव्यैवा विक्रया हतैः ॥ तस्यां रात्र्यां व्रिता तायां द्वादश्या मरुणोदये ॥ स्नात्वा नदी-
 जलैः पुष्पैः ॥ प्रतिमां स्नापयेत्ततः ॥ उत्थितां च परां रम्यां तां चारौ प्यां सुवर्णजां ॥ वैष्णवी प्रतिमा यत्र चेद्भवेच्चि-
 त्रलेखिता ॥ तत्र स्नानादिपूजा च वैद्यां कार्या च वैष्णवे ॥ आदौ घृतेन तैलेन मधुना तदनंतरं ॥ दध्नाक्षीरेण च
 तथा पंचगव्येन शस्त्रावित् ॥ उद्धर्तनं माषचूर्णं मसूरदलकानि च ॥ लोध्रं कालीयकं चैव तगरं वरुणं कंतथा ॥ काली-
 यकं पीतचंदनवर्णकुंकुमं ॥ सर्षपाश्च प्रियंगुश्च मातुलुंगश्च सस्तथा ॥ सर्वौषध्यः सर्वगंधाः सर्वबीजानि कांचनं ॥ मंगला-
 नियथालाभं रत्नानि बहुशोदकं ॥ हस्तिदंतो दृतामृच्चट्टचछुंगो दृता तथा ॥ नदीतीराहता स्थानाद्बलमीकात्संगमाद्ब-
 दात् ॥ इन्द्रस्थानाच्च सरसस्तदापर्वतमस्तकात् ॥ इन्द्रस्थानं यत्रेंद्रयाष्टिरारोपिता ॥ एताभिः स्नाप्य देवेशं द-
 द्याद्गोरोचनां शुभां ॥ तथा च कलशा देया यथा प्राग्वत्स्वलंकृताः ॥ जातीपल्लवसंयुक्ताः सफलाश्च सकांचनाः ॥ पुण्याहं वे-
 दशब्देन वीणाविणुरवेण च ॥ शब्देन मधुरैर्वसतमा गंधवन्दितां ॥ एवं संस्नाप्य गोविंदं स्वनुलिप्तं स्वलंकृतम् ॥ सुवा-
 ससंपूजयेत्तं समनोभिश्च कुंकुमैः ॥ दीपैर्धूपैर्मनोज्ञैश्च पायसेन तु मूरिणा ॥ मात्रारत्नप्रदानैश्च होमैः पुष्पैः सदक्षिणैः
 वा सोभिर्भूषणैर्हृद्यैर्गोभिरश्वैर्गजैरपि ॥ ब्राह्मणाः पूजनीयाश्च विष्णोः राद्याः समूर्तयः ॥ विष्णोरात्रौ प्रसुप्तस्य दामो-
 दरगतं यतः ॥ ब्रह्मांडस्य तु तेनासि दामोदर इति स्मृतः ॥ दामोदर इमां धेनुं गृह्णातु स्वयमेव हि ॥ द्विजरूपेण ते विष्णो
 प्रकृत्य पासनातनी ॥ विभक्तिलोपश्चार्पः ॥ इत्येवं पृथिवीदानफलं प्राप्नोति मानवः ॥ सुवर्णस्य महाधेनुं दत्त्वा नृपवरोत्तम

ब्र० र०
मार्ग०
॥२६॥

हत्वा पापान्यशेषाणि शतजन्मांतराणि वै वैष्णवं लोकमाप्नोति मानवः क्षीणपातकः सुवर्णस्य महाधेनुं दत्त्वा नृपव-
रोत्तमं हत्वा पापान्यशेषाणि शतजन्मांतराणि वै वैष्णवं लोकमाप्नोति यावदिन्द्राश्चतुर्दश सम्यगत्र ब्रते चीर्णे सप्तज-
न्मानुगं फलं ददाति भगवान्विष्णुः क्रमान्मोक्षं नरेश्वरः ब्राह्मणान्भोजयेद्भक्त्या भक्षयेत् रुचावचैरपि उच्चावचमनेकवि-
धं ततः प्रदक्षिणां कृत्वा यथाशक्त्या च दक्षिणां कलशान्वैद्वादशभ्यो ब्राह्मणेभ्यः प्रदापयेत् वस्त्रेण वेष्टितग्रीवा-
न्हेमगर्भोपशोभितान् दधिक्षीरयुतांश्चैव सगुडान्नपभूरिशः भक्तिर्यथा तथा दद्याद्भक्तिरेवात्र कारणं प्रसंगेनापियो-
राजन्सुनामद्वादशीं नरः करोति पुण्यभागी स यथादैत्यो भवद्वलिः एवं यः कुरुते राजन्सुनामद्वादशीं नरः राज-
सूयस्य यज्ञस्य फलं समधिकं भवेत् सर्वदानेषु यत्पुण्यं यच्च पुण्यं तपो वने सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं तत्सर्वं समवाप्नुयात्
गावोद्वादशदातव्या वस्त्रयुग्मानि कांचनं अलभे चैव गामेकां पात्रं वा स्वर्णसंयुतं समासेन तथाप्येवं चंचलं तीव्रं
यतः बहुविघ्नानि धर्मस्य कर्तुं शिथिलं प्रजायते एतद्ज्ञात्वा तु मेधावी ब्रते युज्येत यत्नतः न तस्य वित्तलोभोऽस्ति भ-
क्तिग्राह्योऽस्ति केशवः अनेन विधिना यस्तुद्वादशीं प्रतिवत्सरं कृत्वा नरः परं याति विष्णुलोकमनामयं सुनाम-
द्वादशी चैषा ब्रतानामुत्तमानृप आद्यानरैस्तु कर्तव्या तोषयद्भिर्जनार्दनं यच्चैनां कीर्तयेत् पुण्यं शृणुयाद्द्वादशीं नरः
तावुभौ गच्छतः स्वर्गं कर्त्ता विष्णुपुरं ब्रजेत् इति वाह्निपुराणोक्तं सुनामद्वादशी ब्रतं अथैकादशी ब्रतोद्घापनं तदुक्तं हेमाद्रौ भविष्योत्तरे ॥ नारद उवाच ॥
भगवन्देव देवेश पुराणपुरुषोत्तम किंचित्पृच्छामि संदेहं कारुण्यात् कथय प्रभो अखंडद्वादशीयासौ पुराणैकथिता-
त्वया सा सर्वब्रतखंडानां पूरणाय किमुच्यते यया सर्वब्रतानां तु वै कल्यं पूर्यते प्रभो तस्या उद्घापनविधिर्न सम्य-
क्कथितस्त्वया नतद्व्रतस्य वक्तास्ति श्रोता चापि सुदुर्लभः विष्णुरुवाच मार्गशीर्षे शुभे मासि शुक्लपक्षे शुचिर्ब्रती

दशम्यांकेशवंपूज्यहविष्यान्नकृताशनः निर्वर्त्यपश्चिमांसंध्यांगृहीयादंतधावनं उपरुष्टययथान्यायमंत्र-
 मेतदुदीरयेत् कृष्णविष्णोहृषीकेशकेशवक्लेशनाशन करिष्येहं व्रतारंभं भवेद्यावद्दिनत्रयं इति संप्रार्थ्य गोविंदं मंत्रेणा-
 दौततः स्वपेत् व्रतग्रहणमंत्रः ततः प्रभाते चोत्थाय यथोक्तं व्रतमाचरेत् चतुर्भिः पारणायामैः कथितं यद् द्विजोत्तम-
 तत्पात्रदानाविधिना भिद्यते न हि पारणं एवं द्वादशनिर्वर्त्य द्वादशीः पद्मजोद्भव उद्यापनं ततः कुर्याद्विधिमंत्रपुरस्कृतं
 एकादश्यां शुचिः स्नातः शुद्धांबरधरो व्रती सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्ववेदेषु यत्फलं त्वत्पादपद्मतोयेन सर्वमेभवतु प्रभो-
 इति स्नानमंत्रः स्नानं कृत्वा ततो देवं पूजयेद्गरुडध्वजं एकत्र मूर्तिसंपन्नं लक्ष्मीनारायणं प्रभुं यथा शक्त्याथ कुर्वीत सौव-
 र्ण्यरत्नभाषितं सहस्रशीर्षमंत्रेण स्नापयेद्गंधवारिणा मधुवातादिभिर्मंत्रैर्मधुना स्नापयेद्द्वारिं आप्यायस्वोतिमंत्रेण-
 पयसा स्नापयेत्ततः दधिक्रावणेति मंत्रेण दध्ना तु स्नापयेत्ततः तेजोसीति च मंत्रेण स्नापयेत्सार्पिषा प्रभुं मधुवाते-
 तिमंत्रेण मधुना स्नापयेत्पुनः स्वादुपवस्वमनुना ततः शर्करयापि च एकीकृत्य ततः सर्वशर्कराखंडसंयुतैः स्नापये-
 त्परयाभक्त्या जयशब्दादिमंगलैः मापकर्णादिभिश्चूर्णैर्निर्घृष्टां प्रातिमां ततः चंदनोशीरकर्पूरकुंकुमादिभिरर्चयेत् तैर्वि-
 लिप्य हरिं भक्त्या ततो मंत्रमुदीरयेत् यथा शक्त्या मया देव स्नापितश्च विलेपितः न्यूनातिरिक्तं तत्सर्वं लक्ष्मीनारायणः क्ष-
 मेत् अनुलेपनमंत्रः ततो वस्त्रयुगं श्रेष्ठमानीय परिधापयेत् पीतं वालोहितं वापि श्वेतं नानाविचित्रितं परिधानं यथा श-
 क्त्या तव देव मयार्पितं न्यूनातिरिक्तं तत्सर्वं लक्ष्मीनारायणः क्षमेत् परिधानमंत्रः परिधाय ततो देवं पुष्पैर्नानाविधैः शु-
 भैः संछाद्य पुष्पमालाभिर्मंत्रमेतदुदीरयेत् पुष्पैरपि यथा शक्त्या पूजितो सिजनार्दन न्यूनातिरिक्तं तत्सर्वं लक्ष्मीनारा-
 यणः क्षमेत् पुष्पमंत्रः एवं कृत्वा विधानेन शय्यां च विनिवेदयेत् तूलीपर्यंकयुक्तां तु श्वेतप्रच्छदगंडकैः प्रतिपादसमानां
 वैचतुष्पादप्रतिष्ठितैः निवेश्य तत्र देवं लक्ष्मीनारायणं प्रभुं नैवेद्यानि निवेद्यानि नानाभक्ष्ययुतानि च लेह्यान्यप्यव-
 हायार्पणचोष्याणि चर्वणानि च पानकानि च वैयत्नाद्यस्मिन्देशे यथा तथा तानि सर्वाण्युपादाय देवाये विनिवेदयेत् फ

लानिचसुगंधीनिपक्वानिचनिवेदयेत् एवंनिवेद्यतत्सर्वभक्त्यामंत्रमुदीरयेत् यथावित्तोपसंयुक्तमयातवानिवेदितं
लक्ष्मीनारायणविभोभक्त्यातत्प्रतिगृह्यतां इतिनैवेद्यमंत्रः देवस्यतुशिर पूर्वपादौपश्चात्प्रकल्पयेत् शिरःस्था-
नेततःकुंभवारिपूर्णमनोहरम् स्थापयेत्कर्करीयुग्मंसरत्नवंस्त्रभूषितं कर्करीगलंतिका स्थापयित्वातुतत्कुंभंततो.
मंत्रमुदीरयेत् यावत्पूजासमारब्धाचांचलयंवर्जयेत्तदा भुक्त्वापीत्वातथाचम्यतोयेनानेनकेशव मद्भक्त्यापू-
जितोदेवस्वपत्वंसुसुखीस्वयं इतिस्वापनमंत्रः शय्योपचारंयत्किंचित्सर्ववैविनिवेदयेत् शय्योपचारंस्त्रगंधा-
दि यावत्पूजासमारब्धास्नानादिशयनांततः सघृतंगुग्गुलुंतावहहेदेवाग्रतोनिशि ततोविप्रंसमानीयभा-
र्ययासहितंशुभं सर्वदुर्लक्षणैहीनं सांगोपांगसमन्वितं वेदविद्याब्रतस्नातं पूजितंस्वकुलोद्भवैः दे-
वस्याग्रेततोविप्रंभार्ययासहितंन्यसेत् प्राङ्मुखंविमलंशुद्धंभक्त्यातंपूजयेत्ततः बहुनाकिंप्रलापेनकथितेनेहनारद
देवःसंपूजितोयद्वत्तद्विप्रंप्रपूजयेत् विष्णुब्राह्मणयोर्भेदंनकदाचिद्विकल्पयेत् इतियेषांहदिसदातेपूज्याश्रयती
श्वराः द्वादशान्यान्नवान्कुंभान्पूर्णान्शुद्धेनवारिणा स्थापयेद्देवपर्यंकेपरितःशुद्धचेतसा द्वादशैवतथागावः
सवत्साःकांस्यदोहनाः क्षीरवत्यःसुशीलाश्चस्थापयेद्देवसन्निधौ अथवावित्तवैकल्येकुर्याद्दोत्रितयंनरः दद्यात्तु
सम्यग्भुक्तायतत्राशक्तिमतोमता एकाप्यनुत्तमगुणातस्यस्याद्द्वादशाधिका स्ववित्तशक्त्यायत्किंचिद्दातुमुत्सह
तेनरः तत्सर्वद्विजदेवाभ्यांसन्निधौसंप्रकल्पयेत् उपस्कराणिदिव्यानिछत्रोपानतप्रपादुकाः गोसंख्यादिक
तंसर्वदानंत्वस्मिन्प्रकल्पयेत् यदादानेतुगौरेकाकल्प्याशक्तिप्रपूर्वकं सासंपूर्णातुकर्तव्यावत्सेनसहपूजिता सुव
र्णशृंगीरौप्यखुराघंटाभरणभूषिता तद्वर्णवस्त्रसंवीतावत्सेनसहपूजयेत् एवंनिर्वर्त्यविधिनादानपूजादिनासमं
देवब्राह्मणयोर्भक्त्या ततोविप्रंक्षमापयेत् एतद्गृहाणमेविप्र भार्ययासहितःप्रभो एतेनावाह्यतंविप्रं

तस्मिन्सर्वनिवेदयेत् प्रतिगृहीतादाताचव्रतीविष्णुर्यथा तथा मया दत्तमिदं सर्वं गृहाण त्वं द्विजोत्तम दाता च वि-
ष्णुर्भगवाननंतः प्रतिगृहीता च स एव विष्णुः तस्मात्त्वया दत्तमिदं च सर्वं प्रतिगृहीतं च मया शुभाय ब्राह्मण प्रतिग्र-
हमंत्रः अन्येभ्योऽपि यथाशक्त्या तस्मिन्काले प्रदीयते दीनांधकृपणादिभ्यस्तदक्षयफलं भवेत् वित्तशाल्यं न कु-
र्वीत समग्रं फलमाप्नुयात् इत्यखंडव्रतस्यैष उद्यापनविधिः स्मृतः कथितस्ते मया वत्स तस्य पुण्यफलं शृणु याव-
ज्जगज्जलाधिशैलचरादिमत्स्या तावज्जनो भवति पुण्यफलोपभोक्ता तावच्चाविष्णुभवनात्परिवर्त्तते सावंते ह्ययं स पर-
मात्मनियतिविष्णौ ॥

इति भविष्योत्तरोक्त अखंडद्वादश्यां व्रतोद्यापनविधिः अथ भविष्योत्तरोक्त धरणीव्रतम् ॥

युधिष्ठिर उवाच पदं तत्परमं गुह्यं सर्ववेदेषु पठ्यते स देवः पुंडरीकाक्षः स्वयं नारायणो हरिः स यज्ञैर्विविधैरिष्टैर्दा-
नैर्दत्तैश्च सत्तमः प्राप्यते परमो देवो वासुदेवः सनातनः बहुवित्तेन भगवानृत्विग्भिर्वेदपारगैः प्राप्यते तु सहा-
यैश्च कचिद्यज्ञाः सुदुष्कराः वित्तेन च महादानं दातुं कृष्ण न शक्यते विद्यमानेऽपि न मतिः कुटुंबासक्तचेतसः तस्य मो-
क्षः कथं कृष्ण सर्वथा दुर्लभो हरे अल्पायासेन लभ्येत येन देवः सनातनः तन्मे सामान्यतो ब्रूहि सर्ववर्णेषु यद्भवेत् श्री-
कृष्ण उवाच कथयामि परं गुह्यं रहस्यं देव निर्मितम् धरण्यापि कृतं पूर्वं मज्जं त्याव सुधातले पृथिव्यां पार्थिवो भावः
सलिलेनातिवाहिता तस्मिन्सलिलसंलग्ने मही प्रायाद्रसातलं साभूतधात्री धरणीरसातलगता शुभा आराध-
यामास विभुं देवं नारायणं परम् उपवासव्रतैर्देवीनियमैश्च पृथग्विधैः कालेन महता तस्याः प्रसन्नो गरुडध्वजः उज्जहार
स्थितौ चैमांस्थापयामास सोऽच्युतः युधिष्ठिर उवाच कोऽसौ धरण्यासंवीर्ण उपवासो यदूत्तम कानि व्रतानि च तथा तन्मे त्वं

ब्र० र०
मार्ग०
॥२८॥

वक्तुमर्हसि श्रीकृष्ण उवाच मासेमार्गशिरेराजन् दशम्यांनियतात्मवान् स्नात्वा देवार्चनं कृत्वा अग्निकाय्यं यथाविधि
शुचिवासाप्रसन्नात्मा हव्यमंत्रं सुसंस्कृतं भुक्त्वा पंचपदं गत्वा पुनः शौचं च पादयोः कृत्वा ष्ठांगुलिमात्रं तु क्षीरवृक्ष-
समुद्रं भक्षयेदंतकाष्ठं तु ततश्चाचम्य यत्नतः स्फुट्वा स्वांगानि सर्वाणि चिरं ध्यात्वा जनार्दनं स्मृत्वा ध्येयं पाद-
योस्तस्य करतो येन मानवः एवमुच्चारयेद्वाचं तस्मिन्काले महामते एकादश्यां निराहारः स्थित्वा ह मपरे ह निभो
क्ष्यामि पुंडरीकाक्ष शरणं मे भवाच्युत एवमुक्त्वा ततः पश्चात्प्रभाते विमले तथा स्नानार्थं संगमे गत्वा नदीं प्राप्य समुद्रं गां
इतरा वा ताडागं वा गृहे वा पियतात्मवान् आनीय मृत्तिकां शुद्धां मंत्रेणानेन मानवः धारणं पोषणं त्वत्तो भूतानां देविसर्वदा
तेन सत्येन मां पापं पापान्मोचय सुव्रते ॥ इति मृत्तिकामंत्रः ॥ ब्रह्मांडोदरतीर्थानि करैः स्फुट्यानि ते रवे भवन्ति भूतानि
सतां मृत्तिकामालभाभ्यतः ॥ इति सूर्यप्रार्थना मंत्रः ॥ त्वयि सर्वे रसानित्यं स्थित्वा वरुण सर्वदा तेन मां मृत्तिकां प्ला-
व्यपवित् कुरु सर्वदा एव रविमृदं तोयं प्रसाद्यात्मानमालिपेत् निष्कृष्य शेषमृदया कुंडमालिख्य वैजले ततः
स्नात्वा नरः सम्यक् संध्यामावर्त्य वाग्यतः आचम्या वश्यकं कृत्वा पुनर्देवगृहं व्रजेत् ततो राध्य महायोगं देवं नारा-
यणं प्रभुं केशवाय नमः पादौ कटिं दामोदराय च ऊरू युग्मं नृसिंहाय उरः श्रीवत्सधारिणे कंठं कौस्तुभनाथाय व-
क्षः श्रीपतये तथा त्रैलोक्यविजयाये तिवाहू सर्वात्मने शिरः रथांगधारिणे चक्रं शंकरायेति वारिजं गंभीरायेति
चगदामभयं शांतिमूर्तये एवमभ्यर्च्य देवेशं देवं नारायणं प्रभुं ततस्तस्याग्रतः कुंभांश्चतुरः स्नापयेद्बुधः जलपूर्ण-
ान्समाल्यांश्चासितचंदनचर्चितान् चतुर्भिर्जलपात्रैश्च स्थगितान् रत्नसंयुतान् चत्वारस्ते समुद्राश्च कलशाः परिकी-
र्तिताः तेषां मध्ये सप्त पीठं स्थापयेद्वस्त्रसंयुतं तस्मिन् सुवर्णैरौष्यं वाताम्रं वा दारवं तथा पात्रं तोयभृतं कृत्वा तस्य म-
ध्ये ततो न्यसेत् सौवर्णमत्स्यरूपेण कृत्वा देवं जनार्दनं वेदवेदांगसंयुक्तं श्रुतिस्मृतिविभूषितं भक्तैर्बहुविधै-

राजन्फलैः पुष्पोपशोभितैः गंधैः पुष्पैर्मंत्रवरैरर्चयित्वा यथाविधि रसातलगतावेदायथादेवत्वयाहताः मत्स्यरू-
 पेणतद्वन्मांभवादुद्धरकेशव एवमुच्चार्यतस्याग्रेजागरंतत्रकारयेत् यथाविभवसारेणप्रभातेविमलेपुनः चतु-
 र्णांब्राह्मणानांचचतुरोदापयेद्घटान् पूर्वतुगुरवेदद्याच्छंदोगेदक्षिणंतथा यजुःशाखान्वितेदद्यात्पश्चिमंघटमुत्त-
 मं उत्तरंकामतोदद्यादेषएवविधिक्रमः ऋग्वेदःप्रीयतांपूर्वः सामवेदस्तुदक्षिणः यजुषःपश्चिमोनाम्ना अ-
 थर्वाणोत्तरंतथा ताम्रपात्रैस्तुसालिलैः स्थापितान्कारयेद्घटान् ततस्तजलपात्रस्थंब्राह्मणायकुटुंबिने तंसौव-
 र्ण्यमत्स्यंदद्यादित्यर्थः दद्यादेवंमहाभाग ततःपश्चाच्चभोजयेत् ब्राह्मणान्पायसेनाभ्यान्ततः पश्चात्स्वयंनरः
 भुंजीतभृत्यसहितोवाग्यतःसंपतेंद्रियः अनेनविधिनायस्तुद्वादशाक्षपयेन्नरः तस्यपुण्यफलंचाद्यशृणुसत्यव-
 तांवर यदिवक्रसहस्राण्यांसहस्राणिभवंतिहि आयुश्चब्रह्मणस्तुल्यंभवेद्यदिमहाव्रतं तदातस्यफलंसंख्या-
 कर्तुंशक्यंनवाभवेत् यःसकृद्द्वादशीमेनामनेनविधिनानृप सब्रह्मलोकमाप्नोतितत्कालंचैवतिष्ठति द्वादशद्वाद-
 शीशब्दोव्रतेष्वेकादशीपरः तत्कालंब्रह्मायुःकालमित्यर्थः ततस्तल्लयकालेतुअलयास्तिष्ठतेचिरं अलयःब्र-
 ह्मणासह अविष्णौलयेकालेतिष्ठतीत्यर्थः पुनःसृष्टौभवेद्देवोवैराजंनामतःरमृतः करोतिब्रह्मणोलोकंसमाप्नो-
 तिनसंशयः ब्रह्महत्यादिपापानिजन्मांतरकृतानिच अकामतः कामतोवा तानिनश्यंतितत्क्षणान् इहलोकेद-
 रिद्रोवाराज्यभ्रष्टोथवापुनः उपोष्यतुविधानेनमेश्वरोराज्यभागभवेत् मेश्वरोलक्ष्मीश्वरः वंध्यानारीभवेद्यातु
 अनेनविधिनाशुभा उपोषतिभवेत्तस्याःपुत्रःपरमधार्मिकः अगम्यागमनयेनजानताजानताकृतं सइमांविधि-
 मास्थायतस्मात्पापात्प्रमुच्यते ब्रह्मक्रियायालोपेनबहुवर्षकृतेनवा उपोष्येमांसकृद्भक्त्यावेदसंस्कारमाप्नुया-
 त् किंचात्रबहुनोक्तेनतदस्तिजगत्त्रये अप्राप्यंब्रतराजेनसत्यंसत्यंसंशयः इहजन्मनिचारोग्यंधनंधान्यं
 वरस्त्रियः भवंतिविविधायस्तुउपोषतिविधानतः ॥

इति श्री भविष्योत्तरे धरणीव्रतेषु मत्स्यद्वादशीव्रतम् ॥

ब्र० र०
मार्ग०
॥ २९ ॥

नारदीये द्वादश्यां मार्गशुक्लायां साध्यव्रतमनुत्तमं भानुभौमस्तथा प्राणोनरो यामश्रवीर्यवान् निमिर्हयोनयश्चैव हंसो
नारायणस्तथा विभुश्चापि प्रभुश्चापि साध्याद्वादशकीर्तिताः पूजयेद्गन्धपुष्पाद्यैरेतांस्तंदुलकल्पितान् ततो द्विजाग्र्या-
न्संभोज्यद्वादशात्रसदाक्षिणान् दद्याद्देनूश्च विसृजेत्प्रीयान्नारायणस्त्विति एतस्यामेव निर्दिष्टद्वादशादित्यसंज्ञितं
व्रतं तत्रार्चयेद्दीमानादित्यान्द्वादशापि च धातामित्रो र्यमा पूषा शक्रोऽशो वरुणो भगः त्वष्टा विवस्वान्सविता विष्णु
द्वादशैरिताः प्रतिमासंतु शुक्लायां द्वादश्यामर्चयेत्ततः वर्षेन ये द्वतांते तु प्रतिमाद्वादशापि च हैमीः संपूज्य विधि
वद्भोजयित्वा द्विजोत्तमान् मधुरान्नैस्तु संपूज्य प्रत्येकं प्रार्चयेद्भृती एवं व्रतं नरः कृत्वा द्वादशादित्यसंज्ञकं सूर्यलो-
कं समासाद्य भुक्त्वा भोगांश्चिरं नरः जायते भुवि धर्मात्मा मानुषो रोगवर्जितः ततो व्रतस्य चीर्णस्य पुनरेतद्ब्रतं लभेत्
तत्पुण्येन रवेर्भित्वा मंडलं च द्विजोत्तम मूर्त्तिनिधाय सौवर्णीं जनार्दनसमाह्वयां अभ्यर्च्य गन्धपुष्पाद्यैस्तदग्रे भोज
येद्द्विजान् द्वादशप्रतिमासंतु नक्ताशीस्याजितेन्द्रियः ततः समांतेतां मूर्त्तिसमभ्यर्च्य विधानतः गुरवे देनुस
हितां दत्त्वा संप्रार्थयेत्ततः सप्तजन्मसु यत्किञ्चिन्मया खंडं व्रतं कृतं भगवंस्त्वत्प्रसादेन तदखंडमिहास्तु मे ततः
संभोज्य विप्राग्र्यान्सखंडाज्यैस्तु पायसैः सौवर्णेन विमानेन याति विष्णोः परंपदम्

इति नारदीये मार्गशुक्लद्वादश्यां साध्यव्रतं द्वादशादित्यव्रतमखंडद्वादशीव्रतं च

अथास्यामेव तारकद्वादशीव्रतं भविष्योत्तरे युधिष्ठिर उवाच अहमागस्करः पापः पृथिवीक्षयकारकः परिपृच्छामि

गोविंदत्वांनमस्कृत्यपादयोः गुह्याद्गुह्यतरं ब्राह्मिन्तं किंचिदनुत्तमं तरामियेन पापौघं भीष्मद्रोणवधारणं श्री-
 कृष्ण उवाच आसीत्पुरा नृपो नाम्ना विदर्भायां कुशध्वजः सौतः पुरसुतो पेतश्चक्रे राज्यमतां द्रितः जघान तापसं सो-
 थप्रमादात् मृगयांगतः मृगहत्यां महारण्ये ब्राह्मणं देवमोहितः तेन कर्मविपाकेन देहांते रौरवं गतः तत्रासौ यात-
 नाघोरा अनुभूयाति पीडितः तस्मादिहागतो मर्त्ये रौद्रो विषधरो भवतु अदशत्सोपिराजेंद्र ब्राह्मणं चरणेरुषा ल-
 गुडाहतः सपंचत्वं जगाम द्विजसूनुतः विपन्नश्च ततः सिंहो द्वितीये भूत्सुदारुणः विदारितमुखो हिंस्त्रो नानासत्वभय-
 करः जघानासौ पुनः श्रेष्ठराजन्यं मृगयांगतं ततो सौ बहुभिः शस्त्रैराजलोकैर्निपातितः पुनर्व्याघ्रो वभूवा सौ त-
 तीयेऽपि भवांतरे तीक्ष्णपादनखाघातैर्व्यापादितमृगान्वयः तेनापि वैश्यानिधनं नीतः कश्चिद्वनांतरे सनीतः
 कृमिराशित्वं लोकैः स्वातनिपातनात् संजातस्ताम्रदृग्रक्षो नखराहतजंतुभुक् जघान वालं चंडालादसौ मृत्युमवाप्त-
 वान् पंचमेवमकरो जातः समुद्रेति भयंकरः स्त्रियं जघान तरुणीं भर्तृकामां मथागतां प्रभासे शंकरस्याग्रे शशांक-
 हणे निशि तत्रापि वाडिशं दत्त्वा जालमैः प्राणैर्वियोजितः पुनः षष्ठे भवे जातः पिशाचः पिशिताशनः क्रूरश्छिद्रमतिः
 क्षुद्रो नृणां प्राणवियोजकः सौवतीर्णो नरस्यांगं शंकयामास कस्यचित् मंत्रेण रूपसिद्धेन चांतिकेन व्यसुकृतः स
 तमेतु भवे जातो दुर्निरीक्ष्यवपुर्भृशं तीक्ष्णदंष्ट्रः करालाक्षो मांसशोणितभोजनः दिग्वासामरभूमीषु पापिष्ठो ब्रह्मरा-
 क्षसः सराष्ट्रं गौर्जरं शून्यं सर्वचक्रे वधादिषु आक्रम्य भीमसेनेन राज्ञा राक्षसशत्रुणा समारोप्य धनुः संसृजे ब्राह्मा-
 स्त्रेण निपातितः भूयो भवद्वाघ्रसमः श्वजन्मन्यष्टमे तु सः वने चरो हि क्षुण्णांगो व्रणातूर्तो निधनंगतः नवमे जंबुके-
 जातः स च वीभत्समांसभुक् लौल्यात्सनिधनं प्राप्तः इमशाने चित्तिवह्निना दशमेऽप्यभवद्गृध्रस्तीक्ष्णतुंडोऽ-
 जो महान् पूतिमांसवसाहारो दुष्टदृष्टिः सदारुणः सितरक्तासितवपुः कर्बुरो लोकनिर्दितः सहतस्तीक्ष्णभल्ले

ब्र० र०
मार्ग०
॥ ३० ॥

नमातंगेन धनुष्मता एकादशेतुचांडालोयवमध्योतिभीषणः ऊर्ध्वकेशोतिरक्ताक्षो जातः कृष्णतनुर्दृढः पापोधर्म
ध्वजोभक्ष्योदेवतामाल्यभुक्तः सदंडपाशकेनोच्चैर्वृक्षाग्रेष्ववलंबितः द्वादशेतुपुनर्जातः पुष्कसः क्लेशभोजनः
पुष्कसोवाग्विलगतो व्याधिनाविनिपातितः तेन चासीत्कृतं पूर्वतारकद्वादशीव्रतं तस्य प्रभावाज्जातो सौदुष्ट
यो नौ पुनः पुनः अवाप शीघ्रं पंचत्वं संसारभवसागरे पुनरेवाभवद्वाजाविदर्भायां सधार्मिकः भूयश्चोपोषिताने
न तारकद्वादशी शुभा पश्यतावत माहात्म्यं जातौ जातौ पुनः पुनः तस्याव्रतप्रभावेन भुत्काराज्यमकंटकं प्रा
पविष्णुपुरे स्थानं यावदाभूतसंलुप्तं ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथमेतद्व्रतं कृष्ण कर्त्तव्यं पुरुषोत्तमैः स्त्रीभिर्वा भर्तृ
वाक्येन स्नानदानजपादिकम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मार्गशीर्षसिते पक्षे गृहीत्वा द्वादशीव्रतं अकृत्रिमे जले स्ना
नमपराहेसमाचरेत् प्रणम्य भास्करायादौ कृत्वा देवार्चनं यथा होमं च तावत्स्थातव्यं यावदस्तमितो रविः ततो
मुक्ताफलैः पुष्पैर्गन्धधूपविलेपनैः सजलं शीतलं कृत्वा सहिरण्यं शुभैः फलैः रम्येताम्रमये पात्रे जानुभ्यां धरणीं ग
तः पूर्वमुखः प्रदोषाग्नेमूर्ध्नि द्वादशैर्घृतैः भूमौ मंडलं कृत्वा गोमयेन सतारकं चंदनेन समालिख्य ध्रुवं हि गग
नोन्मुखः सहस्रशीर्षामंत्रेण भूमौ भक्त्या शनैः शनैः तारकाणां कुरुश्रेष्ठ दद्यादध्यमं तद्रितः पर्युक्ष्य धूपमुत्क्षिप्य दद्या
द्विप्राय दक्षिणां क्रमेण सर्वानिर्वर्त्य भोज्यं भोज्यं निशागमे मार्गशीर्षे खंडखाद्यैः पापे सौहालिकैः शुभैः माघे तिला
न्नकसरैः फाल्गुने तिलपूपकैः वसंते मोदकैर्दिव्यैर्वैशाखे खंडवेष्टकैः ज्येष्ठे सक्तुभृतैः पात्रैराषाढे गुडपूपकैः श्रावणे
मधुशीर्षे च नभस्ये पायसेन च घृतपूर्णैराश्वयुजे कासारैः कार्तिके पुमान् एभिर्द्वादशभिर्भक्ष्यैर्भोजयित्वा द्विजातये
भुंजीत भक्त्याराजेंद्र पश्चाद्देवं क्षमापयेत् समाप्ते तु व्रते कुर्याद्वाजतंतारकागणं पैष्टं वा पूर्वाविधिना पूजयित्वा क्षमापये
त् कुंभाद्वादशदातव्याः सोदकामोदकान्विताः ब्राह्मण्याः परिधानं च पद्मरागं सकुंकुमं ब्राह्मणस्य तु गांदद्याच्छय्यां-

पुष्पोपशोभितां चोलकंचोपवीतंचपुष्पदत्त्वाक्षमापयेत् एवंचविधिनाराजन्यः करोतिव्रतंनरः नारीवाभरतश्रेष्ठ-
भक्तिभावपुरःसरं नक्षत्रलोकं व्रजतिविमानेनार्कवर्चसा अप्सरोगणगंधर्वयक्षविद्याधरादिभिः सदाभर्त्रा-
स्वर्गलोके पूज्यमानादिवौकसः वसेत्कल्पायुतंयावत्पुनर्विष्णुपुरं व्रजेत् एतद्व्रतंपुराचीर्णं शच्याराइयाश्रियो-
मया सरस्वत्यापुनः स्वर्गे उर्वश्या देवदत्तया अन्याभिरपिनारीभिः पुरुषैश्च पृथग्विधैः चीर्णमेतद्व्रतं पार्थ-
सर्वपापभयापहं ॥ जन्मांतरेष्वपि कृतानि दहत्य घानि यासंदधात्य हरहरससुतोपयोगात् सा द्वादशी जगति-
तारकनामधेया तन्नास्ति यन्न विदधाति कृतामनुष्यैः

॥ इति भविष्योत्तरे तारकद्वादशीव्रतं अस्यामेव मल्लद्वादशीव्रतम् ॥

युधिष्ठिर उवाच शंखचक्रगदापाणेश्रीवत्सगरुडध्वज ब्रूहि मे मल्लद्वादश्याविधानं देवकीसुत ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥
यदा भांडीरन्यग्रोधेरमामियमुनातटे गोपालमध्ये गोवत्सैरष्टवर्षोऽस्मि लीलया कंसासुरवधार्थाय मथुरोपवने तथा
अवालोवालरूपेण गोपमल्लैर्वलोकटैः त एव मल्लगोपाश्च वलेन सह कानने आस्फोटयन्ति नृत्यन्ति त्रिदिवे त्रिदशा इव
सुभद्रे मंडले भद्ररंगवर्द्धन गोभटाः यक्षेन्द्रमल्ल इत्यादि तेषां नामानि गोकुले गोपीनामपि नामानि प्रधानानि निबोध मे
गोपालीपालिकाधन्याविशाखीचधनाष्टिका राधानुराधासोमाभातारकादशमी तथा इत्येवमादिभिरहमुपविश्य व-
रासने पूजितोऽस्मि शुभैर्गंधैर्दधिदुग्धाक्षतैस्तथा शतानि त्रीणि षष्ठीनि मल्लानां पूजयन्ति मां मालित्यश्च सुरामांसैरंग-
जागरनर्तकैः मल्लयुद्धैर्बहुविधैर्वाद्यैर्मल्लभटैः शुभैः भक्ष्यैर्भोज्यैस्तथा पानैर्दधिदुग्धघृताशनैः गोदानैर्वृक्षदानैश्च स्य-

ब्र०२०
मार्ग०
॥३१॥

द्वयाविप्रपूजनैः गोष्ठीप्रवर्धैर्वधूनांस्नेहसंभाषणैर्मिथः एवंद्वादशद्वादशयोगृहीतव्यायथेच्छया संचरन्तिक्र-
मेणैवमल्लानांताःपृथक्पृथक् पूजयन्तिक्रमेणैवमासेमासेतनुंमम मार्गशीर्षात्कार्तिकांतंभक्त्याद्वादशनामभिः
मिष्टान्नंपारणेदद्यान्मल्लिकानिद्विजातये ॥ केशव १ नारायण २ माधव ३ गोविंद ४ विष्णु ५ मधुसूदन ६
त्रिविक्रम ७ वामन ८ श्रीधर ९ हृषीकेश १० पद्मनाभ ११ दामोदरनमोनमः १२ इति गंधैःपुष्पैस्तथाधू-
पैर्दीपैर्जागरणैर्निशि गीतवाद्यैर्नटैर्नृत्यैर्मल्लक्ष्वेडांगयुद्धकैः घृतदानैःक्षीरदानैःकृष्णोनःप्रीयतामिति एवमेवविधिः
प्रोक्तःशैशवेयोमयाकृतः द्वादशीयंमयाद्यापिमनसःप्रीतिवर्द्धिनी मल्लैःप्रवर्तिता यस्मादतोयंमल्लद्वादशी तेषाम
परमल्लानांमद्भक्तानांयुधिष्ठिर गोष्ठचभूवस्त्रशय्यागोमहिष्याद्यजाविकं अरण्यस्थैर्यथाभोज्यंनर्त्तकैस्तुपरस्परं-
क्रमेणभ्राम्यतेयस्मात्तेनैषाक्रमद्वादशी मत्प्रसादाद्धनंपुत्रान्वलंकीर्त्तियशोधनं एवमन्येपिपुरुषाश्चलामल्लद्वा-
दशीं करिष्यन्तिव्रतंभक्त्यातेषांदास्यामिहृदयं आरोग्यंवल्लभैश्चर्यंविष्णुलोकंचशाश्वतं ॥ भांडीरपादपतलेमि-
लितैर्महद्भिर्मल्लैरनावलित्तवाहुवलाद्विशिष्टैःसंपूजितः सपदियत्रविधूतपापासाद्वादशीभुविमतावतमल्लसंज्ञा

इतिभविष्योत्तरेमार्गशुक्लायामल्लद्वादशीव्रतं अथास्यामेवारण्यद्वादशीव्रतम्

भविष्योत्तरे युधिष्ठिरउवाच भगवन्ब्रूहिमेसम्यगरण्यद्वादशीव्रतं सोपवासंसमुत्सर्गसरहस्यंसमंत्रकं श्री
कृष्णउवाच कौंतेययत्पुराचीर्णसीतयावनसंस्थया व्रतंराघववाक्येनअगस्त्येनप्रदर्शितंलोपामुद्रालयेसा
ध्वयोमुनिपत्न्योवर्द्धप्रजाः भोजितास्तर्पिताः सर्वाआहारैः सर्वकामिकैःपद्मिनीपत्रविस्तीर्णैःसोपदंशैर्यथानवैः

भक्ष्यैर्भोज्यैस्तथालेह्यैश्चोष्यैश्चापियदृच्छया तामिहैकमनाः पार्थशृणुष्वारण्यद्वादशीं मार्गशीर्षे सिते पक्षे एका-
 दश्यां दिनोदये स्नात्वा नरः सोपवासः कृत्वा पूजां जनार्दने गंधपुष्पान्नधूपैश्च दीपजागरणैर्निशि नीत्वा प्रभा-
 ते गत्वा च वेदवेदांगपारंगं भोजयित्वा फलप्रायस्स्वयं भुंजीत वाग्यतः पंचगव्यं प्राशयित्वा पूर्णमेवाथ तद्दिने वर्ष-
 मेकं सुसंपूर्णं पारयित्वा युष्टिर श्रावणे कार्तिके माघे चैत्रे वा समुपोषयेत् अन्नं पश्चाच्च सुस्निग्धं खंडखाद्यकसंयुतं
 कटुतिक्तमधुरसैर्लवणैः सुरसीकृतं अशोकवर्तिलावण्यं धृतपूर्णकरं वकैः सोपदंशैः पत्रशार्कैः स्तिलशङ्कुलका-
 दिभिः सूपापूपैः खंडवटैश्च रितैः सह केसरैः धूलीमुखैरल्लपल्लैः स्वादुकोकरसैः शुभैः शीतलैस्तर्पयेद्विप्रान्सर्व-
 पुण्यैः समालकैः दधिक्षीराज्यफलकैश्चांतर्जीवकसंस्कृतैः कर्पूरनखविद्वैश्च मधुरैः पानकोत्तमैः बहुवृक्षं वनं
 गत्वा सुस्वादुसलिलं शिवं सुखासनेषूपविष्टान् प्रागुदग्रमुखान् मुनीन् भोजयेद्दशवाद्वा द्वौ च मुनी नारण्यवासिनः एक-
 दंती त्रिदंती च गृहस्थानापि सुव्रतान् ब्राह्मण्योऽविधवाः सप्त एकपत्न्यः पतिव्रताः चार्वंग्यश्चार्चिताः स्नाताः सर्वा-
 वयवसुंदराः सवस्त्राः कुंकुमाक्रांताः स्रग्गंधकुसुमार्चिताः सग्रेवेया भोजनीयास्तास्ताश्चोद्दिश्य देवताः वासुदेव-
 जनार्दनदामोदरमधुसूदन पद्मनाभविष्णोर्गोवर्धन त्रिविक्रम श्रीधर हृषीकेश पुंडराकाक्षश्चादिवराह एभि-
 र्द्वादशभिर्मंत्रैर्नमस्कारांतयोजितैः गंधचंदनस्रग्गवस्त्रधूपदत्त्वा पृथक् पृथक् भोजयित्वा शुभान्नानि स्वाचांतांस्ता-
 न्सदक्षिणान् प्रणम्य प्रेषयेद्भक्त्या विष्णुर्मे प्रीयतामिति ततो भुंजीत साहितो भृत्यैः पोष्यजेनेन तु अमात्यानुगतै-
 र्लोकैः सुहृत्संवाधिभिस्तथा एवं कौंतेय कुरुते योरण्यद्वादशीं नरः स देहांते विमानस्थो दिव्यकन्याशतावृतः याति
 ज्ञाति समायुक्तः श्वेतद्वीपे हरेः पदं यत्र लोकाः पीतवस्त्राः श्यामदेहाश्चतुर्भुजाः शंखचक्रगदापद्मव्यग्रहस्ताः सकौ-
 स्तुभाः गरुडासनाः साभरणामुकुटोज्ज्वलकुंतला- नीलोत्पलदलोद्दामपद्ममालांकितोरसः लक्ष्मीधवा

ब्र० र०
मार्ग०
॥३२॥

मेघवर्णाः केयूरांगदभूषणाः तिष्ठन्ति विष्णुसामान्यायावदाभूतसंप्लवं तस्माद्विष्णुपुरादेत्यष्टविद्यां नृपपूजिताः
मर्त्यलोके कीर्तिकराः संभवन्ति नरोत्तमाः ततो यांति परं स्थानं मोक्षमार्गं परं शिवं यत्र गत्वानशोचन्ति संसारे भवन्ति
भरे ॥ ये द्वादशीमुपवासंति सितामरण्यनाम्नां विने द्विजवरानपि भोजयन्ति साध्यः स्त्रियः सुचरिताभरणाश्च तेषां
विष्णुः प्रसादमुपलभ्य ददाति मोक्षम्

॥ इति भविष्योत्तरोक्तमरण्यद्वादशीव्रतम् ॥

मार्गशुक्लत्रयोदश्यामनंगत्रयोदशीव्रतम् नारदयि मार्गशुक्लत्रयोदश्यामनंगं विधिनार्चयेत् त्रिकालमेकका-
लं वा शिवासंगमसंभवं गन्धाद्यैः सोपचारैस्तु पूजयित्वा विधानतः घटे समर्चयेद्देवान् भोजयेद्द्विजदंपती ततस्तु-
दक्षिणां दत्त्वा स्वयमेकाशनं चरेत् एवं कृते च विधिवद्भते सौभाग्यभागजनः जायते भुवि विप्रैर्द्रमहादेवप्रसादतः ॥
भविष्योत्तरेऽप्येवं ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु पार्थ व्रतं श्रेष्ठं नाम्नानंगत्रयोदशीं या शिवायै पुरा प्रोक्ता प्रसन्नेन-
दुर्मौलिना ॥ गौर्युवाच ॥ पुत्रसौभाग्यकरणी ख्यातानंगत्रयोदशी तस्या व्रतं महादेवममापि कथय प्रभो कस्मि-
न्मासे प्रकर्तव्यं स पूर्णं च कथं भवेत् पूज्यानि कानि नामानि विधिना केन वै मृड दुर्भगानां च नारीणां सौभाग्यकरणं-
शुभं वंध्यानां पुत्रजननं धनधान्यविवर्द्धनं एतद्व्रतं महादेवप्रसादाद्वक्तुमर्हसि ॥ ईश्वर उवाच ॥ कथयामि न सं-
देहो महापुण्यं महाफलं चीर्णेन येन देवेशि सर्वसंपद्यते सुखं नारीणां च नृणां चैव विधातव्यं प्रयत्नतः हेमं ते हि-
ऋतौ प्राप्ते मासि मार्गशिरेशु मे शुक्लपक्षे त्रयोदश्यामुपवासं समाचरेत् मल्लिकादंतकाष्ठं च पूजाचरणेण तु नारं-
गेणार्घ्यदानं तु नैवेद्यं फेणिका तथा गंधैः पुष्पैस्तथा धूपैर्चयेच्च यथाविधि अक्षतैश्च फलैश्चैव एकाग्रहृदयः स्थितः

सम्यग्जितेंद्रियोभूत्वाअनंगंहदिकल्पयेत् पश्चात्प्रदाक्षिणकृत्यअर्घ्यंचैवनिदेदयेत् नमस्कुर्यादनंगच-
 मंत्रेणानेनभामिनि नमोस्वनंगदेवायशर्वसंगनिवासिने हृदयस्थायनित्यायसूक्ष्मायपरमेष्ठिने स्वर्गेचै-
 वतुपातालेमर्त्यलोकेतथैवच सर्वव्यापित्वनंगत्वंगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते ॥ इत्यर्घ्यमंत्रः ॥ पूजयेत्स्वस्थ-
 चित्तेनमधुचप्राशयेन्निशि रंभातुल्याभवेन्नारी सौभाग्यमतुलंभवेत् नश्यतिसर्वपापानिसप्तजन्म-
 कृतानिच लावण्यमतुलंचैवरूपैश्चर्घ्यसमान्वितं अश्वमेधस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः पौषस्यैवतु-
 मासस्यौदंवरंदंतधावनं जातीपुष्पैःपूजनंचद्रादिमेनार्घ्यदानकम् अशोकवार्त्तिकास्त्रिगधानैवेद्यंचप्रकल्पयेत्
 ओंनमोनाट्येश्वरायईश्वरायनमोनमः ॥ नमस्तेभुवनेशायगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते इत्यर्घ्यं ॥ व्रतस्थः स्वस्थ-
 चित्तेनचंदनंप्राशयेन्निशि सर्वपापविशुद्धात्मासौभाग्यमतुलंलभेत् माघस्यैवतुमासस्यविष्णुकांतारदार्दनं र-
 दार्दनंदंतकाष्ठं कुंदपुष्पैःसनभ्यर्चैद्वर्घ्यंवैवीजपूरकैः नैवेद्यंशर्करादेयादेवोयोगेश्वरस्तथा ओंनमोयोगेश्वराय
 योगजंतुनिवासिनेगृहाणार्घ्यमयादत्तयोगेश्वरनमोस्तुते इत्यर्घ्यं मौक्तिकंप्राशयेद्वातौवाजपेयफलंलभेत् फा-
 ल्गुनस्यतुमासस्यवदरीदंतधावनं कंकोलेनचदंवेशंवीरेशंनामपूजयेत् सर्वाभिलाषसिद्ध्यर्थंवीरेशंनामपूजयेत्
 ओंवीरशूरवीरभद्रउमाकांतसुरेश्वर हिममध्यनिवासीतंगृहाणार्घ्यंनमोस्तुते इत्यर्घ्यं सीतातुल्यभवेन्नारीकं
 कोलंप्राशयेन्निशि चैत्रस्यैवतुमासस्यनवमल्लीरदार्दनं दमनेनार्चयेद्देवंपाद्यार्घ्यंचप्रकल्पयेत् नैवेद्यंखर्जुका-
 न्दद्याद्विश्वरूपंतुपूजयेत् नमस्तेविश्वरूपायस्वरूपायमहात्मने गृहाणार्घ्यमयादत्तविश्वरूपनमोस्तुते इत्यर्घ्यं
 उमातुल्याभवेन्नारीकर्पूरंप्राशयेन्निशि वैशाखस्यतुमासस्यापामार्गंदंतधावनं पूजाचमल्लिकापुष्पैराम्रस्यार्घ्यं
 तुदापयेत् नैवेद्यंवटकान्दद्यान्महारूपंतुपूजयेत् नमस्तेमहारूपायसर्वविज्ञानरूपिणे गृहाणार्घ्यमयादत्तमहा

ब्र० र०
मार्ग०
॥३३॥

रूपनमोस्तुते ततः शुद्धमना भूत्वा नक्तं जाति फलाशनं अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं भवेत् ज्येष्ठस्यैव तु
मासस्य सहदेवी रदारदनं पूजाबकुलपुष्पैस्तु श्रीफलेनार्घ्यकल्पना नैवेद्यमंडकान्दद्याल्लवंगं प्राशयेन्निशि प्र
द्युम्नं पूजयेद्देवं सर्वपापप्रणाशनं नमस्ते पशुपतये प्रद्युम्नभुवनेश्वर गृहाणार्घ्यमया दत्तं प्रद्युम्नपरमेश्वर इत्य
र्घ्यं सुवर्णशतदानस्य फलमष्टगुणं भवेत् आषाढस्य तु मासस्य नारंगीदंतधावनं कदंबैः पूजयेद्देवं नारिकेला
र्घ्यकल्पना नैवेद्यं दधितक्रंचोमापतिं परिपूजयेत् प्राशयेत्तिलवीजानि निशि स्वस्थेन चेतसा उमापते महाबाहो-
कामस्ते कामदाहक गृहाणार्घ्यं चंद्रमौले उमाकांतनमोस्तुते वाजपेयस्य यज्ञस्य फलमाप्नोति मानवः श्रावणस्य तु
मासस्य जातीभिर्दंतधावनं पूजयेत्पद्मपुष्पैश्च जंबूभिरर्घ्यकल्पना नैवेद्ये क्षुरसंदद्याच्छूलपाणिं तु पूजयेत् प्राश
येद्दधतोयं तुरात्रौ चैव समाहितः ॐ नमः शक्तिधराय च भक्तिभावेन शूलिने गृहाणार्घ्यमया दत्तं शूलपाणेन मोस्तुते
सौत्रामण्यास्य यज्ञस्य फलमष्टगुणं लभेत् भाद्रपदस्य मासस्य अंकोलदंतधावनं अर्चयेच्चंपकैः पुष्पैर्नैवेद्यं घृतपु
रिका अर्घ्यं पूगीफलं दद्यात् सद्योजातं तु पूजयेत् ततः स्वस्थमना भूत्वा अगुरुं प्राशयेन्निशि त्रिदशेश्वरदेवाय
सद्योजाताय ते नमः गृहाणार्घ्यमया दत्तं सद्योजातनमो नमः दशानामश्वमेधानां फलं प्राप्नोति मानवः आश्विन
स्य तु मासस्य कंकनीदंतधावनं अर्चयेत्करवीरैस्तु अर्घ्यं कर्कटिकाफलं पूज्यश्च त्रिदशाधीशो नैवेद्यं शुभमंडिका प्रा
शयेत्कनकंतोयं निशि देवं प्रपूज्य च ॐ त्रिदशाधिपदेवेश उमाकांत महेश्वर त्रिधारूपमयस्त्वं हि अर्घ्यो मे प्रतिगृह्यता
चानुर्मासस्य यज्ञस्य फलं दशगुणं भवेत् कार्तिकस्य तु मासस्य कादंबंदंतधावनं रक्तोत्पलेः पूजनं च कूष्माण्डार्घ्यं प्र
दापयेत् नैवेद्यं पूरिका दद्यात्पूजयेज्जगदीश्वरं प्राशयेन्नंदनफलं निशि चैवं समाहितः नमस्ते जगदीशाय व्यापि
ने शूलपाणये गृहाणार्घ्यं महेशानजगदीशिनमोस्तुते अर्घ्यं पूजांति जागरं कुर्याद्गीतिवाद्यमहोत्सवैः अर्द्धनारी

श्वरंकुर्प्यात्सौवर्णीरौप्यमेव च वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य शय्यायां विनिवेशयेत् एवं कृत्वा तु देवेशं तत्र शोभां तु कारयेत्
 श्वेतपुष्पैस्तु संपूज्य श्वेतचंदनचर्चितं धूपं सुगंधिसंक्षिप्य सवत्सांगां प्रदापयेत् श्वेतवस्त्रपरीधानां घंटाभरणभूषितां सु
 सूक्ष्मवस्त्रयुगलमाचार्याय निवेदयेत् तथैव दक्षिणां दद्यादासनं पादुके तथा छत्रं च मुद्रिकां चैव कर्णयोश्चैव भूषणं खट्वादि
 व्याघ्रप्रदेया च तूल्या छादनसंयुता गृहोपस्करसंयुक्ता भक्तिसंयुक्ता चेतसा तत्रोपवेश्य चाचार्यमुपवासव्रतीततः पादौ
 मूर्द्ध्नि समारोप्य प्रणिपत्य वचो वदेत् भगवन् त्वत्प्रसादेन व्रतं संपूर्यतां मम एवमस्त्विति संव्रूयात्तव तुष्टोस्तु शंकरः
 ईश्वर उवाच एवं कृत्वा प्रयत्नेन दंपती चैव पूजयेत् तयोश्च भोजनं दद्याद्वपत्योः परितोषकं अनेन विधिना तुष्याम्य
 हं युक्तस्त्वयानघे तेभ्यो दत्तं च यत्किंचिदक्षयं नात्र संशयः आचार्यमग्रतः कृत्वा तस्यादेशं तु कारयेत् न ह्याचार्य
 समं तीर्थं न ह्याचार्यसमं तपः तस्याहं कायमास्थाय धर्मसिद्धिं नयेद्भुवं तेनैवाचार्यमानेन सर्वं भवति चाक्षयं एतद्
 तोत्तमं श्रेष्ठं गुह्याद्गुह्यतरं परं राज्यमर्थान्सुतान्सिद्धिं वै धव्यं च यच्छति रूपं धनं धान्यमायुरारोग्यं च प्रदापयेत् इष्ट
 लाभं च सौभाग्यं वर्द्धयेच्च वरानने त्रयोदशी व्रतान्नास्ति सौभाग्यकरणं परम् ॥

इति भविष्योत्तरे अनंग त्रयोदशी व्रतम्

अथापरमं नंग त्रयोदशी व्रतं भविष्योत्तर एव युधिष्ठिर उवाच भगवन् भूतभवे शसंसारार्णव तारक यत्वं कथय किं
 चिन्मे रूपसौभाग्यदायकं अनंगः प्रीयते येन प्रीतो यच्छतिकेशव आत्मवद्रूपसौभाग्यं तन्मे विस्तरतो वद श्रीकृ
 ण उवाच अनंगः श्रूयते देवः शूलपाणिः पिनाकधृत् तस्मिन् संपूजिते पार्थ किन्नाम्नोति नरो भुवि तेन ते कथा विष्या
 मि शूलपाणि व्रतं त्विदं यन्न कस्यचिदाख्यातं व्रतानामुत्तमं व्रतं चीर्त्वा भक्त्या नरो मर्त्यो यद्यदिच्छति पांडव तत्तदा

ब्र०र०
मार्ग०
॥ ३४॥

प्रात्यसिद्धिगंधमनगाख्यत्रयोदशीं किं व्रतं बहुभिपार्थ उक्तमात्रफलप्रदैः त्रयोदशी त्वियं पुण्या सर्वव्रतफलप्रदा
तस्मात्कार्यार्थप्रयत्नेन बहुपुण्यमभीप्सता त्रयोदशी ह्यनंगाख्या सर्वाघोघविनाशिनी सर्वदुष्टोपशमनी सर्वमंग
लवर्द्धिनी अतुल्यसुखसौभाग्यरूपलावण्यदायिनी पुरादग्धेन कामेन त्रिनेत्रनयनाग्निना भस्मीभूतेन लोके-
स्मिन् संकल्पस्थेन पांडव अनंगेन कृताह्येषा तेनानंग त्रयोदशी प्रसिद्धिं समनुप्राप्तानित्यं सर्वफलप्रदा मा-
र्गशीर्षे सिते पक्षे त्रयोदश्यां समाहितः स्नात्वा नद्यांतडागे वा गृहे वा कूपतो यतः कृत्वा भ्यर्च्य महोदं विधानाच्छि-
वतोषणं लिंगं स्वयंच संभूतमभावे यत्प्रतिष्ठितं तदनंगमिति प्रोक्तं पूजयेद्भक्तितो व्रती पयोदधिघृतक्षौद्रैर्मंत्र-
पूतैर्जलान्वितैः शर्कराद्यमृतैः पश्चात्स्नापयेद्गंधवारिणा धूपदीपादिनैवेद्यैः पुष्पैस्तत्कालसंभवैः फलैर्नाना-
विधैर्भक्ष्यैर्गीतवादित्रनिःस्वनैः पूजयेदिति शेषः शंभुना मान्यथोच्चार्य होमः कार्यस्ति लाक्षतैः अक्षता यवाः अश्व
त्थजातीनारंगपायसैर्मधुनापि च अश्वत्थादीनि क्रमादंतकाष्ठफलनैवेद्यप्राशनानि च एवमुत्तरमासेष्वपि अनंगं पू-
जयेदादौ मधुमत्या समन्वितं आदौ आदिमासे मार्गशीर्षमासे अनंगनाम्ना संपूज्य मधुप्राश्य स्वपेन्निशि मधुप्रा-
शनयोगेन जायते मधुरध्वनिः अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति भाक्तिमान् पौषे चौदुंबरकरवीरदाडिममोदकैः चं-
दनेन च योगीशं हैमवत्या युतं यजेत् स्नाप्य क्षीरादिभिः पार्थ पूजयित्वा विधानतः योगेश्वरेति संस्मृत्य चंदनं प्रा-
शयेन्निशि सौम्यः शीतः सुगंधश्च चंदनप्राशनाद्भवेत् राजसूयस्य यज्ञस्य मद्भक्तः फलमाप्नुयात् माघे न्यग्रो-
धसत्कुंदमातुलुंगसुहालिकैः मुक्तांभोभिश्च नाठ्येशं सुंदर्या सहितं यजेत् नाठ्येश्वरेति संस्मृत्य प्राशयेन्मौक्ति-
कोदकं प्राशनस्य प्रभावेन निर्मलाधीः प्रजायते रूपाढ्यं च वपुः स्त्रीणां मनो नयननंदनं मुक्तावर्णोपमेने त्रेपद्मपत्रा-
यतेशुभे बहुस्वर्णप्रदानस्य प्राप्नोत्यविकलं फलं फाल्गुने वदरीकांचनारजवीरगोरसैः कंकोलेन च देवेशं सशांतं

निशिपूजयेत् वीरनामजपेद्रात्रौकंकोलंप्राशयेन्निशितेनास्यसुरभिर्गंधोजायतेकायवक्रयोः तथागुणगणावासो-
 द्रुतकांचनसन्निभः गोमेधस्यफलंप्राप्यशक्रलोकेमहीयते चैत्रकरंजमदनद्राक्षावटकशीतलैः शीतलः कर्पूरः देवंस्व
 रूपनामानंयजेत्सुभगयासह पूर्वोक्तविधिनापार्थकर्पूरंप्राशयेन्निशि कर्पूरवत्प्रियोलोकेगंधगौरवसंयुतः चंद्रव
 त्सर्वलोकानांलोचनाह्लादकारकः जायतेसनरः पार्थयः करोतीहभक्तिः नरमेधफलावाप्तिर्जायतेनात्रसंशयः वैशा
 खेसहकारार्कपुष्पास्रफलसक्तुभिः जातीफलैर्महारूपामिंद्राण्यासाहितंयजेत् प्राशयेद्रात्रिसमयेजातीफलमनुत्तमम्
 अस्यप्राशनयोगाच्चजातिंप्राप्नोत्यनुत्तमां सफलास्तस्यसर्वाशाभवंतिभुविभारत गोसहस्रफलंप्राप्यरुद्रलोके
 महीयते ज्येष्ठेजंबूविल्वपत्रैः श्रीफलैः पूषकैस्तथा लवंगेनाथसंपूज्यप्रद्युम्नललितान्वितं लवंगंप्राशयेद्रात्रौला
 वण्यतेनचाप्नुयात् वाजपेयफलंलब्ध्वा मोदतेदिविभारत आषाढेपामार्गनीपनालीयककदंबकैः नपिकदंबौवृक्षाविशे
 षौ तिलैरुमापतिरात्रौपूजयेच्चतिलोत्तमं उमापतियजेत्प्राज्ञः प्राशयेच्चतिलोदकं तिलोत्तमेवभवतिरूपसंपदनुत्तमा
 प्राप्नोतिपुंडरीकस्यफलंकुरुकुलोद्वह श्रावणेसुमनांभोजकदलीफलमंडितैः सुमनामालती गंधतोयैः शूलपाणिंशु
 भवासोन्वितंयजेत् गंधोदकंप्राश्यस्वपेद्रात्रौविगतमत्सरः सुगंधसर्वसौख्याढ्यश्चिरायुश्चोपजायते अग्निष्टोम
 स्ययज्ञस्यप्राप्नुयात्फलमुत्तमं भाद्रेपलाशचांपेयकर्कट्याज्यपुरैस्तथा आज्यपुरोदृतपुरः यजेतागुरुणासद्योजा-
 तंगौर्यासमन्वितं अगुरुंप्राशयित्वातुगुरुर्भवतिभूतले तुलापुरुषदानस्यहैमस्यफलमाप्नुयात् आश्विनेकुंद-
 वाणापामार्गकर्कंधुमडकैः स्वर्णीभोभिः सुवर्णचत्रिदशाधिपतियजेत् हेमोदकंचसंप्राश्यहेमवर्माप्रजायते वाज-
 पेयस्ययज्ञस्यसकलफलमश्नुते ऊर्जेकदंबकद्रोणकूष्मांडलवणेनतु फलैश्चविद्याधिपतियजेन्मदनयायुतं फलैर
 मृतफलार्यैर्लवणमंतेज्यं लवणंप्राशयेत्तत्रशुद्ध्यापरयान्वितः रूपलावण्यसंयुक्तः प्राशनादस्यजायते वाजपेयस्य

ब्र ०२०
मार्ग ०
॥ ३५॥

यज्ञस्य फलप्राप्नोति निश्चितं आद्यमाद्यंदंतकाष्ठकुसुमतत्परं फलं नैवेद्यं प्राशनं नाम क्रमान्मासेषु कीर्तितं अला
भेदंतकाष्ठानां स्वादिरंस्याच्छिवप्रदं पुष्पाणामप्यलाभेतु तत्पत्रैर्वाथ कोमलैः अलाभेतत्फलानां च बीजपूरं प्रशस्यते
नैवेद्यानामप्यलाभे हाविष्यान्नं प्रकल्पयेत् इह प्रतिश्लोकंदंतधावनकुसुमनैवेद्यप्राशनानां यथाक्रमविहितानां त
स्य तस्याभावे अयमनुकल्प उक्तः सर्वेषु पारणेष्वत्र भोजयित्वा द्विजोत्तमान् सदक्षिणंततोऽश्नीयाद्वंधुभिः सहितो वशी
व्रतविघ्नं यदा च स्यात्सूतके मृतकेथवा उपोष्य चैवोपविशेत्तदह्नि अपरे पुनः तदह्नि उपोष्य अपरेऽग्रिममासांतर्गतताद्विने
पूर्ववत् प्रोक्तं भवति एवं सवत्सरस्यांति शक्त्यारन्ताद्यलंकृतं उमामाहेश्वरहैममधिवास्य ततो निशि पुष्पैर्धूपैस्तथा गं-
धैर्नैवेद्यैः क्रमुकैः फलैः ततः प्रभातसमये कृतहोमवलि क्रियः वक्ष्यमाणमिदं सर्वं प्रदद्यात्तु द्विजातये लिंगाकारमनंगं च
सौवर्णिकारयेच्छिवं ताम्रपात्रोपरि स्थाप्य कलशोपरि विन्यसेत् शुक्लवस्त्रेण संछाद्य नैवेद्यपुष्पपूजितं ब्राह्मणाय
प्रदातव्यं शिवभक्त्या सुव्रत द्वादशात्रप्रकर्तव्यास्त्रकंदनाविभूषिताः सितपक्वान्नसंपन्ना ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् देव
स्यैव प्रदातव्याः कुंभाद्वादशलड्डुकाः वितानं पंचवर्णैश्च वंजत्किंकिणिनादितं घंटां च मुखरां भद्रावध्रियाच्छिवमं
दिरे तस्मिन्नेव दिने पार्थक्यात्वात्मानं समर्चयेत् आत्मानं परमात्मानं देवदेवं त्रिविधं शंपुष्पनैवेद्यदीपकैः गीत-
वादित्रनृत्यादिप्रेक्षणैर्विविधैरपि दानान्यत्र प्रदेयानि स्ववित्तस्यानुसारतः सूर्योपरागसदृशो यतः सदिवसो मतः
भोजनं च यथाशक्त्या षड्रसं मधुरोत्तरं प्रदद्याच्छिवभक्तानां वस्त्राणि च विशेषतः आर्थितो नावमन्येत न क्षिप्येन्न रुषा
वदेत् यथाशक्त्या प्रदद्याच्च बहुधामधुरं वदेत् एवंप्रदत्तं वंद्यत्वा शिवयज्ञमनुत्तमं द्विजेभ्यो भोजनं दद्याच्छर्कराज्य
परिष्कृतं पश्चात्स्वयंतु भुंजीयाद्भृत्यवर्गसमन्वितः शांतवागे कनिष्ठस्तुहदि देवं निवेश्य च पूजां निर्वर्त्य विधिवद्ब्राह्म
णान्परितोषयेत् एवं कृत्वानरः सम्यग् भक्तिभावेन भावितः मुच्यते सर्वपापोधै ब्रह्महत्यादिकैरपि

इहसौख्यमवाप्योच्चै मृतःस्वर्गमहीयते पुण्यशेषादिहागत्यसार्वभौमो नृपो भवेत् व्रतस्यास्य प्रभावेन मूर्ति-
मान्मदनो भवेत् सौभाग्यधनसौख्याढ्यः शांतचित्तोजितेन्द्रियः पुत्रपौत्रैः सुसंपूर्णो जीवेच्च शरदांशतम् शिवभ-
क्तिपरो भूत्वा शिवैकगतमानसः अंतकालेशिवं स्मृत्वा शिवसायुज्यतां व्रजेत् कामेन या किल पुरा समुपोषितासी
च्छुद्धा तिथिस्त्रिदशदेहपराप्तिहेतोः तं प्राशनैरुदितनामयुतेरुपोष्य दिव्यं प्रयाति परमं पदमिंदुमौलेः ॥

॥ इति भविष्योत्तरोक्तमपरमनंगत्रयोदशीव्रतम् ॥

अथ प्रदोषव्रतानि तत्रादौ प्रदोषमहिमास्कांदे ब्रह्मोत्तरखंडे सत्यं ब्रवीमि परलोकहितं ब्रवीमि सारं ब्रवीम्युप-
निबद्धं दयं ब्रवीमि संसारमुल्लवणमसारमवाप्यजंतोः सारो यमीश्वरपदाब्जयुगस्य सेवा येनार्चयंति गिरिशं म-
हितं प्रदोषेभ्यश्चिंतं शिवपदं प्रणमंति नान्ये केतत्कथां श्रुतिपुटैर्न पिबंति मूढास्ते जन्मजन्मनि भवंति नरादरिद्राः ये वै
प्रदोषसमये परमेश्वरस्य कुर्वन्त्यनन्यमनसोऽग्निसरोजसेवां नित्यं प्रवृद्धधनधान्यकलत्रपुत्रसौभाग्यसंपदधिकास्त-
इहैव लोकाः कैलासशैलभुवने त्रिजगज्जनित्रीं गौरीं निवेश्य कनकांचितरत्नपीठे नृत्यं विधातुमभिवाञ्छति शू-
लपाणौ देवाः प्रदोषसमये नुभजंतिसर्वे वाग्देवीधृतवल्लकीशतमखो वेणुरणत्पद्मजस्तालोन्निद्रकरो रसाभग-
वती गेयप्रयोगान्विता विष्णुः सांद्रमृदंगवादनपटुर्देवाः समंतां स्थिताः सेवन्ते तमनुप्रदोषसमये देवं मृडानीपतिं
गंधर्वयक्षपतगोरगसिद्धसाध्या विद्याधराः सुरनराप्सरसांगणाश्च येन्ये त्रिलोकनिलयाः सहभूतवर्गाः
प्राप्ते प्रदोषसमये हरपार्श्वसंस्थाः तस्मात्प्रदोषसमये शिव एक एव पूज्यो यथान्ये हरिपद्मजाद्याः तस्मिन्महेशे वि-
धिनेज्यमाने सर्वे प्रसीदंति सुराधिनाथाः ॥ इति प्रदोषमहिमा ॥ अथास्य निर्णयः हेमाद्रौ विश्वादशे प्रदोषो-
स्तमयादूर्ध्वघटिकात्रयमुच्यते इति गौडग्रंथेषु दंडद्वयात्मक एव प्रदोष उक्तः प्रदोषांस्तमयादूर्ध्वघटिकाद्वय-

ब्र० र०
मार्ग०
॥३६॥

मिष्यइतिवत्सोक्तेः यत्तुत्रिमुहूर्तः प्रदोषः स्याद्रवावस्तंगते सतीति स्कंदपुराणवचनं तद्वौणप्रदोषकालपरं वि
 श्वादर्शवाक्योपात्तघटिका नयात्मकमुख्यकालाधिककालबोधकत्वात् अतएवमाधवाचार्या अपि नक्तप्रकरणे भोज
 ने घटिकात्रयमुत्तमः कालः घटीष्टकं मध्यमः कालः एतदेवाभिप्रेत्य स्मर्यते ॥ प्रदोषोस्तमयादूर्ध्वमिति त्रिमुहूर्त
 प्रदोषस्यादिति च निशीथपर्यंतो जघनः कालः नक्तं कुर्वीतरात्रावितिसामान्येनाभिधानादिति अत्र शिवपूजानक्तभोज
 नात्मकं प्रदोषव्रतं तत्र प्रदोषव्यापिनी त्रयोदशी ग्राह्या ॥ तथाच स्कंदपुराणे एवं वत्सरपर्यंतं प्राक्षिपेद्यस्त्रयोदशीं
 प्रदोषे शिवमभ्यर्च्य नक्तं भोक्ष्यामिशंकरेति पूजारंभकालोपितत्रैव ततस्तुलोहितो भानो स्नात्वासनियमो व्रती
 पूजास्थानं ततो गत्वा प्रदोषे शिवमर्चयेदिति ब्रह्मोत्तरखंडे तु घटीकात्रयमस्तमयात् पूर्वमुपक्रमकाल उक्तः पक्षद्वये
 त्रयोदश्यां निराहारो भवेद्दिवा घटीत्रयादस्तमयात् पूर्वस्नानं समाचरेदिति मुख्यतरः पूजाकालस्तु सूर्यास्तादि
 नक्षत्रोदयांतः प्रदोषरजनीमुखमतिकोशवलात् कैश्चित्तुत्रिमुहूर्तात्मक एव मुख्यः कालः प्रदोषकालः कृतः तेषां
 माधवोक्त उत्तममध्यमविभागो नुपपन्नः द्वयोरपि मुख्यकालत्वस्वीकारात् तत्रान्यतरदिने प्रदोषव्याप्ता तैस्पर्
 शैवासैव ग्राह्यादिनद्वये साम्ये प्रदोषव्याप्तौ तदेकदेशस्पर्शे वा उत्तरा प्रातः संकल्पयेद्द्विद्वानुपवासव्रतादिकमिति
 संकल्पकालमारभ्य सत्वात् दिनद्वये प्रदोषव्याप्त्यभावे तु पूजोपक्रमकालव्यापिनी ग्राह्या कर्मोपक्रमकाल
 गातुकृतिभिर्ग्राह्या न युग्मादर इति वचनात् यत्तु कैश्चिदुक्तं दिनद्वये प्रदोषव्याप्तौ पूर्वैव ग्राह्या त्रयोदशी तु कर्त
 व्या द्वौ दिशी संहिता मुने इति मुमंतुवचनादिति तत्तुच्छं अस्य सामान्यवचनत्वेनाहोरात्रसाध्योपवासादिषु सावका
 शत्वेन कालविशेषसाध्यप्रदोषव्रते निर्णायकत्वात् अधिकं च नक्तप्रकरणे द्रष्टव्यं अथ पक्षप्रदोषविधिः ब्रह्मोत्तरखंडे
 शांडिल्य उवाच पक्षद्वये त्रयोदश्यां निराहारो भवेद्दिवा घटीत्रयादस्तमयात् पूर्वस्नानं समाचरेत् शुक्लां वरध

रोभूत्वावाग्यसोनियमान्वितः कृतसंध्याविधिरतः शिवपूजांसमाचरेत् देवस्यपुरतःसम्यगुपलिप्यनवांभसा
 विधायमंडपंरम्यंधौतवस्त्रादिभिर्वुधः वितानाद्यैरलंकृत्यफलपुष्पनवांकुरैः विचित्रपद्ममुद्धृत्यवर्णापंचकरंजितं
 तत्रोपविष्टःसुसमे सूपविष्टःस्थिरासने सम्यक्संपादिताशेषपूजोपकरणःशुचिः आगमोक्तेनमंत्रेणनैगमेन-
 चमंत्रवित् ततःकृत्वात्मशुद्धिंचभूतशुद्धिमनुक्रमात् प्राणायामत्रयंकुर्याद्वीजमंत्रैःसमंत्रकैः मातृकान्यासवि-
 धिबद्धात्वातोदेवतांपरां समाप्यमातृकांभूयोध्यात्वादेवंपरंशिवं वामभागैर्गुरुंनत्वादक्षिणैर्गणपंयजेत् अंस-
 योर्युगधर्माश्चन्यसेन्नाभौचपार्श्वयोः अधर्मादीननंतादीन्हादिपीठेननुन्यसेत् आधारशक्तिमारभ्यक्षानात्मांत-
 मनुक्रमात् उक्तक्रमेणविन्यस्यहृदयेसाधुभाविते नचशक्तिमयेरम्येध्यायेद्देवमुमापतिं चंद्रकोटिप्रतीकाशं-
 त्रिनेत्रंचंद्रभूषणं आपिंगलजटानूटंरत्नमौलिर्विराजितं नीलग्रीवमुदारांगंनागहारोपशोभितं वरदाभयहस्तं-
 चहारेणंचपरश्वधं दधानंनागवलयंकैयूरांगदमुद्रिकां व्याघ्रचर्मपरीधानंरत्नसिंहासनेस्थितं ध्यात्वातद्वाम-
 भागेचर्चितयोद्गिरिकन्यकां भास्वजपाप्रसूनाभामुदयर्कसमप्रभां विद्युत्पुंजनिभांतन्वींमनोनयननंदिनीं वालें-
 दुशेखरांस्निग्धनीलकुंचितकुंतलां भृगुसंघातरुचिरनीलालकविराजितां मणिकुंडलविद्योतन्नखमंडलविभ्रमां
 नवकुंकुमपंकाक्तकपोलतलदर्पणां मधुरस्मितविभ्राजदरुणाधरपल्लवां कुंकुंठांशिवामुद्यन्कुचपंकजकुंडलां
 पाशांकुशाभयवरैर्विलसंतींचतुर्भुजां अनेकरत्नविलसत्कणांगदमुद्रिकां मध्यत्रिवलयांहृद्यांहेनकांचींगुणा
 न्वितां दिव्यमाल्यांवरधरांदिव्यचंदनचर्चितां दिक्पालवनितामौलिसन्नतांग्रिसरोरुहां रत्नसिंहासनारूढां
 सर्पराजपरिच्छंदां एवंध्यात्वामहादेवंदेवींचगिरिकन्यकां न्यासक्रमेणसंपूज्यदेहेगंधादिभिःक्रमात् पंचभि
 र्ब्रह्मभिःकुर्यात्प्रोक्तस्थानेषुवाहदि पृथक्पुष्पांजलिंदद्यान्मूलेनचहृदित्रिधा पुनःस्वयंशिवोभूत्वामूलमंत्रेण

ब्र० र०
मार्ग०
३७

सायकः ततः संपूजयेद्देवं वा ह्यपोठे पुनः क्रमात् संकल्प्य पूजयेत्तत्र पूजारंभे समाहितः कृतांजलिपुटो भूत्वा चित्तं
येद्दृदिशंकरम् ऋणपातकदौर्भाग्यदारिद्र्यविनिवृत्तये अशेषाघविनाशाय प्रसीद मम शंकर दुःखशोकाग्नि
संतप्तं संसारभयपीडितं बहुरोगाकुलं दीनं पाहि मां वृषवाहन आगच्छ देव देवेश महादेवाभयंकर गृहाण स
ह पार्वत्या तव पूजां मया कृतां इति संकल्प्य विधिवद्वा ह्यपूजां समाभेत् गुरुं गणपतिं चैव यजेत् स व्याप स व्याप्योः
क्षेत्रे शमीशकोणे च वन्हौ कात्यायनीं यजेत् धर्मज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं च नमो तैः स्वरैरग्न्यादिकोणेषु पीठपादा
ननु क्रमात् दिक्षु विंदु विसर्गाभ्यामधर्मोदीन्सु पूजयेत् मंत्ररूपांश्चतुर्दिक्षु मध्येन तं सतारकं सत्वादीनां गुणां
स्तत्र पूजापीठे प्रविन्यसेत् अत ऊर्ध्वं छंदोमायाविद्यालक्ष्मीं शिवेन च तदंते चांबुजं भूयः सकलमंडलत्रयं पत्रके
सरकिंजल्कव्याप्तं तारक्षरैः क्रमात् आत्मत्रयं समभ्यर्च्य मध्ये मंडलमादरात् ज्येष्ठां लक्ष्मीं च रौद्रीं च सुभगाद्यैर्दिक्षु
पूजयेत् वामाद्यानवशक्तीश्च नवस्वरयुताय जेत् हृदिवीजत्रयाद्वयेन पीठमंत्रेण चार्चयेत् आवृत्तिः प्रथमा गैस्तु
पंचभिर्मूर्तिशक्तिभिः त्रिशक्तिमूर्तिभिश्चान्यानि धिद्वयसमन्वितैः अनंताद्यैः परस्त्वन्यामातृभिश्च वृषादिभिः
सिद्धिभिश्चाणिमाद्याभिरिंद्राद्यैश्च तदा युधैः वृषभक्षेत्रचंडीशौ दुर्गा च स्कंदनंदिनौ गणेशः सैन्यपञ्चैव स्वस्वल
क्षणलक्षितः अणिमामहिमा चैव गरिमालाघिमा तथा ईशित्वं च वाशित्वं च प्राप्तिः प्राकाम्यमेव च अष्टैश्वर्याणि
प्रोक्तानि तेजोरूपाणि केवलं पंचभिर्बहुभिः पूर्वं हल्लेखाद्याभिरप्यनु अंगैरुपायैरिंद्राद्यैः पूर्वोक्ता मुनिभिस्तु तै-
उमामहेश्वरौ पश्चात् पूजयेदुत्तरादितः यथामाणवकैर्युक्तं तेजोरूपं सदाशिवं उमया सहितं देवमुपचारैः प्रपूजयेत्
सुप्रतिष्ठितं शंखस्य तीर्थैः पंचामृतैरपि अभिषिचेन्महादेवं रुद्रसूक्तैः समाहितः कल्पयेद्विधिं धर्मत्रैरासनाद्युपचा-
रकान् तेरेवाचमनंदद्यान्मधुपर्कमधूत्तरं पुनराचमनं दद्यात्स्नानमंत्रैः प्रकल्पयेत् आसनं कल्पयेद्द्वैमं स्वागतं

विहितांजलिः अर्घ्यमष्टगुणोपेतं पाद्यं शुद्धोदकेन तु उपवीतं तथा वासोभूषणानि निवेदयेत् गन्धमष्टांगसंयु-
क्तं सफलं विनिवेदयेत् ततश्चाविल्वमंदारकह्लारसरसीरुहं धत्तूरं कर्णिकारं च द्रोणपुष्पं च मालिकां कुशापामा-
गंतुलसीमाधवीवकुलान्वितां बृहतीकरवीराण्यथालवधानिसाधकः निवेदयेत् सुगन्धीनि माल्यानि विविधानि च धूप-
कालागुरुयुतं दीपं च विविधं शुभं अथ पायसनैवेद्यं सघृतं सोपदंशकं मोदकापूपसंयुक्तं शर्करागुडसंयुतं मधुना
क्तं दधियुतं जलपानसमन्वितं तेनैव हविषा वह्नौ जुहुयान्मंत्रभाविताः अगमोक्तेन विधिना गुरुवाक्यानि यात्रितः
नैवेद्यं शंभवे भूयाद्वा तां बूलमुत्तमं धूपं नीराजनं रम्यं छत्रं दर्पणमुत्तमं समर्पयित्वा विधिवन्मंत्रैर्वैदिकतां त्रिकैः
यद्यशक्तस्त्वयं निःस्वो यथाविधिसमर्चयेत् भक्त्या दत्तेन गौरीशः पुष्पमात्रेण तु प्यति अथांगभूतान्सकलान्ग-
णशादीन् प्रपूजयेत् सर्वैर्नानागुणैः स्तुत्वा साष्टांगं प्रणमेद्बुधः ततः प्रदक्षिणीकृत्य वृषचंडेश्वरादिकान् पूजां समाप्य-
विधिवत्प्रार्थयेद्गिरिजापतिं ॥ अथैतदनुसारिपद्वातिक्रमः * तत्रादौ स्नानं कृत्वा भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठा मातृका-
न्यासादिकान् कृत्वा हृदयकमलेशिवंध्यात्वा मानसोपचारैः संपूज्य यथाशक्ति मंत्रं जप्त्वा जपं देवाय समर्प्य मूलेन
स्वदेहपुष्पांजलिं दत्वा स्वात्मानं शिवरूपं ध्यात्वा कृतांजलिपुटो भूत्वा ऋणपातकदौर्भाग्यदारिद्र्या विनिवृत्तये
अशेषाघविनाशाय प्रसीद मम शंकर दुःखशोकाग्निं संतप्तं संसारभयपीडितं बहुरोगाकुलं देनं पाहि मां वृषवाहन
आगच्छ देव देवेश महादेवाभयंकर गृहाण सह पार्वत्या तव पूजां मया कृतां इति संकल्प्य विधिवद्वाह्यपूजां समाच-
रेत् शंखादिस्थापनं कृत्वा योगपीठादिपद्मासनांतं संपूज्य सर्वशक्तिमये रम्ये इत्यादि पूर्वोक्तप्रकारेण महादेवं
देवीं च ध्यात्वा न्यासक्रमेण संपूज्य देहे गन्धादिभिः क्रमात् ततो वहन्नासापुटेन करस्थपुष्पेषु स्वाभीष्टां देवतामागतां-
विभाव्य पुरस्थितलिंगे मूर्तीं वा प्रक्षिपेत् ततः देवेश भक्तिसुलभ सर्वाभरणसंयुत यावत्वां पूजयिष्यामि तावत्त्वं सु

ब्र०र०
मार्ग०
३८

स्थिरोभवेत्यादिप्राणप्रतिष्ठांकृत्वा भवानीशंकराभ्यांनमः इतिमंत्रेण अक्षतचंदनपुष्पादिभिः संपूज्य आवर
णपूजांकुर्यात् तच्चअंगैः प्रथमं १ पंचमूर्तिशक्तिभिर्द्वितीयं २ त्रिशक्तिमूर्तिभिर्हरिविधिभ्यांचतुर्थीयं ३ अनं-
ताद्यैश्चतुर्थं ४ मातृभिः पंचमं ५ कृष्णादिभिः षष्ठं ६ अणिमादिभिः सप्तमं ७ वज्राद्यैरष्टमं ८ त
तोनीराजनांतानुपचारान्कृत्वा प्रदक्षिणीकृत्य पूजांसमाप्यविधिवत्प्रार्थयेद्गिरिजापतिं जयदेवजयाजयजयशं
करशाश्वत जयसर्वसुराध्यक्षजयसर्वसुरार्चित जयसर्वगुणातीतजयसर्ववरप्रद जयनित्यनिराधारजयविश्वभरा
व्यय जयविश्वैकवंद्येशजयनागेंद्रभूषण जयगौरीपतेशभोजयचंद्रार्द्धेश्वर जयकर्पूरसंकाशजयानंतगुणाकर
जयरुद्रविरूपाक्षजयार्चित्यनिरंजन जयनाथकृपासिंधोजयभक्तार्तिभंजन जयदुस्तरसंसारसागरोत्तारणप्रभो
प्रसीदमेमहादेवसंसारार्तस्यखिद्यतः सर्वपापक्षयंकृत्वारक्षमां परमेश्वर महादारिद्र्यमत्तस्यमहापापहतौजसः सहा
शोकनिविष्टस्यमहारोगातुरस्यच ऋणभारपरीतस्यदह्यमानस्यकर्मभिः ग्रहैः प्रपीड्यमानस्यप्रसीदममशंकर द
रिद्रः प्रार्थयेद्देवं पूजांतेगिरिजापतिं अर्थाढ्योवापिराजावाप्रार्थयेद्देवमीश्वरं दीर्घमायुःसदारोग्यं कोशबृद्धि
र्वल्लोन्नतिः ममास्तुनित्यमानंदः प्रसादात्तवशंकर शत्रवःसंक्षयंयांतु क्षयंयांतुसदेतयः सर्वसस्यसमृद्धिश्चभू
यात्सुखमयादिशः एवमाराधयेद्देवंप्रदोषेगिरिजापतिं १३ ब्राह्मणान्भोजयेत्पश्चाद्वक्षिणाभिश्चतोषयेत् सर्व
पापक्षयकरी सर्वदारिद्र्यनाशिनी शिवपूजेयमाख्याता सर्वाभीष्टफलप्रदेति

इतिस्कांदेब्रह्मोत्तरखंडेप्रदोषव्रतम् ॥

अथकेदारखंडोक्तशनिप्रदोषव्रतम् देवाऊचुः गुरोर्केनविधानेनकीदृशेनव्रतेनच आराधनीयोगौरीशोह्यस्माभिः

जयकामुकैः तद्वदस्वसुराचार्य त्वंहिनःपरमागतिः ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ कार्तिकेशुक्लपक्षेतुमंदवारे
त्रयोदशी कार्तिकेचांद्रेमासेवामार्गेवा समग्रायदिलभ्येतशर्वप्राप्त्यैनसंशयः तस्यांप्रदोषसमयेतिलामलक
संयुतं शिवस्यचार्चनंकुर्ष्याद्बन्धपुष्पफलादिभिः पश्चात्प्रदोषवेलायांस्थावरंलिंगमर्चयेत् स्वयंभुंस्थापितं
वापिपौरुषयेमपौरुषं जनेवाविजनेवापित्ररण्येवातपोवने ताल्लिंगमर्चयेद्भक्त्याविधिदृष्टेनकर्मणा ग्रा
ममध्येतुयल्लिंगंस्वयंभुमपिवानघ ताल्लिंगंपूजयेद्भक्त्याप्रदोषेतुविशेषतः ग्रामाद्वहिःस्थितंलिंगंग्रामाच्छतगु
णफलं वाह्याच्छतगुणंपुण्यंलिंगमारण्यमुत्तमं वन्याच्छतगुणंपुण्यंलिंगंपार्वतमुच्यते पार्वताञ्चैवल्लिंगाच्चफलंचा
युतसंज्ञितं तपोवनाश्रितंलिंगंपूजितंवामहाफलं काश्यादिसंस्थितंलिंगंपूजितंस्यादनंतकं तस्मादेताद्विभागे
नशिवपूजार्चनंबुधैः कर्तव्यंनिपुणत्वेनतीर्थस्नानादिकंतथा पंचपिंडाननुद्धृत्यवाप्यांस्नानंसमाचरेत् नस्नाया
त्परवारिणीत्यपिपाठः कूपस्नानंप्रकुर्वीतउद्धृतेनविशेषतः तडागेदशंपिंडानामुद्धृत्यस्नानमाचरेत् ततःप्रदोषेस
मलस्नानंमौनीसमाचरेत् प्रदीपानांसहस्रेणदीपनीयः सदाशिवः तथादीपशतेनापिद्वात्रिंशद्दीपमालया घृते
नदीपयेद्दीपान्नाशेवस्यपरितुष्टये तथाफलैश्चदीपैश्चनैवेधैर्गंधधूपकैः पूज्यःप्रदोषवेलायां नृभिःसर्वार्थसिद्धये
प्रदक्षिणंप्रकुर्वीतशतमष्टोत्तरंतथा नमस्कारान्प्रकुर्वीततावत्संख्यान्प्रयत्नतः प्रदक्षिणनमस्कारैः पूजनीयः
सदाशिवः नाम्नांशतेनरुद्रोसौस्तवनीयोयथाविधि ओंनमोरुद्रायभीमायनीलकंठायवेधसे कपर्दिनेसुरेशा
यव्योमकेशायवैनमः वृषध्वजायसोमायसोमनाथायवैनमः दिगंवरायभर्गायउमाकांतकपर्दिने तपोमया
यव्याप्तायाशिपिविष्टायवैनमःव्यालप्रियायव्यालायव्यालानांपतयेनमःमहीधरायव्याघ्रायपशूनांपतयेनमःत्रिपु
रांतकायसिंहायशार्दूलर्षभचर्मणे सितायसितनाथायसिद्धायपरमेष्ठिने कामांतकायबुद्धायबुद्धीनांपतयेनमः

कारणायविशिष्टायशिष्टायपरमात्मने वेदायवेदवीजायवेदगुह्ययवैनमः दीर्घायदीर्घरूपायदीर्घार्थायमहौ
जसे नमोजगत्प्रतिष्ठायव्योमरूपायवैनमः गर्भकृत्सुमहादैत्यश्रंधकासुरभेदिने नीललोहितशुक्लायचंडमुंड
प्रियायच भक्तिप्रियायदेवायज्ञातज्ञानाव्ययायच महेशायनमस्तुभ्यंमहादेवहरायच त्रिनेत्रायत्रिवेदाय
वेदांगायनमोनमः अर्थायअर्थरूपायपरमार्थायवैनमः विश्वरूपायविश्वायविश्वनाथायवैनमः शंकरायचकाला
यकालावयवरूपिणे अरूपायचसूक्ष्मायसूक्ष्मसूक्ष्मायवैनमः श्मशानवासिनेतुभ्यंनमस्तेकृतिवाससे शशां
कशेखरायैवरुद्रभूमिशयायच दुर्गायदुर्गसारायदुर्गावयवसाक्षिणे लिंगरूपायलिंगायलिंगानांपतयेनमः
नमःप्रणवरूपायप्रणवार्थायवैनमः नमोनमःकारणकारणायमृत्युंजयायात्मभवस्वरूपिणे त्रिपंचकायशित
कंठभर्गगौरीपतेमंगलहेतवेनमः बृहस्पतिरुवाच नाम्नांशतंमहेशस्यउच्चार्यैवतिनातदा प्रदक्षिणनमस्कारैरे
तत्संख्यैःप्रयत्नतः कार्याप्रदोपसमयेपूजेयंशंकरस्यच एवंव्रतंसमुद्दिष्टंवशक्रमहामते शीघ्रंकुरुमहाभा
गपश्चाच्छुद्धिकुरुप्रभो शंभोःप्रसादात्सर्वेतेभविष्यतिजयादिकं शक्रउवाच वृत्रःपुरामहेशानंसमाराधयदा
दरात् कथंप्रापवरंब्रह्मन्पुराकश्चाभवद्द्विज बृहस्पतिरुवाच वृत्रःस्वयंमहातेजाउग्रेणतपसापुरा शिवंप्रसा
दयामासपर्वतेगंधमादने नाम्नाचित्ररथोराजावनेचित्ररथस्यतत् एतज्जानीहिभोशक्रतवपुर्ग्याःसमीपतः यस्मि
न्वनेमहाभागनसंतिमहदूर्मयः तस्माच्चैत्ररथंनामवनंपरममंगलं तस्यराज्ञःशिवेनैवयानंचपरमाद्भुतं कामगं
किकिणीयुक्तंसिद्धचारणसेवितं गंधर्वैरप्सरोयक्षैःकिन्नरैरुपशोभितं ततोतेनैवयानेनपृथिवींपर्यटन्पुरातथा
गिरीशमुख्यांश्चद्वीपांश्चविविधांस्तथा एकदापर्यटन्नराजानाम्नाचित्ररथोमहान् कैलासमागतस्तत्रसदृश-
पराद्भुतं तथासभांमहेशस्यगणैश्चैवविराजितां अर्द्धांगलग्नयादेव्याशोभितंचमहेश्वरं निरीक्ष्यदेव्यासहितं

अर्चनीयः सदाशिवः प्रभातायां तु शर्वर्यामुदितेरविमंडले स्नात्वा पुनः समभ्यर्च्य जुहुयात् पायसेन च अथा
 चार्यं सपत्नीकं वस्त्रालंकारचंदनैः तोषयित्वा सुविद्वांसंगां प्रदद्यात् पयस्विनीं ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चादक्षिणा
 भिः प्रतोषयेत् दीनानाथांश्च संतर्प्य अच्छिद्रं वाचयेत् ततः लब्धानुज्ञां ब्राह्मणेभ्यो बंधुभिः सहितः शुचिः हृदि स्मरन्
 शिवं भक्त्या भुंजीत नियतो व्रती अनेनैव विधानेन प्रदोषोद्यापनाविधिः कार्यविधिवता शक्रसर्वकार्यार्थसिद्धये
 गुरुणा कथितं सर्वसचकारशतक्रतुः तेनैव च सहायेन महेंद्रो युद्धतत्परः वृत्रं प्रतिसुरैः सार्द्धं युयुधेसशतक्रतुः

इति केदारखंडोक्तं शनिप्रदोषव्रतम्

अथ निर्णयामृतस्कंदपुराणोक्तं शन्यादिवारयुक्तं प्रदोषव्रतं देव्युवाच देवकेन विधानेन प्रदोषव्रतमुत्तमं विधातव्यं न
 रैस्त्रीभिः संतानफलसिद्धये ईश्वर उवाच यदा त्रयोदशी शुक्लामंदवारे त्रयोदशी आरब्धव्यं व्रतं तत् संतानफल
 सिद्धये ऋणनिर्मोचनार्थं तु भौमवारेण संयुता आयुरारोग्यसिद्धयर्थं भानुवारेण संयुतेति अथास्यां प्रातः स्नात्वा पुत्रा
 दिकामदं प्रदोषव्रतं करिष्ये इति संकल्प्य गुरूपदिष्टविधिना गममंत्रैर्वेदमंत्रैर्वा षोडशोपचारैर्यथाविभवं पूजां
 कुर्यात् ततश्च भवाय भवनाथाय महादेवाय धीमते रुद्राय नीलकंठाय शर्वाय शशिमौलये उग्रायौघ्रौघना
 शाय भीमाय भयहारिणे ईशानाय नमस्नुभ्यं पशूनां पतये नम इति मंत्रेण संपूज्य प्रार्थयेत् यथाभवान्सम
 स्तानां पशूनां पाशमोचकः तथा व्रतेन संतुष्टः पुत्रं देहि सुलक्षणं सयावकं च नैवेद्यं साज्यं सफलशर्करं दत्त्वाथो
 मुखवासं च तांबूलं क्रमुकादिकं समर्थोष्टसुदिक्ष्वष्टदीपानां ज्यपरिष्कृतान् भवाद्यैर्नामभिर्दद्यात् तैरेवाष्टप्रदक्षिणाः
 नमस्काराष्टकं कृत्वा जपं पूजां समर्प्य च वृषराजं समभ्यर्च्य वृषमंत्रेण मंत्रवित् मंत्रश्च धर्मस्त्वं वृषरूपेण जगदा

ब्र०र०
मार्ग०
४१

नंदकारक अष्टमूर्तेरधिष्ठानमतः पाहिसनातनेति वृषायदूर्वाचपकंपानयिंचनिवेद्यच वृषस्यवृषणंस्पृष्ट्वाश्रु
गयोर्मध्यतःशिवं विलोक्यसहितंदेव्याः पूजितंप्रार्थयेच्छिवं प्रार्थनामंत्रश्च ऋणरोगादिदारिद्र्यपापादिक्ष
यमृत्यवः भयशोकमनस्तापानश्यंतुममसर्वदेति पृथिव्यांयानितीर्थानिसागरांतानियानिच अंडमाश्रित्यतिष्ठति
प्रदोषेवृषभस्यतु स्पृष्ट्वातुवृषणौतस्यशृंगमध्येविलोक्यच पुच्छंचककुदंचैवसर्वपापैःप्रमुच्यतइति निवेद्यब्रत
राजंतुदद्याद्वित्तानुसारतः दक्षिणाब्राह्मणेभ्यश्चततोमौनंविसर्जयेत् एवंसंवत्सरंकुर्यात्त्रयोदश्यामिदंब्रतं अथ
वामंदवारेणयुक्तामेवत्रयोदशीं चतुर्विंशतिकुर्वीतसोभीष्टफलमाप्नुयादिति स्कंदपुराणोक्तंशनिप्रदोषब्रतम्
ब्रह्मोत्तरखंडेतु सोमवारेणयुक्तायामपियस्यांकस्यांचित्त्रयोदश्यांप्रदोषादौशिवपूजोक्ता सोमवारेविशेषेणप्र
दोषादिगुणैर्युतं केवलंवापियेकर्युः सोमवारेशिवार्चनमिति अथनृसिंहपुराणोक्तंनृसिंहत्रयोदशीब्रतं हेमाद्रौ
गुरुवारेत्रयोदश्यामपराह्णेजलाशुनः तर्पयित्वादेवापत्नृषींश्चतिलतंडुलैः नरसिंहंसमभ्यर्च्य यःकरोत्युपवासकं
सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोकेमहीयते ॥ इतिनृसिंहपुराणोक्तंनृसिंहत्रयोदशीब्रतम्

अथकूर्मपुराणोक्तंत्रिलोचनत्रयोदशीब्रतम् हेमाद्रौ
त्रयोदश्यांतथारात्रौसोपवासस्त्रिलोचनं दृष्ट्वातुप्रथमेयामेमुच्यतेसर्वपातकैरिति ॥ अथकामत्रयोदशीब्रतं हेमा
द्रौ ब्रह्मोवाच कामपूज्यत्रयोदश्यांसुरूपोजायतेनरः इष्टारूपवतींभार्यालभेन्कामांश्चपुष्कलान् मूलमंत्राः
स्वसंज्ञाभिरंगमंत्राश्चकीर्तिताः पूर्ववत्पद्मपत्रस्थः कर्तव्यश्चतिथीश्वरः गंधपुष्पोपहारैश्च यथाशक्तिविधीयते
पूजातुवित्तशाठ्येनकृतापिनफलप्रदा आज्यधारासामिद्धिश्चदाधिक्षीरान्नमाक्षिकैः पूर्वोक्तफलदोहोमः कृतः

पश्चादुमयासहशंकरम् पूजयेत्कमलैः शुक्लैर्गन्धधूपानुलेपनैः पादौ नमः शिवायेति शिवः सर्वात्मने नमः ललाटं तु त्रिने-
 त्रायेनेत्राणि हरये नमः मुखमिदमुखायेति श्रीकंठायेति कंधराम् सद्योजाताय कर्णौ तु वामदेवाय वैभुजौ अघो-
 रं हृदयायेति हृदयं चापि पूजयेत् स्ननोत्तपुरुषायेति ईशानाय तथोदरम् पादौ चैवानंतधर्माय ज्ञानभूताय वैकटिम् ऊरू-
 चामुत्र वैराग्यासिंहायेति प्रपूजयेत् अनंतैश्चर्चनाथाय जानुनी चार्चयेद्बुधः प्रधानाय नमो जघे गुल्फौ व्योमात्मने नमः
 व्युत्तकेशात्मरूपाय पृष्ठमभ्यर्चयेन्नरः नमः पुष्पैर्नमस्तुष्पैर्पार्वतीं चापि पूजयेत् ततस्तु वृषभं हैममुदकुंभसमन्वितं शुक्ल-
 माल्यांवरधरं पंचरत्नसमन्वितं भक्ष्यैर्नानाविधैर्युक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् प्रीयतां देवदेवो त्रसद्योजातः पिनाकधृक्
 ततस्तु विप्रानन्नेन तर्पयेच्छक्तिः शुभान् पृषदाज्यं तु संप्राश्य स्वपेद्भूमावुदङ्मुखः पंचदश्यां ततः पूज्यविप्रान्भुं-
 जतिवाग्यतः तद्वत्कृष्णचतुर्दश्यामेतत्सर्वं समाचरेत् चतुर्दशीषु सर्वासु कुर्यात्पूर्ववदर्चनं ये तु मासविशेषाः स्यु-
 स्तान्निवोधक्रमादिह मार्गशीर्षादिमासेषु क्रमादेतदुदीरयेत् शंकराय नमस्तुभ्यं नमस्तेकरवीरक त्र्यंबकाय नम-
 स्तेस्तु महेश्वरततः परं नमस्तेस्तु महादेवस्थाणवे च ततः परं नमः पशुपते नाथ नमस्ते शंभवे पुनः नमस्ते पर-
 मानंद नमः सोमार्धधारिणे नमो भीमाय इत्येवं त्वामहं शरणं गतः गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकं पंचग-
 व्यं विल्वपत्रं यवागोशृंगवारिच तिलाश्च कृष्णा विधिवत्प्राशनं क्रमशः स्मृतं प्रतिमासं चतुर्दश्यां रैकैकं प्राशनं स्मृतं
 मन्दारैर्मालतीभिश्च तथा धनूरैरकैरपि सिंदुवारैरशोकैश्च मल्लिकाभिः सपाटलैः अर्कपुष्पैः कदंबैश्च शतपत्रैस्तथो-
 त्पलैः एकैकेन चतुर्दश्यां रर्चयेत्पार्वतीपतिं मार्गशीर्षादिमासेष्वित्यतद्गुणसंविज्ञानो बहुव्रीहिः तेन मार्गशीर्षे सद्योजा-
 तः प्रीयतामिति सद्योजातस्योदीरणात्पौषादिष्वेकादशसु शंकरादीनुदीरयेत् पृषदाज्यस्य मार्गशीर्षे प्राशनाद्गोमूत्रा-
 दयः पौषादिषु प्राशनीयाः मार्गशीर्षे श्वेतकमलैः पूजाविधानान्मंदाराद्यैः पौषादिषु पूजाकार्येत्यर्थः पुनश्च कार्ति-

ब्र० र०
मार्ग०
४३

केमसिसंप्राप्तेतर्पयेद्विजान् अन्नैर्नानाविधैर्भक्ष्यैर्वस्त्रमाल्याविभूषणैः कृत्वानीलवृषोत्सर्गं श्रुत्युक्तविधिनानरः
उमामहेश्वरं हैमं वृषभं च गवासह मुक्ताफलाष्टकयुतंसितनेत्रपटान्वितं नेत्रपटः तेन द्वातिप्रसिद्धः तावपात्रोप
रिपुनः शालितंडुलसंयुतं स्थाप्य विप्राय शांताय देवव्रतपराय वै ज्येष्ठसामाविदेदेयं न च कुव्रतिने कृषित् गुणज्ञे-
श्रोत्रिये दद्यादाचार्यैस्तत्त्वेदिनि अव्यंगांगाय सौम्याय सदा कल्याणकारिणे सपत्नीकाय संपूज्य माल्यवस्त्रवि-
भूषणैः गुरौ सति गुरौ देयं तदभावे द्विजातये न विना शाल्यं कुर्वीत कुर्वेन्दोषान्यतत्परः सर्वोपस्करसंयुक्तां शय्यां
दद्यात्सकुंभिकां अनेन विधिनायस्तुकुर्याच्छिवचतुर्दशीं सोश्वमेधसहस्रस्य फलमाप्नोति मानवः ब्रह्महत्या-
दिकं किंचिदत्र वामुत्र वा कृतं पितृभिर्भ्रातृभिर्वा पितृत्सर्वनाशमाप्नुयात् ॥ दीर्घायुरारोग्यकुलाभिवृद्धिरत्रा सुयामु-
त्र चतुर्भुजत्वं गणाधिपत्यं दिविकल्पकोटि शतं वसित्वा पदमेति शंभोः ॥ न बृहस्पतिरप्यनंतमस्याः फलमिंद्रो न पि-
तामहो पिवक्तुं न च सिद्धगणोऽप्यलं न चाहं यदि जिह्वा युतकोटयोऽपि वक्त्रे ॥ भवत्यमरवल्लभः पठतियः स्मरेद्वायदा-
श्रृणोत्यपि विमत्सरः सकलपापानि मोचनीं इमां शिवचतुर्दशीममरकामिनीकोटयः स्तुवंति ममार्निदितं किमु समाचरे-
द्यः सदा ॥ यावाथ नारी कुरुते च भक्त्या भर्तारमाष्टच्छयगुरुं सुतं वा सापि प्रसादात्परमेश्वरस्य परंपदं याति पिनाक-
पाणेः ॥ इति शिवचतुर्दशीव्रतं ॥ * ॥ नारदीये मार्गशुक्लचतुर्दश्यामेकभक्तपुरोदितं निराहारो वृषं स्वर्णं प्राच्य द-
द्याद्विजातये परे ह्यप्रातरुत्थाय स्नात्वा सोमं महेश्वरं पूजयेत्कमलैः शुक्लैर्गंधमाल्यानुलेपनैः द्विजान्संभोज्य मिष्टा-
न्नैस्तोषयेद्दक्षिणादिभिः एतच्छिवव्रतं विप्रभुक्तिमुक्तिप्रदायकं कर्तृणामुपदेष्टृणां सार्थानामनुमोदिनां अस्यां मा-
र्गशुक्लचतुर्दश्यां पिशाचमोचनतीर्थे श्राद्धमुक्तं त्रिस्थलीसेतौ साचापराह्णव्यापिनी ग्राह्या अज्ञातानामपि-
पिशाचाद्युद्देशत्वादेकोदिष्टत्वाच्च मध्याह्नव्यापिनी त्रिस्थलीया कुलधर्मं व्रतादावुत्तरे वेतिकाशीखंडेऽपि मार्गशुक्लचतुर्दश्यां

कपर्दीश्वरसन्निधौ स्नात्वान्यत्रापिमरणा न्नपैशाच्यमवाप्नुयुः इमांसां वत्सरीं यात्रां ये करिष्यन्ति मानवाः
 तीर्थप्रतिग्रहात्पापान्निस्तरिष्यन्ति तेन राइति अथ मार्गपौर्णमास्यां लवणाढकदानमुक्तं नारदायै मार्गशीर्ष्या-
 पौर्णमास्यां स्वर्णाढ्यं लवणाढकं देयं विप्रायशांताय सर्वकामसमृद्धयइति अस्यां चंद्रपूजोक्ता निर्णयामृते ॥ ब्रह्म
 पुराणे मार्गशीर्षेतिथिप्रक्रमे वामनेत्रं हि यद्विष्णोस्तदेव भुवनत्रये अनसूयाय तश्च द्रुममृतेनाभ्यषेचयत् पौर्णमा-
 स्यां च तस्यां तं पूजयेत्तत्र सर्वदा शुक्लैः पुष्पैश्च पयसा स्नापयेत्परया मुदा रत्नदीपैश्च बलिभिर्होमैर्ब्राह्मणतर्पणैः
 गोभ्यश्च लवणं देयं तस्मिन्नहनि सर्वदा यतश्च लवणं च द्वादक्षशापाद्विनिस्सृतं मातास्वसा च दुहिता पूज्याश्च स्व-
 कुलांगनाः कांतिर्लक्ष्मीश्च कल्याणं पूर्णेदोः पूजनाद्भवेदिति अस्यामेव मृगशिरोनक्षत्रयुक्तायां सुवर्णलवणं देयं तदु-
 क्तं विष्णुना मार्गशीर्षे शुक्लपंचदश्यां मृगशिरोयुक्तायां लवणस्य सुवर्णनाभं प्रस्थमेकं चंद्रोदये ब्राह्मणाय प्रतिपादयेत्
 अनेन कर्मणा सौभाग्यभागमिजायते अस्यां दत्तात्रेयोत्पत्तिः स्कांदे सहस्रखंडे मार्गशीर्षे तथा मासि दशमे हिसुनिर्मले
 मृगशीर्षे युते पौर्णमास्यां ज्ञस्य च वासरे । ज्ञस्य वासरे बुधवासरे । जनयामासदे दीप्यमानं पुत्रं सती शुभं तं विष्णुमागतं
 ज्ञात्वा अत्रिर्नामाकरोत्स्वयं दत्तवान् स्वस्य पुत्रत्वाद् दत्तात्रेयमिति श्वरमिति दशमे मासीत्यन्वयः इयं पूर्वविद्धा ग्राह्येति
 वदन्ति प्रदोषव्यापिनीति निर्णयसिधौ अस्यामेव चंद्रव्रतारंभः कार्यः तदुक्तं हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरे मार्गशीर्षादथा
 रभ्य चंद्रमंडलकेनरः सोपवासः पौर्णमास्यां पूज्य यज्ञफलं लभेत् नक्ताशनस्तु संपूज्य चाग्निष्टोमफलं लभेत् कृत्वा ब्र-
 तं वत्सरमेतदिष्टं प्राप्नोति लोकांश्च निशाकरस्य तत्रोष्यलोके सुचिरं सकालं सायुज्यमायाति ततस्तु शंभोरिति अ-
 स्यां प्रत्यवरोहणं कार्यं तदुक्तमाश्वलायनेन मार्गशीर्ष्यां प्रत्यवरोहणं चतुर्दश्यां पौर्णमास्यां वेति अत्र श्राद्ध-
 मुक्तमिति यत्तु विष्णुः मार्गशीर्षे च पौषे च माघे च प्रौष्ठे च फाल्गुने कृष्णपक्षेषु सर्वेषु चान्वष्टक्यस्तथाष्टकेति पौषमासा

ब्र०र०
मार्ग०
४४

दिषुत्रिष्विति तच्चतुर्धा अनावश्यकत्वार्थेचाप्यन्याचतुर्थीस्यात्तांचकुर्यात्प्रयत्नतइति वायुब्रह्मांडपुराणात् श्रा
द्धमेतेष्वकुर्वाणोनरकंप्रतिपद्यत इतिप्रत्यवायश्रवणात् अथास्यामार्गपौर्णिमास्यामाग्नेयपुराणदानमुक्तंनारदाये
एतदाग्नेयकंनामपुराणंपरिकीर्तितं तल्लिखित्वाचयोदद्यात्सुवर्णकमलान्वितं तिलधेनुयुतंवापिमार्गशीर्ष्यावि
धानतः पुराणार्थविदेसोथस्वर्गलोकेमहीयते इतितिलधेनुसहिताग्नेयपुराणदानविधिः ॥ अथवतिशीपौर्णिमो
च्यते साच मार्गशीर्षसितेपक्षेपौर्णिमास्यांशुचित्रता प्रातःशुक्लतिलैःस्नात्वापरिधायांवरंसती पूजासंभारमासा
द्यपिष्टदीपंविधायच पुत्रसौभाग्यप्राप्त्यर्थमध्याह्नेपूजयेच्छिवं साचमार्गशीर्षपौर्णिमामध्याह्न्यापिनीग्राह्याति
थ्यादिसंकीर्त्यममेहजन्मनिजन्मांतरेचअखंडसौभाग्यपुत्रपौत्रप्राप्त्यर्थंवतिशीपौर्णिमाव्रतंकरिष्ये तत्रनिर्विघ्नता
सिद्ध्यर्थंगणपतिपूजनंकलशाराधनंचकरिष्ये पंचवक्त्रत्रिनेत्रचजटाखड्गेंदुमांडितं व्यालयज्ञोपवीतंचभक्तानांवरदांशि
वं आगच्छभगवञ्छंभोसर्वालंकारभूषित यावद्व्रतंसमाप्येततावत्वंसन्निधौभव आवाहनं सिंहासनंस्वर्णपीठंनाना
रत्नोपशोभितं अनेकशक्तिसंयुक्तमासनंप्रतिगृह्यतां आसनं ॥ त्रिपुरांतकदेवेशसृष्टिसंहारकारक पाद्यंगृहाणदेवे
शमयादत्ताहिभक्तिः। पाद्यं। चंदनाक्षतसंयुक्तंनानापुष्पसमन्वितं गृहाणार्घ्यमयादत्तमीश्वरप्रतिगृह्यतां ॥ अर्घ्यं।
तोयमेतत्सुखस्पर्शकपूर्णेणसमन्वितं शंभोशंकरसर्वेशगृहाणाचमनीयकं। आचमनं। पयोदधिघृतंचैवमधुशर्करया
युतं पंचामृतेनस्नपनंकरिष्येभक्तवत्सल ॥ पंचामृतस्नानं ॥ मयानीतानितोयानिगंगादीनांचहैमजैः स्नानंतैः कुरु
देवेशममशांतिर्विधीयतां। स्नानं। श्वेतांवर युगंदेवंसर्वकामार्थसिद्धये अविकाकांतदेवेशमयादत्तंप्रगृह्यतां वस्त्रं
कुंकुमाक्तंसुरेश्रष्टक्षैमसूत्रविनिर्मितं उपवीतंमयादेवभक्त्यादत्तंप्रगृह्यतां ॥ उपवीतं ॥ काश्मीरजेनसंयुक्तंकर्पूरागुरु
मिश्रितं कस्तूरिकासमायुक्तंचंदनंप्रतिगृह्यतां ॥ चंदनं ॥ प्रक्षालिताश्रधौताश्रतंडुलाश्चशिवप्रियाः मयानिवे-

दिताभक्त्यागृहाणजगदीश्वर अक्षताः कमलैर्मालतीपुष्पैश्चपकैर्जातिसंभवैः विल्वपत्रैर्महादेवकरिष्येतवपू-
 जनं पुष्पाणि दशांगोगुग्गुलूद्रुतःसुगंधिश्चमनोहरः आग्नेयतामयंधूपोदेवदेवदयानिधे धूपं कार्पासवार्तिभि-
 र्युक्तंघृताक्तंतिमिरापहं भक्त्यासमाहृतंदीपंमयादत्तंप्रगृह्यतां दीपं नैवेद्यं गृह्यतां देवभक्तिं मे ह्यचलांकुरु ईप्सि-
 तंचवरंदेहिपरत्रचपरांगतिं नैवेद्यं नैवेद्यमध्येयानिपंचवक्रध्यानानितानिपठनीयानि उत्तरापदेशानं हस्त-
 प्रक्षालनं पूगीफलंमहद्विष्यं नागवल्यादलैर्युतं कर्पूरैलासमायुक्तं तांबूलं प्रतिगृह्यतां तांबूलं इदं फलं मया देव-
 फलं वक्ष्यमाणोदशनामभिः पूजयेत् शंकराय त्रिनेत्राय कालरूपाय शंभवे महादेवाय रुद्राय शर्वाय च मृडाय च-
 ईश्वराय शिवायेति भूतेशाय कपर्दिने मृत्युंजयाय चोग्राया शितिकंठाय शूलिने दूर्वाः तेजोययं सलक्ष्मीकंदेवाना-
 मपि दुर्लभं हिरण्यं पार्वतीनाथमया दत्तं प्रगृह्यतां दक्षिणाः प्रसीद देवदेवेश चराचरजगद्गुरो वृषध्वज महादेव-
 त्रिनेत्राय नमोनमः नीराजनं यानिकानि च पापानीति प्रदक्षिणाः इमानि विल्वपत्राणि पुष्पाणि विविधानि च
 मया दत्तानि विश्वेश गृहाण वरदोभव पुष्पांजलिः नमोस्त्वनंताय सहस्रमूर्तय इति नमस्काराः भवाय भवनाशा-
 य महादेवाय धीमते रुद्राय नलिकंठाय शर्वाय च नमोनमः ईशानाय नमस्तुभ्यं पशूनां पतये नमः गुणत्रयात्मने तु-
 भ्यं गुणातीताय ते नमः नमः प्रसीद देवेश सर्वकामांश्च देहि मे त्वमेव शरणं नाथ क्षमस्व मयि शंकर प्रार्थना-
 उपाय नमिदं तुभ्यं व्रतसंपूर्णहेतवे वाणकं द्विजवर्याय सहिरण्यं ददाम्यहं वायनं अस्य व्रतस्य सिद्ध्यर्थं हि-
 रण्यं पापनाशनं ददामि तुभ्यं विप्रेन्द्र प्रणतोस्मि प्रगृह्यतां दक्षिणां महात्मन्गच्छ कैलासं वृषारूढो गौर्युत आ-
 हूतस्तत्क्षमस्व त्वं प्रसादसुमुखोभव विसर्जनं इति पूजाविधिः अथ कथा यशोदोवाच कृष्ण त्वं सर्वदेवा-
 नां स्थितिसंहारकारकः अवैधव्यकरं स्त्रीणां यथार्थं वदत द्रुतं श्रीकृष्ण उवाच यशोदे साधुपृष्ठो हं सौभाग्यप्रा-

ब्र० र०
मार्ग०
४५

तयेस्त्रियः वतिशीनामविख्यातं पौर्णिमास्यां व्रतं भवेत् तद्रतस्य प्रभावेन स्त्रीणां सौभाग्यदं भवेत् अवैधव्यकरं
नामशिवप्रीतिकरं महत् यशोदोवाच केन चीर्णं व्रतमिदं मृत्युलोके कदा वद विधानं कीदृशं देवयेन शंभुः प्रसीद
ति श्रीकृष्ण उवाच कांतिकानामनगरी प्रसिद्धा भुवि मंडले अनेकरत्नसंपूर्णा चंद्रहासेन पालिता तत्रैवासीद् द्विजः
कश्चिदनेश्वरेति नामतः तस्य भार्या शुभाचारानाम्ना रूपवती सती अनपत्यौ महाभागा बुभौतौ दुःखितौ सदा तन्न
गर्यां द्विजः कश्चिद्योगारूढो द्विजो जटी भिक्षां चकार सर्वज्ञस्तद्गृहं चाप्यवर्जयत् तद्गृहे नैव भिक्षां सरूपवत्या सम
र्पितां ययौ तडागतीरं स भिक्षां प्रक्षालयत् पुनः धनेश्वरेण तद्दृष्टं योगिना यत्कृतं शुभं भिक्षां गृह्णासि सर्वेषां गृह
स्थानां द्विजोत्तम कदापि मद्गृहे विप्रानायासिवदकारणं योग्युवाच अपुत्रस्य गृहस्थस्य यदन्नमुपभुज्यते पतितान्न
समंततु न भोक्तव्यं कदाचन धनेश्वरेण श्रुत्वैतदात्मानं गर्हयन् बहु धनधान्यसमृद्धिश्च पुत्रहीनस्त्वहं प्रभो इत्युक्तो सौ
जटी प्राह गच्छाराधाय चंडिकां तस्य तद्वचनं श्रुत्वा गेहे भार्या निवेद्य च तपसे निर्जगामासौ चंडयाराधनमाचरत् उपवा
सैः षोडशभिः स्वप्ने चैवाह चंडिका भोधनेश्वर गच्छ त्वंतव पुत्रो भविष्यति स्वसामर्थ्यवशाद्देयादीपावैपिष्टसंभवा एकै
कवृद्धादा तव्याः षोडशद्वयपूणिमाः इदं व्रतं स्वपत्न्यै त्वं कथयस्व यथास्थितं आरुरोहा शुचास्त्रत्वं फलमादाय सत्वरं
स्वगृहं गच्छ भार्यायै देहि गर्भो भविष्यति ततः प्रभातसमये सहकारमपश्यत आरोढु नैव शक्तः सचिंता व्याकु
लमानसः स्तुतिचक्रे गणेशस्य कृपां कुरु दयानिधे मनोरथो ममैवास्तु त्वत्प्रसादादयानिधे इत्युक्त्वा च ततः शी
घ्रं फलमादाय वेगतः त्रिवारमावृत्तिं कृत्वा फलमेकं ददर्श सः वरालब्धं तदेवासीन्नान्यत्स्यादर्थनिश्चयः आग
त्य कथितं तच्च भार्यायै दत्तवान् फलं यदा तदारूपवत्या भक्षितं गर्भमादधे तदा देव्याः प्रसादेन रूपौदार्यगुणा
न्वितः तस्यास्तदाभवत्पुत्रो देविदासेति नामतः व्रतबंधं ततश्चक्रे विवाहं न करोतिसः मात्राचाग्रहतः

पृष्ठसोवदत्सर्वचोष्टितं ततस्तुदैवयोगेनकाश्यानेयोमयाशिशुः इतिबुद्धिस्तदाजातापितुस्तस्यमहात्मनःतंप्रेषय
 त्सहाश्वेनमातुलेनसहैवच कियंतिसमतीतानिदिनानिपथिगच्छतोः गच्छन्काशीपुरींप्राप्तोभागिनेयेनसंवृतः
 कस्यचित्त्वथविप्रस्यमंडलेप्राप्तवान्निशि तस्मिन्दिनेगृहस्वामीकन्यामुद्राहयन्कृती तैलादिरोपणंचक्रेकृत्वावरनिवे
 शनंलग्नस्यसमयेप्राप्तेधनुर्वातयुतो नरः धनुर्वाताख्यवातव्याधिमानित्यर्थः वरपित्रादिभिस्सर्वैर्विचार्यचपुनःपुनः
 असौकार्पटिकोवालः सुदरोयंसुरोयथा सार्द्धत्वेनलग्नंवैकरिष्यामः क्रमेणतु इतिनिर्धायमनसाप्रार्थयामा-
 समातुलं घटिकाद्वयपर्यंतंदेहित्वंभागिनीसुतं मातुलउवाच मधुपर्केतथाकन्यादानेयद्यत्प्रदीयते तदस्माकंयदि
 भवेत्तर्ह्यसौभवतांवरः तथाभवतुतेनोक्तेविधिर्वैवाहिकोभवत् पाणिंचग्राहयामासवरेणचयथाविधि वद्धासार्द्धं
 तथाभोक्तंसचनोत्सहेतेशिशुः उत्तिष्ठामीतिसंचित्यकस्यभार्याभवेदियं ततस्त्वकांतसमयेनिःश्वासान्मुमुचेवहून्
 साब्रवीत्कथमेतस्मादन्यथाब्रह्मसूत्रता त्वमेपतिरहंपत्नीदेवाग्निद्विजसन्निधौ सोब्रवीन्माकुरुष्वेदंममायुः स्वल्पमे
 वच तथातेपिगतिर्भूयात्सेयंमह्यभवेदिति उत्तिष्ठभोनमोनाथक्षुधितोसिनसंशयः प्रीत्याप्रीतितयासार्द्धंभुक्तवा
 न्सद्विजस्तथा अंगुलीयंददौतस्याः स्पष्टरत्नगतंनवं अशुकंचददौतस्याः स्थानत्रयविभूषितं नवरत्नमयीं
 मुद्रांगृहत्वाप्यंशुकंचसा इतिसंकेतकंकृत्वामद्वचःकुरुमेप्रिये ममसंजीवनार्थायकुरुजात्यादिवाटिकां मनो
 रमःपुष्पजातिसुगंधिनवमल्लिकाः सिंचसिंचप्रतिदिनंक्रीडांकुरुयथासुखं यस्मिन्दिनेतुमत्प्राणवियोगः सम
 जायते तदासपुष्पवल्लीनांप्राणत्यागोभाविष्यति पुनःसंजीवितास्ताश्चेत्तर्ह्यहंजीवितोदृढं ततोब्राह्मेमुहूर्तेतुनिर्ज
 गामवरःपथिअथप्रभातसमयेवाद्यनादोवभूवह आकारिताचसाकन्याब्रूतेनायंपतिर्मम यदिचायंपतिस्तातब्रूयादे
 वमयार्पितं मधुपर्केतथाकन्यादानेयद्गूणणादिकंकथयिष्यतिचेद्वच्चिमृत्नांतरात्रिभाषितं इतिकन्यावचःश्रुत्वाउवाच

ब्र० र०
मार्ग०
४६

सवरस्तदा नैव जानामितद्वक्तुं ब्रीडितो निर्जगाम ह कृष्ण उवाच ततस्तु बालकः काशीं प्राप्नोप्यध्ययने रतः दिनानि क
तिचिज्जग्मुः कालस्य वशमागतः ततः कृष्णो महानागो रात्रौ भक्षितुमागतः परितः शयनात्तस्य दीपज्वालाभिरावृतः
नैव शक्तस्तमस्तु वैव्रतराजप्रभावतः तन्मात्रावतिशीनामपूर्णमायां व्रतं कृतं ततो मध्याह्नसमये काल एवागमत्स्वयम्
ततस्तु कालसविद्वस्त्वर्धोदकनियोजितः शंकरोऽप्यगमत्तत्र भवान्यास ह एव च भवानी प्रार्थयामास दृष्ट्वा वस्थां तु त
स्य तां अस्य मात्रा कृतं पूर्ववतिशी व्रतमुत्तमं तस्य प्रभावतः सोऽयं बालोऽयं जीवतात्प्रभो तथैव कृतवांस्तत्र भवानी प्रेम
वत्सलः तद्वत्स्य प्रभावेन मृत्युनापि निराकृतः तां पुष्पवाटिकां पश्यत्पत्रपुष्पविवर्जितां अतिदुःखातुराशो च तस्य
तिस्नेहेन कातरा पुनः संजीवितां दृष्ट्वा पितरं कन्यका ब्रवीत् अत्र संत्रं कुरुष्व त्वं जामातुस्तु गवेषणे पत्यर्थं कुरु भो तावत्का
शीतो निरगात्तु सः पुनस्तत्रैव संप्राप्तो यत्रोद्वाहो भवत्पुरा ज्ञात्वा च परमं प्रीत्या देवदत्तो न यद्वहं ततो जनपदाः सर्वे
इति ब्रूयुः परस्परं प्रीत्या ह्युचुस्ततः सर्वे साधुसाधु समन्वितं उत्साहोद्या भवत्तत्र निर्जगामाथ तत्पुरात् श्वशुरेण तथा
वध्यामातुलेन समन्वितं सपितुः प्रेषयामास भवत्पुत्रः समागतः तावूचतुः कुतोस्माकं दुर्भगानां तु पुत्रकः कथितो न्ये-
रपि जनैस्ततः संहृष्टमानसः सुहृद्भिर्वीधवैः सर्वैरानयामास बालकं ततो महोत्सवं कृत्वा दत्त्वा च बहुदक्षिणां एवं सपुत्र
वान् जातो वतिशी व्रतसेवया यः कुर्वति व्रतमिदं विधवान् भवन्ति ताः जन्मजन्मनि सौभाग्यं प्राप्स्यन्ति च वचो मम एत
त्ते कथितं सर्वं पुत्रपौत्रविवर्द्धनं यं यंचिंतयते कामंतं तं प्राप्नोति निश्चितं यशोदोवाच उद्यापनविधिं ब्रूहि पूर्णिमायाः
सुरेश्वर भक्तिः श्रोतुमिच्छामि व्रतसंपूर्णहेतवे कृष्ण उवाच पौर्णिमा मार्गशीर्षस्य माघवैशाखयोस्तथा व्रतं प्रारंभये
त्तस्यापौषभाद्रंतुवर्जयेत् उमया सहितो देवः पूजनीयो वृषध्वजः उपचारैः षोडशभिरागमोक्तविधानतः एकैकं दी
पकं कृत्वा मासि मासि च दद्यात् एवं सार्द्धं द्वयं वर्षं द्विमासावधि आचरेत् ज्येष्ठस्य पूर्णिमायां च कुर्यादुद्यापनं ततः अथवा

शुभमासस्य पूर्णिमायां समाचरेत् चतुर्दश्यामुपवसेद्रात्रौ पूजनमाचरेत् अष्टहस्तप्रमाणेन मण्डपं कारयेत्ततः तन्म
 ध्ये स्थापयेत्कुम्भमत्राणं मृण्मयं नवं तस्योपरिन्यसेत्पात्रं वैणवं च सुवेष्टितं माषमात्रसुवर्णेन प्रतिमां कारयेत्सुधीः
 तदर्धाधेन वा कुर्याद्वेत्तशाठ्यविवर्जितः कृत्वारूपं प्रयत्नेन पार्वत्याश्च हरस्य च तत्पात्रे प्रतिमे स्थाप्य वृष
 भेण समन्विते पूर्वोक्तेन विधानेन सुपुष्पैश्चैव पूजयेत् धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैः फलैश्च विविधैः शुभैः एवं
 पूजाप्रकर्तव्यारात्रौ जागरणं चरेत् गीतनृत्यादिसंयुक्तं कथापुस्तकसंयुतं ततः प्रभातसमये कृत्वा दानादि
 काः क्रियाः पूर्ववदर्थयेद्देवं पश्चाद्दोमं प्रकल्पयेत् स्वगृह्योक्तविधानेन कृत्वाग्निस्थापनं बुधः प्रारभेच्च ततो हो
 मं पंचाक्षरमनुस्मृतः तिलैर्यवैस्तथाज्येन पृथगष्टोत्तरं शतं नमः शिवाय मंत्रेण उभया इति नामतः एवं समा
 प्य होमं तु आचार्यादीन् प्रपूजयेत् द्वात्रिंशद्वन्धनैर्युक्तं वंशपात्रं मनोरमं द्वात्रिंशच्च महाद्वीपैर्द्वात्रिंशच्च महाफलैः
 मातुलिंगं नारिकेलं जंवीरं खर्जरीफलं अक्षोढं दाडिमं निंबं नारंगं दिशुभानि च कर्कट्यादिशुभैः सर्वैः ऋतुकालोद्भवैः
 शुभैः द्वात्रिंशद्भिः फलैर्युक्तं सदीपं वस्त्रे वेष्टितं ब्रीहीणामुपरि स्थाप्य आचार्याय निवेदयेत् वाणकं तव तु श्रयं ददा
 मि गिरिजापते तत्र मंत्रः महेशः प्रतिगृह्णाति महेशो वै ददाति च महेशस्तारको भाभ्यां महेशाय नमो नमः
 द्वात्रिंशद्ब्राह्मणांश्चैव द्वात्रिंशद्योषितस्तथा अन्येभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च भोजनं षड्रसैः सह पुमान्वत्सयुतां धेनुमाचा
 र्याय निवेदयेत् पश्चात् पूर्णाहुतिं कृत्वा होमशेषं समापयेत् पश्चाद्भुंजीत तच्छेषं देवब्राह्मणार्पितान् इत्येवं पूर्णि
 मायास्तु उद्यापनविधिः स्मृतः इत्येतत्कार्यं तत्सर्वं व्रतस्योद्यापनं मया याः कुर्वति व्रतमिदं विधवान् भवन्ति ताः इह
 भुक्ता तु विपुलान् कामान्सर्वान् मनोगतान् स्वर्गं मते गमिष्यति कुलकोटिशतैरपि ॥
 इति भाविष्यत्पुराणे कृष्णयशोदासंवादे वतिशिर्षा पूर्णिमा व्रतकथा संपूर्णा ॥ ६१ ॥ ६१ ॥ ६१ ॥ ६१ ॥ ६१ ॥ ६१ ॥

ब्र० र०
मार्ग०
४७

स्वस्ति श्रीरणवीरसिंहधरणीपालोवदान्याग्रणीर्नानाशास्त्रविचारसाररसवित्सद्वृंदसंरक्षकः धर्माधर्मविभागक
द्रघुपतेः पादांबुजार्चरतो जीयात्पुत्रकलत्रमित्रसहितः संपालयन्क्षमांचिरम् ॥ १ ॥ रणवीरसिंहभूपेनकारितेकृत्य
सागरे अभूच्चमार्गकृत्यानां रम्योयंरत्नसंग्रहः ॥ १ ॥
इति श्रीमत्सूर्यवंशावतंसं घुकुलतिलकश्रीरणवीरसिंहमहाराजकारितेकृत्यरत्नाकरेमार्गमासकृत्यरत्नसमुच्चयः ॥

Page No 9 to 86

S. No 1 to 47

मार्गशीर्षमासप्रारम्भः